

بین حدایت عالی گفت مرایشان بست این و مردمانی بودند از هر بین هفطگان یاد نداشتند و از پیغمبر صلی الله علیه وسلم عذر حواستند و دستوری طلبیدند که ما میتوانیم آمن و آنحضرت ایشان را دستوری دهند. پس حدایت عالی گفت و سد المحتدرون من الاعراب لیزون لهم الاية و گفت، عفوا الله علیکم اذت لهم! گفت جرا ابن دستوری دادی که ایند که پندام آنند که که شر تکروید است پس عبدالغافن امی ملول یاده باگر و می مانند و موسوگند خورد که اگر پترانتی آمن پیمانی و لیکن توانم آمن بس غدای هر دوبل گفت و سیمطون همه لو اسطلنا لعرسان مصکم پهلوکون اصمهم.

گفت حدایت داد که ایشان سو گندم در عرض خود دید و این سویه البوه پیشتر آن است که می خرو و فرد آنهاست پس پیغمبر صلی الله علیه وسلم اشکریدن برده شواری و عده اشله سلول یا مانعین متزلی آمد اما پیغمبر چون پیغمبر صلوات الله علیه لشکر پرداخته مدهنه بامتعاقان طرکش و مه م از مسلمانان که به مانعی بودند بازگشته اندی یکنی گفت من مالک و دشکر مراد قریب الریح و سیم ملال این امیه و ایشان آنهاشد که حدایت عالی درشان پاشان گفت. علی -
الثلاثة الذين خلفوا و يسر علیهم الملائكة والسم ساع عن هر قطه و امر مدهه امر گرد و علی این این طالب را مخصوص که مدهه می باشند و عیالان و حمامه مرا سکاه بیسکن. چون می خستند مرن شد معاشقان گفتد که مدهه علی را ادبر آنی مارداشت که مردان کران گرفتند. علی علی السلام دیگر در در سلاح بر گردید و از پیغمبر صلی الله علیه وسلم برقت و گفت یا رسول الله مانعان حسین گندم. مردم دست را در این طلاق که مدهه که من ترا بخای خوش دارم و معان و مان خوش دست مارداشتم و مایمهه مسو سپرد و توحشی مرا که هر دو مردمی را پس چون پیغمبر صلی الله علیه وسلم به قبول رسید و توک شهربست بود گه و آنها و مانان بودند و آن حضرت جهان داشت که از روم سیاه آمد است و آن باعده بود و پیغمبر صلی الله علیه وسلم صلح سرد و حریبه پیدارف و آن حضرت هر کسی را صلح کرد و بداعما بر دیگر حصاری بود استوار بریان دیگر که آنرا «دومن»

و توک بین جمل حسی [ج- ۲] و جمل شروعی [ش- و ر] است ... پیشر (من) سال نهم هجری رای خنک معاصر گشت کرد. (فرعیم اللدان).

ازین زیستان یاد دین گردید خوش بر عرب ایها سرمه و بر جشن شکرده این میت او بصره و توک رانکه الناس علی دین الملوك. مولوی.

یم ش دلقی پوشید و برم از میان ملکت پیکریت مفت نا پاید خشت میره دو تبوک ما مالک گفتند شاهی از ملوك امرؤالیس آمده است ایضا مکد مولوی.

رجوع + السرف سوالیقی ص ۲۲۶ و قاموس الاحلام ترکی و هزوة سوک و ماده عد خود میدانی آرد.

و امسا بت توک لا «(من) رانی قوما من». اسماه یو کون می تبوک ای پهلوکون بینها القبح و بحر کوهه بمعراج العلا. خال مازلتم توکوها توکا فیت تلک العروة، هزوة سوکه و هی معل من توک یقال هی آخر عزوة عراها رسول الله (رس)

(صحیح الامثال میدانی چابص ۲۶۷ تهران) (۲) عروه توک و گفته اند پیاو جهت این هزو و را توک گویید که آن حضرت صلی الله علیه و آله و سید گروهی از اصحاب خود را که می کارند شهای سوک را تا آن برآید پس هر مود ملائم توکوها توکوها توکا فیت ملک العروه توک (باطل الاطلاع) (۲)

تبوک، [ت] (ایخ) (عروه) محدثن - حسر و حجه الله علیه ایندون کویه که پیغمبر صلی الله علیه وسلم مردمان را کامی داد که، سوک روز دیوبوا اکران را هر مود که در روشن و دایاری کشند سو و وقه و هر کسی مقدار خودش جری می شادند و عتلان اند من عروه جهنان یکویی که دار حواسه خوش که کس نگرد پس همه کس روز شدند، بو امکر و در وسیع و پیاو و درس و ساء عرس گرد و بیماران و بادیان و دیوشنان و آنکه اشان جیری ندادند - از گردآید، و حدایت هرچو جردن درشان اشان آیه هرساد این علی النبی ولا علی المرسی ولا علی الدین لا یعنون ماسعون سرحد ادھار و سوره ماھلی الحسین من سبیل والله عزور دحیم سکت

و لا علی الدین ادما ایون اتحملهم

گرفتن آنها را. (امتنانی الارب) (باطل الاطلاع). (آسدراج). تبعیع یافش و برا کنده شدن و بادی در جهان یا بان جهان که کوئی در آنها عیتماست (از قطر المحبع) اتفاق. شکل ده من القول قول صادق و نوق. (اقرب الموارد).

تبوک [ت] (۱) طبق مانند بر مثال دف مثلان مأکولها داده اند (لم تفربت اسدی صحیح مرجم اقبال ص ۲۰۹) (۱) سی اسر ترواگ (تشکله) است (مرهشک مجهانگیری) طبق یهی حلول و بیان (مرهشک رهیی) طبق مانند که مثلان احسان و بابایان با داد آن بهد. (برهان). طبق مانند دف، (عبات اللعاث) (آسدراج) طبق است ماسد دف که می شتر مثلان فارموده اند نظام حوزه (مرهشک مسی) طبق یهی بحیر مثال دف که مثلان داشتند. (قرهشک نظام) طبق یهی که مان و احسان مثالي داد آن بهد. (باطل الاعطا). طبق یهی بحیر مانند بر مثال دهی که مثلان مأکولات از داهه و میوه آنچه بدان ماده دروی کنند حال آنرا سکت حواست. (اویه) ۱

من جراوش بگردیم و هر حواشم کرده آن توک خود آن ماده اشان ترا (میعیک بقلل دست فرس اسدی صحیح مرجم اقبال ص ۲۰۹).

حال بر تاریک بروان و قلم

حذا ده و حوال و بلوک. (شس هجری سفل مرهشک مجهانگیری) رجوع هلسان الصم شوری ح ۱ ص ۲۸۱ و م ۲۰ ورق الف شود

تبوک [ت] (ایخ) مام فلمه هم چست در کبار قلزم که حضرت رسالت صلوة الشعلیه از کماد گردید (برهان) حسی امس مر ساحل در بیان قلزم کدامی هعالیه المدار (شنسامه مسی) نام موسی میان هجر و ساجیه هام که هزوة آنها متعدد است (عبات اللعاث). (آسدراج). نام خانی است مانی و دادی القری و شلام سخه پیغمبر ما نا آنها برای هزوة هاروم شرف برده بودند در اسی صورت این اهدی عربی است (مرهشک نظام) شهر کپسته بریان هاردم سپار افسر میان بیان بهاده (میخوب العالم) موصی امس میان دادی القری و سام و گفته اند مر که ایس سر ایان معدرا که از سی عذر مانند ایز بکویه توک دن هجر و اول شام است بر جهاد هر لول از هجر مجامعته راه شام گویید اصحاب ایکه که مشیت میان معموب شد مقابلا بودند

(۱) حسی این کله در بمع مصلف ثنت هرس اصدی نکویه های مختلف آمده است رجوع + حاتمه ۴ لف فرس اسدی صحیح مرجم اقبال ص ۲۰۹ و لغت فرس اسدی صحیح باول هودن ص ۲۱ شود (۲) بر اساسی بسته.

قبويص . [س] (ع مسر) ومن آوردن
 كيام (مسهب الارب) (سدراج) ، يلتبث
 الاخته ، حن الوس وموشرات (اورس
 الموارد) ، كلان برس شف (اره طر-
 العصيم) (مسهب الارب) (سدراج)
 (ناظم الاخته) ، اهاف رينكى گردمى
 (اره طر العصيم) (اره طر الموارد) (ستهه-
 الارب) (سدراج) (ناظم الاخته) ، ايش
 اهادن در مساخته (اره طر الموارد)
 (اره طر العصيم) ده گندتى اه ده
 رهان (مسهب الارب) (سدراج) (ماضم-
 الاخطه)

فتوحه . [بـ] (ع من م) دمیدن در موق
 (اقرب الموارد) (قطر المحيط)
 نبویل . [تـ] (ع من م) بخشش داشن
 (اقرب الموارد) شاشابیدن
 می اقتصادن و اس مالها می اصول و ارزی
 (فانوں ابوعلی سینا) چهار طهران من ۲۶۸
 ۴۰۴ . [ز بـ] (ز و من) محمد نام ناشد.
 (برهان) . (وهكـ) سلطان ناه (آسرار)
 (ماعلم الاعلام) (خرمانه تسبیری) و باکردن و
 شندن و گشتن و گردان ز کیم شود و جوع
 نام و دست مرکبیمای نام و نه شود
 || نام و (برهان) (ماعلم الاعلام).

مهنم، ویران
در آن موم ویر کان هم آنکه بود
نه بود و و، لی دیده باد بود

لدوسری
چو آن هم سائل سه کالرید
حداوده نسبت روکسرد
رسوب در اینجا مسوب هر دو می
که کثیر است و مرده برده حال
پس ای

پھاڑ رہجور
شی داسکہ کرداں جستکی
تھے دند سو، رہاں کسی
فردوسوی

د لشکاروں سداں حاضر گر
مے دید ، سار اور احکام
فردوسوں
صایع شدہ (برہان) آجہ باطن مانشو
حضریکہ مکار یا نہ (آسدراج) صایع
خاتم (اعلیٰ الاصناف)
کوشش برمودوار (برہان) (ضم الاحادیث)
ناہمہ ، ساقعہ پھر کوشش درم وبارٹ
اکوہ (ورمکشہات کمری) ناصعہ
اککوش ، مولانا است (ا۔ هنگ کنگ)

لپ و لپزه [تَسْكُل] (لمرک) نی
که هر آن لر راست . سیوام مالرد روحی
، س دیدگیر رکبها آن خود
قیون . [ث] (م!) حرفی [ثد] (ستهی-
الارب) روحیه نس درهیں لعنه شود
قیون . [تَسْكُل] (یه مص) دیدگیر داده
و شان قدم شدن (ستهی الارب) صاحب
فاتح المروش آرد (ساده الطريق والاشر)
سوهری و مصاحب انسان باورده اند . د این
معنی نامی است یعنی می روی و محبتو -
کردن و متلوب نامی باشد . (فاتح المروش)
۱۹۴ (س)

دریزه راه، و شان تند، هنوز (ناظم الاطله)
در مدخل سوچ حرف نهاده س ۲۹۶ این کلمه
دیدن صورت، «تائی» آتمد دور مانع شد که کرسی
هر هیئت و اسح آست که که با کرسی دو
بوشه شود.

نوبه و نوبه . [تـئـيـتـ] (امر کر)
رسویه سـوبـوـه و دـیـگـ تـکـیـاتـ هـنـودـ
نوبه . [تـئـيـتـ] (نام فـسـیـ و حـآـمـدـ
ایـوـ آـردـ

برچ آناد که مانقا به برو ۴ مدروف بود
و سیله شاه هاس در ۴۰۲ هجری همری
۱۱۱-۱۲ میلانی مساحه شد

ن ١٥٩ درجه وجده من ٤١٦ شود
ببويه. [تـ] [عـ] [سـ] نکاح کردن
منتهی الارض) (ماضم الاطباء) [غـ] [وـ] [دـ] [عـ]

معهم شفوت ان (از تخر المحيط) (منه)
لارب)، (نادم الاطمار) || (من ۲) مدادون
و آوردن کسی را حابی (از تخر المحيط)
از اهـ الموارد) (متوجه الارب) (اعلم

لاظاً) (جوبك، [ثـ] [عـ منـ] درسات
سامير (ماح المصادر بهقى)، ماد طابـ
بن (رددوى) (بعد) (مـهيـ اـدـ)

لعلها تأثر بـ (الطب البحري) من كتاب طه حسين

مویش . [ت] (ع می .) سمع کرد
رم دا . (سمی الارب) (نامه ایسا .)
|| (می ل) درمه آینش (ستهی الارب)

حواله‌ندی و آنها ملکی بود از هر دو از
منی کنده و ترساورد و اورا آگسیندن هدف
البلاط گشیدی پیغمبر علی‌الله علیه و سلم
حالمدین الولید را آنها فرستاد مالحقی سیاه
ملامن و فرمود که لورا مشکار نایی که وی
مشکار درست دارد پس خالد بشد و مدر حصار
فرار دید و شت ماهاش بودواه اند حصار
بود و در حصار سه بود پس خالد مر گرد
حصار همی گشت کاخی بواهد محکر دن
تواست ای پس حصار شد آهوان و صحران
بر در حصار گشتد واویدار شد و فرمود نا
مر که اوریں کسد و خود بر شب نا سه
عن از اهل بیت خوش پس لر حصار
بیرون آمد وهم مش شکل رفت و خالدین
ولید اورا سگر - و سوی پیغمبر میان اقبر
علیه و سلم آورد پس او نایم خبر صبح
گرد و حر ایندیعت و محای خوش باز شد
و گروهی گویند که این ماه شوال امیر بود
و در مصلی امراضی عرب مار آمد
(زوجیه زادیع طبی سجده عظی کتابخانه
از زمان) :

رجوع - عقد المريض ح ١ ص ٢٧٤ و ح
ص ٦٤ ١٠٢ و ح ٧ ص ٤٠٠ و شد-
الأذان ص ٣٦٩ و لسان ح ٦ ص ٦٦
١٩٩٥-٤٤٥-٤٨٩ و رهف العلوب

س ٤٩٩ و فیض مأموری، س ٤٩٩ و باریج سا، کمن
ریچد همپز داعی س ٢٢١ و تاریخ گیر نه
ج ٤ س ١٥٣، ٢٣٨، ٢٤٣ و ٢٤٨ و حسب السر
خط حلول س ٦٩ و ٣٩٢ و ٣٩٦ و ٣٩٨

جعفری، علی (۱۳۹۴)، اثبات وحشیانه شرط ماده فلسفی سوک و عروضی، *پژوهشی جوگی*، [تایی] (سیم) مسوب، ۱۶(۱)، پیاپی اول، ۱-۲۰.

رسک سوگیه، [تَّیِّی] (راج) نام سان و م

و د ا ر ج ب ری

{ تقالیع ۲۳۶ }

(۱) مرحوم اقبال در دیل اس کام آرد این امت تقدیر دن (معنوی) هر و در سایر معنی و در رعایت کهای یاد شد، به علاوه - حیثیت سه آن معلوم نگیریده ۲- ساکنه از جاهز بین معلوم انس می داشته باشد مطابق قول کرون است و در اسناد معتبر مذکور در گذشتگان از این اتفاق خبر نداریم.

نه روری ، تله روری . درجوع به روکارشود
تبه روزنی . [تَبَّ] (حامض مرک) نهاد روری . تله (روزنی ، مدستی) درجوع به تله و رور و تله روکارشود
تبه رزه . [تَبَّ] (ل) گوشت بر موزاک (مرغان) . (روزگر معلم) . (ناظم الاعلام)
درجوع به ساده و سدره میان لعنه شود
تبه صاخن . [تَبَّ] (من مرک) نهاد صاخن درجوع به ساده ساخن دو همس
نهاد صاخن درجوع به ساده ساخن دو همس لعنه شود ،
نبهش [تَبَّهُ] (مع معلم) فراهم آمدن قوم . (اراقرب الموارد) . (ارقطل الحيط) (متنه الارب) (آسدراخ) (ناظم الاعلام)
تبه شلن . [تَبَّشْ] (من مرک) نهاد شلن بعلالشلن ، ناسخن ، کشمختن
سکه کن که ایران و پرداز موارد حفایه به شد نهادن کارزار
قردوسی سی سلحداران کبر دستیع
تبه بشنگتک آندر آن احسن ، مردوسی .
نهاد سی دو مردمیع
بدیدم مدادسو که بدمشکن ، مردوسی
گر درسوم ماده لانه شری آرد میم که ، الا الیه شما
حطاچی سر من دلله بیناد سرو
بجکال شاهن عشدندرو
سطامی ، || صایع ، فاسد ، حراب
درجوع به سباوش شبور و حواب
سکشتر سان با مردمیار
مردوسی .
گراید و سکه بناش کرده کار ساخته به هد سار و روکار
قردوسی
حتمردمه گوی در کارمن سمشهر شاه بار از من .
مردوسی
جهون سانک جود سمشود حاصله حلوه به عنقرار زرور بران
حسوفی حوت سملوم گر حکم الیه
جهنم مردمه شدیدانه
سطامی
جهون خوانداجی بروی من
من حبده و به شده وی من
مولوی
تبه کار . [تَبَّ] (نف مرک) که کار
صایع کار . (ناظم الاعلام) . ساده کار

جسم . درجوع به تله چشم در همین امتیازه شود .
تبه حال . [تَبَّهُ] (من) نهاد حال ، حال .
نهاد ، بسطحال ، سال نه درجوع به ساده و ته و دیگر رکیهای آن شود
تبه حالی . [تَبَّهُ] (حامض مرک) نهاد حالی ، شعایی بیرون ، لامه اندگی
تبه خرد . [تَبَّهُ] (من مرک) نهاد خرد و درجوع به نهاد خرد در همین لعنه شود
تبه خو . [تَبَّهُ] (من مرک) نهاد خوی
نهاد سو درجوع به نهاد خود همین لعنه شود
تبه داشتن . [تَبَّهُ] (من مرک) صایع
کردن ، ناطل کردن ، به ساخت
سمعت مادان مکرین که مدارد
امدکی مایه دایاوه سیارش
نامر سرو
تبه دست . [تَبَّهُ] (من مرک) نهاد
دست درجوع به نهاد دست در همس لعنه شود
تبه دره . [تَبَّهُ] (مع معلم) بگردان
(اراقرب الموارد) (ارقطل الحيط) (متنه)
الارب) (آسدراخ) (ناظم الاعلام)
|| روش شعن ام (اراقرب الموارد)
(ارقطل الحيط) (متنه الارب) (آسدراخ)
(ناظم الاعلام)
تبه رای . [تَبَّهُ] (من مرک) نهاد
امدیت ، بذرای نهاد رای ، ساده خرد
معان سه رای ناشیه دوی
مدیر آنده اردو و دشت و کوی
بوستان
درجوع به نهاد و نه و دیگر رکیهای این
دو درجوع به نهاد رای نهاد
با هر سی . [تَبَّهُ] (مع معلم) ساد
حرابین (متنه الارب) (آسدراخ) ،
(ناظم الاعلام) سی هر سی ، سه هر کرا یهان
مری هر سی و هر سی ای بسخته . (قططر)
الحیط
با هر سی . [تَبَّهُ] (مع معلم) تهران
که زروس سه ناشد درجوع به نهاد و ته و
دیگر رکیهای آن شود
تبه روز چهار . [تَبَّهُ] (من مرک) نهاد
دور ، نهاد رور ، که دور گارش نهاد
درجوع به نهاد و ته و دیگر رکیهای آن ده
نهاد لعنه شود
تبه روز چهاری . [تَبَّهُ] (حامض مرک)

(ناظم الاعلام) .
نهاد چو گل عکده باشی که گه
گاهی باشی چو گل را گوشت نه
(هر جی منقل مرکش سطام)
|| قصد کشند . (برمان) (ناظم الاعلام)
درجوع به ساده و پایه و تاهه و تهه و در
نهاد لعنه شود
تبه . [تَبَّهُ] (ل) حالت سخت
(قطع العیط) (متنه الارب) سال مسحت
(ناظم الاعلام)
تبه . [تَبَّهُ] (ل) تبه . سلیمان
تس (۱) شهربندی بوطان را مینهی دو سوت
سطم کرده است درجوع به ساده همین
لعنه شود درجوع به قاموس الاعلام ترکی
شده
تبه . [تَبَّهُ] (ل) سلیمان یک س
شهر استانی مصریا طیین صورت سلطانی
است درجوع به قدر همین لعنه شود
تبه بوي . [تَبَّهُ] (من مرک) بوي ته
نهاد بوي درجوع به نهاد بوي در همین امت
له شود .
تبه به . [تَبَّهُ] (مع معلم) شریف
و برد که کشن (متنه الارب) (ناظم
الاعلام) . شریف و برد که هدن قوم
(قططر الحيط)
تبه بیشه . [تَبَّهُ] (من مرک) ح
نهاد ، تهگان ، تهگان ، سکار ، که بیته و
کارش بر ساهر و ساده ناشد . که بیشه اش
نهاد ناشد درجوع به تهگان و تهگان در
نهاد لعنه شود
تبه هجع . [تَبَّهُ] (مع معلم) شاد
و سرورش (اراقرب الموارد) (ارقطل
الحیط) شادی سودن . (آسدراخ)
تبه هجر . [تَبَّهُ] (ترکیب اصلی)
نهاد هجران نهی که از هجران عارض شود
سور و گدار هجر ، دره خوری ، حرارت
هران
تبهای هجر دارم شیهای سوالی
نهایی من سعدی اها جو و گشایی
(ساقای دیوان حبیب الدرویش م ۸۷۰)
درجوع به ته و دیگر رکیهای آن
شود
تبه هجران . [تَبَّهُ] (ترکیب اصلی)
نهاد هجر ، سور و گدار دویی ، حرارت هرقافع
نهی که از هجران عارض شود
مارت هجران تو ناجی کود
پیش تو اه گفت رمان کلامان
(ساقای دیوان حبیب الدرویش م ۳۴۲)
درجوع به س و تر کیات آن شود
تبه هشم . [تَبَّهُ] (من مرک) ساده

جهة مسام رسم عزاء و آر کیهای تنه
و زده خود

نیمه گشتن . [ت-ک-کت] (مس مرکن)
نه کفته ام گردان هلاک گشتن، کش
شدن

سیامک ندست چنان دشت دبو (۲)

نه گشت و ماده احصی بی خدوی
(مردوسی سفل اسدی)

گراپتو، ابن شاه گرد و شاه
نه گشش مادرد زین گشاه

فردوسی .

[[مخاز آهشان، شیوه گشتن، بلر گش
بنش

خروس هر بر د سراجی
نه گشته بر منته حوشی
(بوسف و ولیعای مسوب مردوسی)

[[حرف و ماده و مایع گشتن،
برآگنده شد لشکر شهر بلو

به گشت زیر و ته گشت کار
مردوسی .

رسم و آیین ته گشته بتو گردد راس
درجهان عدل پیدیده آید و اضاف و مطر
و محی

شیوه شد عذر و ته گشت رای
آبله شد دست و رس گشت یای .

طلایی

صلیم کنای را دیده ترشیوی نفع کمار
و که هیش مسلمانان بین او به گشتن
(گلستان)

جهة مسام رسم عزاء و آر کیهای سام
و زده خود

بیهله . [ت-ک-مث] (مس ل) تأهل

لکنکر رالسب گردن (ابربالولد)

(قطرالصیغه) سامهه از دن (مسی -
الارب) (ناطب الاعلام)

[[درج ردن در آنجه های شده است تهن
هلاک عنی بایصلب (قطرالصیغه) (آربه
الوارد) والسهیل الصامه مایصلب (ماج -
الرسوخ ۲ س ۴۲۸) اوشیل دار دعا
و الحلال (ترح فاموس) ... لی باری از
رعایت (مسی ارب) (علم الاعلام)

بیهلهس . [ت-ک-ل] (عمس ل) نامه

رسدن ای ارجمند بی صبح تین (آربه
الوارد) (قطرالصیغه) (مسی ارب)
(آمدراخ) ، کله رعن کشی از حسن
بدون آنکه اوجیری باشد (ناطب الاعلام)

بیهلهس . [ت-ک-ل] (عمس ل) (مس ل)

بلهیس (مس امبعید) (مسی ارب)
در جهش دار اس خود (قطرالصیغه)
برآمیش میدار حامه (مسی ارب)
(آسدراخ) (اصفهان)

بیهلهف . [ت-ک-ک] (عمس ل)

[[اهطل گردن .
نه گرد ببر مگ سلیش دا
قطامي

جهة مسام رسم عزاء و آر کیهای شاه و زده
شود .

[[شه گردن چشم ، کور گردن چشم
د گر کان بیهش بر طیبده گرد
که حسره چشم هر مر راسه گرد
طایی

نیهیکن . [ت-ک-ک] (عمس ل) ساده

نه که (رو بارک اندام مر جن حوان و شاداب)

زده و هنر دن کلان بین در راه هنر حوشی
(قطرالصیغه) هیکه گردیدن دن .

(مسی ارب) (اصفهان) تهیکسته

مشیها، یسی همچو زبان یهکنتره (سته -
الارب)

به گمیش . [ت-ک-ک] (مس ک) ساده کیش

رسم عزاء کیش نه هم این بهه شود .

به گردالیدن . [ت-ک-کت] (مس -
مرک) سه گردایین رسم عزاء گردالیدن
و ساه و سه و دیگر تو گیهای آن دو در
هیس لعت نامه شود

تیه گردیدن . [ت-ک-ک] (مس -
مرک ل) تله گردیدن ، نامه کشی ، به
گشش هلاک گردیدن

هی راست گویند لکرمه
به گردادر بی شای ده .

مردوسی

صومام که جوں قومکی شهریار
ته گردد ارجمند من زیر گار .

مردوسی

نه گردد آنهم ندست بور
شیی کم کنند گردند کارس .

مردوسی .

[[ویران گردیدن
نه گردد آن مملکت صفتی
ار و ماهر آزونه گردیدن
نمی

[[بود شدن همچو گردیدن
د چورش دار آن واره دوچان

نه کردد ای روی درست دخان

سوست بدائل اندون اسخوان

مردوسی

یه چورمه گردد دصل مداو

برواه آنکه آنچه حبور کر مایس

نادیه مرو

[[دیگر گون کشش سه شدن

گر چدمه همی که نظر

نه زعن ور گردد مص

سوزی

نه کار داچار مایه گردید
که آن برین چلوه آبدید

(گر خاصه)

رسم عزاء کار در همین لغت نامه شود .

نیمه گاری . [ت-ک-ک] (مس مرک) نامه
کاری .

زود میر مد از نه گاری
چسبیده است در سه گاری .

مکنی .

رسم نامه کاری در همین لغت نامه شود .

نیمه گردن . [ت-ک-کت] (مس مرک)

نه کردن، هلاک گردن، کمی، نامود گردن
شنبیر از آن آنکه مامدار

نه گرد سیار د سه دار ،

مردوسی

نیمساپ گردن حود و مادرم
نگهداشته از د داره

مردوسی

چیز گفت ماشکر حود را در
که مارانه موانت گرد گار .

مردوسی .

سرگ ک حدا و دش آدر طوس
نه گرد عرویت د (۱) بر موس

عصری .

[[سراب گردن، صایح گردن، هاسد گردن،
مله ریاض حوش تو آن بیش مسد
شبیه که کنماده به مامه بیش .

(کندنی سفل راد و نافی).

بوشید رومی روه درم را
د چهره گردن بر هزا

مردوسی

در لامه و ز مرده شد و گویه سه گرد
عهد ام گر ام زدن در راه گردان .

(بر حی دموان چا عدال رسولوی ۶۶)

کامش آنکه گردای بولشم

رعاله شود حابکاه بوسه نامه
مردوسی

و گارهاته گکی دو چکی

ای راس گردیهای جهانه ساده و
و حی

از بدان پل، رسی حافظی
ادل و دم و سه سکنه

حافظی

مسدش گرد از سر راحوره
هلاکش هورمه نهان - گرد

نه گرد

نه گرد ای این کشته رزو
ماله در باری و ماری و سور

مروان

حوى هد رته گرد خدا که که زده

در آنچه هر ای افظا هم از ای
دامه

(۱) Tobie	(۲) Nephtali	(۳) Ange Raphael
نظام). بر سر سر سعی گویند مر او ماش را ار بهشت و سودون و سوران همی نیان کند. ناصر حسرو.	الجیط). (منتهی الارب). (ناظم الاطباء). قیمی [کتیی یا تییی] (ع.ا) در عی او شرمد. (ار قطر المحيط) (منتهی الارب) (ناظم الاطباء).	در دعوی گفتن . (اقرب الموارد) . (قطع المحيط). (منتهی الارب) (آندراج) (ناظم الاطباء) . نبه مبلل. [ت ب م] (ع من ل) نهم (منتهی الارب). (ناظم الاطباء). حدیدن
شرح و نیان حاصل یا پایامد مهدی از آنکه سعی هدی هرچ شرح و نیان سو زنی .	قیمی . [ت] (ا) حاده درشت راسه ناهه جنون هر فوجین و غیره که آنرا سودی هم گویند. (سان السعی شوری ح ۱ ورق ۲۹۶ ب) حاده درشت و کافته سانه هده. (ناظم الاطباء)	فیهم [ت ب م] (ع من ل) نهم امری ستو گنگ گند (اقرب الموارد) (ار قطر المحيط) نهم کلام و کسری سه شدن سعی روی (منتهی الارب). (ناظم الاطباء) . (ار قطر المحيط)
او شنده اند که گلهای بر سعن کلام هم اطلاق کرده بیشود. (عیان اللعات) (آندراج). نیان . [ت] (ارج) یکی از ماهیانی فرآنت (عائش القبور).	قیمی . [ت] (را مسوب) مردم ش. دیوع ب س (شهری ب یوان) در دیوع ه ایران ماسیاح ۲۰۱۰۳ و ۱۹۶۱ شود.	نبه مغز. [ت ب م] (من مرک) نیاه سر، سک مغز، مجوله، دیواه، س خرد، ست هقل و دیوع سه جرد و ته و ته دو بکر تر کیهانی آن شور
نیقو. [ت ب م] (ع من ل) پیدا و آشکار حکردن (ه) (ناظم الاطباء). قعد کردن (ناظم الاطباء).	قیمی . [ت] (ایم) (۱) بهودی از اصح سبط ه عتالی . (۲) که بر از بر هر کاری مشهور گشت و در دوران پیری کورد شد و بوسیله پرس و ما مر انسانی ارشته راهائل . (۳) بهودی بات	لبه نامی ، [ت ب] (جامی مرک) نهایی داشتمه نامی در میمین امت نامه شود .
لیوب . [ت] (ع ا) ریان و هلاختی (اقرب الموارد) (منتهی الارب) (آندراج). (ناظم الاطباء) هلاک کردن (قطع المحيط). (آندراج)	لیواله . [ت د] (ا) تباره (ناظم الاطباء). رجوع ب بیاره در هن انتقامه شود تباره . [ت د] (ا) انسولره از اطاعه و در بار محیم بوشه تباره رای صدیه بیسی تولوزه ملطع گرمی و امدادن وردن مستعمل. (عیان اللعات) در دیوع تباره در هن انت نامه شود .	لبه نس [ت ب د] (ع من ل) سرامیدن (ارزودی)، تحریر (اقرب الموارد) (نظر المحيط) ومه نوز شترین هوانه یصف . الامد تهیس ادا تهیس هه مهوری . (اقرب الموارد) سرامیدن و فرماد شبر رنم (منتهی الارب) (آندراج) (ناظم الاطباء) .
لیست . [ت ب م] (ع من ل) باره اش کسی را از حاصل او (ار قطر المحيط) (منتهی الارب) (ناظم الاطباء).	لیزاره [ت د] (ا) ب دارزی را گویند که سب و آمدگی دیرو گه عدن سیر ۳ هم دینه باشد. (رهان) س لرد . (شرقا نهادی) . بیعی قارزه . سه یاره سعی گر کت است. (هر هکت رویی). تبههای که از بر رکشدن سیر هادر منعو (ناظم الاطباء) سمه اوی داره، امسی	لیهیه [ت ب] (جامی) از « نه » + « ی » مصدی . سامی ، ماد . جرانی
لیار آوار سه ستوران شید فلاطوس را دل همی بر تبدیه . هصیری .	میل و سر کت امت و آن از او ارم این س بود و بالطف و دن وس و گرس و افغان حسمل (آندراج) طایب می می می می رأی ب اندیوار دل مقنه دارهم سطر آمده است (رهان) دده همک س ماد ، دهان آورده هصاریه گوید بیت جان دهن ادیم بح ولاید که گوئی گه است باده ادا (۴) لیکن براین بیت س ماده بیرون حوانه (مر همک رشیدی) در دیوع ده ماده و سیانه دیاره شود	ملک را پاسدارم اد تهیی یا ساست اس ه بادشیه ، طامن .
لطعن از مر تبع حم اینفلونزت عاشق کسی بدبند حسی اصطلاح کن (حلمن مقل آندراج)	میان . [ت د] (ع من ز) از دین [س تی د] بمع اوی فیاض و مکسر شاد اس و اس و آشکار سدر (اقرب الموارد) (ار قطر المحيط) هو بده کردن (دهار) بدها و آشکار کردن (ناظم الاطباء) بروس و هو بدها شیعای و آشکارا کردن. (عیان اللعات) (آندراج) سیار و اس و آشکار کردن منع هم صحیح است (مر همک)	ای، بیشانی نامی بعن سوک قلم حوى اسکر هیحوامی که ران بھی دکری را بیاوری تهیی ناصر حسرو دیوع ماده و مه و دیکر تر کیهانی آن دو در هن انت مامشود .
لیهیج . [ت] (ع من ل) ریا اکر دایدین (ار اقرب الموارد) (ار قطر المحيط) ریا و بیکو گردایدین (مسیح الارب) (آندراج) (ناظم الاطباء) بمع افه و سهه حسته (قطع المحيط)	لیهیم . [ت] (ع من ل) بی مادر جر ایدن بهم (تاج العصادر بیهقی) خدا گردن سود درگارا از مادرهای آههرا . (ار اقرب الموارد) (منتهی الارب) (ناظم الاطباء) خدا گردن در مادر مدرس سهرا (آندراج) (ع من ل) اقامت گردن عزمکابی (قطع المحيط) (ار منتهی الارب) (ار آندراج) (ار ناظم الاطباء) (نیمههیه . [ت ب ک] (ع من ل) هراج ساخت خاکرا . (ار اقرب الموارد) (ار قطر	سلمانی سبط دوق محل اذکالت .

(۱) Tobie

(۲) Nephtali

(۳) Ange Raphael

(۴) می اکشیشی سیا (بیهیهای باب تعییل) بیته و او صده (دیل اقرب الموارد)

(۵) طه میمیت سیل

(۶) « آندراج » می یاره . می سبط شده است .

(۷) سلمانی سبط دوق محل اذکالت .

(١) مرحوم عصدا ایں کلمہ را ، مریدہ دکھنے پھر جسکر دعا کردا۔ (٢) دد احمد آڑا و آمدراج (سرمه) ، ولی درو رہنگی رہیتی
و درونگی کے بعلم بخان صورت دیں ، مستاخنہ ایس۔ (٣) خواضم الاعلام ای ناصر ای واسا۔ (٤) مامن الاعلام ، ای واسہ ،
[پنچ] دا ہم حسر ایں کلمہ آوردہ ایس ، د طافر ایں د طافر ایں د طافر ایں د طافر

(توحید علامة حربیان) (آشنایی)
پشتکاری کردن . (دوزنی) . (تعار) . اراده
کاری کردن در شد و تندیس آن سودن
(اقرب الموارد) تندیس کاری کردن در شد
(قطعه بخط) اراده کاری کردن در شد
و تندیس آن سودن و انداده کردن (منتهی)
الا رب) (اطمینانه)، قال اللهم انت
ادیستون مالا يرى من القول، اى پدر و مادر
و پیغمبر (اقرب الموارد) (امتنانه الا رب)
(ان اطمینانه) || شد اندادن کلورا .
(اقرب الموارد) (منتهی الا رب). کان لا يرى
مالا ولا يحيطه اى اذا جاءه ملأ لا يمسكه
الى البیل ولا القالله بل يصلح قسمه : (اقرب
الموارد) (منتهی الا رب) . ۹ یوسف
وحشاده کردن حرامندان . (ان قطعه بخط)
(منتهی الا رب) (اطمینانه) . ۱۰ اد
حال بگردانیس چیری (ناج المصادر
بیرونی . سخه کتابخانه سازمان من (۱۸۹ ص)
قیمع . [ت] [ع من] بیهان آگاهاند
کسی را . (ار قطعه بخط) . (منتهی -
الا رب). ۱۱ بیرونی گوشت و قسمت کردن .
آن . (ار قطعه بخط) . (منتهی الا رب) .
(آشنایی) (اطمینانه).
قیمع . [ت] [ع من] پیش الله وجهه .
سیدومیکو گردانه خداروی اوره . (قطعه
بخط) (منتهی الا رب)، (اطمینانه)
قیمع . [ت] [ع من] سید کردن .
ناج المصادر بیرونی (تعار). مصلیه کردن .
(ناج المرؤس) (۱۲ ص) . (منتهی الا رب).
سید گردانیس چیری را . (اقرب الموارد)
(ار قطعه بخط) (منتهی الا رب) لا متک
از آن و اما او شیری کردن (ناج المصادر
بیرونی) ما مقل عبا غایی و سوهری معارا
بییض مثلکه بر کردن آن از آن و شم
(ناج المرؤس) (۱۴ ص) (ار دبل اقرب
الموارد)، عبا غایی و صاحب اللسان آورده اند
که بییض سعی حالی کردن چهاری است
۱ ای عیی هم معاذی است و صد ای .
ناج المرؤس ایضاً من (۱۴) حالی سودن
چیری و از احادیث اصدق ایس (ار دبل .
اقرب الموارد) بر گردانیس وحالی سودن
چیری و اولمات احمد اداست (ار قطعه -
لخط) (منتهی الا رب) (آشنایی)
اطمینانه) . || صالح احمدیس بهی
قطعه بخط) صالح انگلشی کیا بهی بهی
آن بیکان ماندیس که مر رک آن خافع
بخود رمه بالتدبر (نه الا رب) (اطمینانه)
حاجمه سید بوشیس (منتهی الا رب)
اطمینانه)

تبیع . [تَبَّاتُ] (ارج) نام پدر خاک است (متنه الارب) .
تبیع معاشر نام است (متنه الارب) .
تبیع . [تَبَّ] (ارج) نام ابو سعد بن عاصی
جمهوری پسر دن کس احصار (متنه الارب) .
تبیع اصحاب در فرمونهای حضرتین گفته است
وی زمان حاصلیت و در کفر کرده است و
حلیفه وی را در طبقه صفتین از اهل شایریاد
گرفته و ابوبکر بعد از ایجادی اور از طبقه علیاً در
اصل حسن که پس از صفات بوده است آورد
و گفته است «یغیر من او اسلام هم کرد
ووی اسلام نیاز نداشت تا بیانش در گذشت آنگاه
در زمان خلافت امام کفر اسلام آورد و این
یوئیں گویید وی سال ۱۰۱ در اسکندریه
در گذشت (حسن المعاشر) فی اخبار مصر
و الفاهره ج ۹ من ۸۲)
تبیع . [تَبَّ] (ارج) این سلیمان ای .
المسدیم بمعنی است (متنه الارب) .
تبیع . [تَبَّ] (ارج) نا بعل
سواند میر یکی او دویسر موسی کلیم الله
حدسن می سانگی باسته و ایشانه عیله ای
داده جهانه مکاح در آورد . آن حباب را
از آن منکوشه دوسر دو وجود آمد خوشون
و نیاط . (عیسی السدیلی حیات ج ۱ من ۸۳) .
تبیع [تَبَّ] (ع من) ماخوذ او تازی
صرافی و پروردی . (ناعلم الاعطا) .
تبیع . [تَبَّ] (ع ای) مؤت تبع گوساله
ماده . (ناعلم الاعطا) دخوع « تبع در
میون ایت نامه شود
تبیع . [تَبَّاتِی] (ع من ن) . تبع امر
برکسی . شور به شدن کار مردی . (ارج)
قطع المحيط (متنه الارب) (آندراخ)
(ناعلم الاعطا) . تبع دم ، دد عیه - آن
آمدن حرون (قطع المحيط) (متنه الارب) .
(آندراخ) . (ناعلم الاعطا) و عله کرد آن
(متنه الارب) (آندراخ) (ناعلم الاعطا)
من العذیب
علیکم بالمحاجة لا شیع ایتم راحد کم یغسله
(متنه الارب) (ناعلم الاعطا) مختار حرون
غلبه دم دمش حرون . (تبیع ما . سوش
رودن آسد چشنه (متنه الارب) (آندراخ)
(ناعلم الاعطا) || تبع لس ، سیار شس -
هد (ارقطل المحيط) . (متنه الارب)
(آندراخ) . (ناعلم الاعطا)
تبیع . [تَبَّاتِی] (ع من ل) مراج و
کشاده شدن (متنه الارب) . { نعلم -
الاعطا }
تبیع و لک یاندی . [تَبَرِیَّاتِی] (ترکیب
و مخفی) دخوع به ن و سندی و تبلارم
در همین لغت نامه شود .

اول صویبه اند و نابی حکمای متأله است، این
امت او در هنگه دست پسر بغل شد.
(اصح آدا) (آدرار) ریاست و دفع کم
سوارگی و کم سوانی و اهدای معن. (پاطم
الاعظمه)
بها سعد، [ت-تب] [ایس] (۴) ریاست کشنه
و مرناس و معاهمت کشنه. (پاطم الاعظمه)
دفعه هفتم شود
قیاسی، [ت-ت] [س-س] (۴) مسوب
پاس، ریاضت کش. (پاطم الاعظمه) دفعه
پاس شود.
ایمک، [ت-ت] [ا-ا] (۶) س-تیپر (هر هنگ)
چهانگیری (مرهنگ شریعه) (اصح آدا)
(آدرار) سعی تپ امت که اصرار و
پیغایی خاند (مرهان) (آدرار). (ا)
هر هنگ نظام) اصرار و می قراری
و می آرامی (املا اصله).
بساقی آن شرطه خان دارد
همان حاصل عمر دهان بیار
همان حون خوشیده زدنار تان
لئه اوین بر درجع و کورل مان
(معادین گر گای سعل و هنگ همایه بیری)
نیاله، [ت-تلول] (۱) سرگین و سله کاو،
(هر هنگ سلطان) سرگین کاو (پاطم الاعظمه).
ایمکده کاو مدفعه کاو آنگاه که بوسه
و هنگ کسد با ذکر های معلوم سوختن راه
[[نیاله و چهل کم در عرض آن (پاطم الاعظمه)
نیاله برجیم، [ت-تلول] [ت] (عنصر کش
مرخی) که نیاله حس کند سمع کشیده بیاله
بیاله و رجیم دفعه هم پاله متعدد.
قماله سفن، [ت-ت] [د-د] [ت] (من -
مر کش) نیاله رین، سر شس بیار دفعه
نیاله متعدد
صاله عبد، [ت-ت] [د-د] [ت] (رسر کش)
که الدوار شعب نیاله دن. دفعه هم نیاله
طود
صاله علی، [ت-ت] [ت-ت] [ت] (حامض، هم کش)
سر شن نیاله دن اه سفن، دفعه هم نیاله
طود
نیاله بیشی، [ت-ت] [د-د] [ت] (سر کش) که
بیش ایهی و مور لئه خاند قریب نیاله
بیش
صاله زدن، [ت-ت] [د-د] [ت] (حامض -
کش) نیاله سفن، سر شس بیار دفعه
نیاله طود
صاله علی، [ت-ت] [د-د] [ت] (رسر کش)
که سب که بیار، دا - ش
صاله علی، [ت-ت] [د-د] [ت] (ارک اصله)
سر کش اهی دفعه هم سرگین کاوی بیان
بود اه عمار آسمونه چهربی می ابر و حاصب
اکوند بیاله کاو اه - ده بود دارو ده

دانادگر می سرم و دنادردی دم
را آسبری چشم و رخانستکن کام
و منکلش مکته است
آملورم دریم ای طاره ای
درخواه تراورده بیش بوسی
هر دن کشم و پان کنم اندیزی
اویایی توموده و رهانگوش برخوی
(السهم فی مدی و اشعار المحمد جلاب ۴۱۲۱ ص
۲۲۶-۲۲۷).
لب. [ـت] [ـل] فعل امر از مصلو
بیدن (فرمکن) نهان) || اسم مصلو
بلیدن (۱) (فرمکن) نهان) تباک، بیدن،
(فرمکن) جهانگیری (فرمکن) هنده
(احسن آرا) (آندراج)، اصراف و
می آرامی (فرمکن) جهانگیری (فرمکن
رشدو) اصراف و معرف ازی و آرامی
(او هان) اسراف و پیغایی (احسن -
آرا) (آندراج)، او فرمکن بسطاء
اصراف و انتها و این عبارتی دی
آرامی) . (احسن الاطباء) بین مصلو
آنس چانکه نش و بران قیاس طیبین
د حیث مغرب آست، (احسن آرا)،
(آندراج).
د. اه بین گهد بیاد ترا رس
مید گذ کلارلا اسانه کار است.
(عصار مقل فرمک جهانگیری)
ا عمل کرد و گرمی قلب (احسن آرا) (آندراج).
گرمی (فرمک خام)، گرمی و حرارت
(نامض الانطیا) بین اوسا و مشتق آن
معنه (۲) (نها)، و نعر (۳) (تب) در اوسا
سیار است دو عاری، موشی ب و حر،
دو عومی و ارم ه آنها، و ماه و ناش و ناده
و تقویت و سعدی و حر ایها از همه بین بیاد
است (فرمکن) ایان ناسان س. ۹)
لب. [ـت] [ـوت] (ایدیوت) حدای او اند
ج. ای
سلیس - [ـ] [ـ] (۱) (۴) بادی و راست
است و بیامن بی راست، کش (۵) اور بح
و که حوانی و که حربی بر حوده بهادر
، سامبد [ـت] [ـ] و ناص کشم و معاهده
آ شده و آنرا هر راست، بی رکوند و
سر دامن، بر جذا حومی است، که که سوار و
و که حواری و حرسواری گرمی، بید، داعی
و د سده می دلایل هتلی حدای را مورد
و بیان حیر آشکارا گرد و گرد، اوی اهل
روی انص و معاهده هاشد و آپاره ای راوی
خوبیست، ۵ عالم صفائی در شده اند و
از روی درجه را راهبری خواه که مدلی عذر
نمی گفت اند و ماجده لایح ای عی، درجه

(نایح الصالد بیهقی) - (زندگی) پیش از
توحد اهل سرحد ای (بیدا و آشکار
شدن) (از افراد الموارد) (از قطرالصحراء)،
(منتهی الارض) (نامهم الاصطدام) و مدهمی
الستل و قدس المسجح لذی عرس (آفیت -
الموارد) (منتهی الارض) || همینها
تکریف (نایح الصالد بیهقی) همینها
کریف (زندگی) پیش از کردن (ارحام -
علام شریعتی) پیشو آشکار کردن (از افراد
الموارد) (از قطرالصحراء) (منتهی الارض)
(نامهم الاصطدام) بیان کردن و آشکارها
ساحنس (غبات اللذات) (اسراراج)
(و همک معلم) آنها را از رای تعبیر
در این دین (مس اسلام و جیز و سیر ملال
و حرام نصرت کرد) (ترجمه عربی چاپ ۱۴۷۲
تهران ص ۲۸۸) امامود از قری بیان و تصری
(اصح الاصناف) || (چاغنی) و صوح و آشکارایی
و پیمانی (نامهم الاصطدام) || شوی دادن
دخترها (آذرب الموارد) (قصراً الحبیف)
لشید کردن زیر را (منتهی الارض)
(نامهم الاصطدام). || در پیش مررت (آر -
آذرب الموارد) (از قصرالمحبف) (منتهی
الارض). (نامهم الاصناف). || از آمدن خاخ
کنونه (آذرب الموارد). (قططرالمحبف).
آن من شاخ. (منتهی الارض). (نامهم.
الاصناف). || تبید و سیر. آن که شاعر
چند صفت محل و شاهزاده آنکه هو بت
ذیکر یادو هم رخاخ دیگر بیان آن باره
و محدود آن سکدام ایم که همیری گهه ایمه
ما مسلووناً گشایید با سعادت ما دهد
ت اجهان و بای (اشد ساهر) ذیں ماد کن.
آی سعادت ولاس آیع بعد حواره
آی سعدیاتی متشد، آی ساده خبار
و معزی گهه است و تغیر کرده
دو مر که ساده و در دروم بخت
ملکی اسودی و سهاری، مزاالی
راز و می گهه است و بیان کرده
ماعنه بو مر بر دادر این که حسین
ثیری دسانی ره در کمال روحده کی
بله و توزی کم بودارد آهگی
پرور درگان خود می گفت این رسدک.
و همین گفته است و هر گرده
المرس مدت گه بو دسم و دیدار بو ددر
حقت بو دم ماوهات و ما کنیات و ما شریان
بود اشکم حون من اسلام دزدزی قبح
ماله چون در در مسخره دیه، آشی چون آن
و همچو گفت است و دن کرده
مطالعه را او جهار یوهر هست
جهله خنخ صیب جهوار جبر خدام

علي (سب مسيء) (عاصفة ملائكة)

۶۰ معاشران و صاحب کاری

(۱) اسم مصادر و افعال مصدر داشت ، او آن
 (۲) برو ساختهای مرقد آن را کیوں نمود .
 مفعود کر مصدر میدی .

لهم [أنت ربنا] اسْعِنْ عَذَابَكَ.
 (رَبُّكَ طَام) امْطِعْ مَدْكُورَنَا صَفَرَوْنَ
 (تَيْقَنَ دُونَ) اسْتَهَانَ يَشُودَ . (فرَهَكَ -
 طَام) رَجُوعَ هَتَيْقَنَ دُونَ دَرَهَيْنَ لَهَتَنَاهَهَ
 شُورَ

میل فردا، [نکتَ رَدَ] (من مر کم) داعی الاسلام سر دین « تیق » آرد، مه شدن - سه چهاریا بر من هنگاه و هن صورت که بر دیگر عالمان شود (فر همکنطاب) او کهنه را کنی نیو، سخن و دران با او اشتالیگن لیگیدن، تیق و دن رای آدمی ماستور، از بچ و مصلی ادالیگ خم شدر، اسکیدن دصر و ناکهانی از اشتالیگ، از هوران پالیگیش پالریانی، بیچ جولانی معنای پوره و افتادن (زنداشت مخط مرسم و چهداد) || پیق ز دیده مان، حیری سر مراد و مقصود از رمان باری شدن، من اراده، دن شدن کلهه اد و اور (ز داشت، اهـ) [از تیق دن و بان، نکت آن، شکوییب، دن، صبره حرقدزا خار مصی و دیگر آدم زدن ماده راه، بحای لام، اسم، بحای رهم (نادد)، اهـ] رسوع هنق و هنق دن و در و حلق و دن در همین لغت نامه شود

فیلٹ . [آٹ - ب] (ب) اٹھپ و مہر ماں دوسن (انٹ کاں) (ناہم الاطہ) || جنکش (۷) (انٹ کاں) (ناہم الاطہ) || نصک (ادٹ کاں) (ناہم الاطہ) .

مسکنا، [ت پ] (اح) (۸) پکی از
شهر های سماک محدث فهرستگی شمالی و
برایتهات ایالت کارائیس (۹) اس- دارای
کار-سازهای چوب برق و تصفیه و استخراج
مترات و تهیه غواص داده اند و چایمه هاست و
لاین سکه دارد.

مکجھی [ٹ ت ب] (س سی) تھے کچھی
اشتیکاری (بھٹم الائٹہ)
مکجھی، [ت د ب] (س سی) سرمادا۔
پس حسامداری (اشتیکاری)
لپ سحر ہنہ۔ [ٹ گر د ب ٹ مات] (ن سد۔
ر کر) مسوہ (اشتیکاری) س کر رہے
کہ ہماری تسلی مانشہ دخوں ہے۔
ویکر ر کب ہائی آئی درہبیں لے۔ اما
خود

میگللو، [ن-۲] (نام) نهی ازدهستان
آذر اوام- که در بخش- کری شهرستان
واراه و ۱۶ هزار گردی جموب معاوری مراده
و ۳۲ هزار گردی شمال داروی شوسته شاهین
تو به میتوآب رانع اس- آوه‌سانی و
مرده‌سر اس و ۴۱ ن- سکنه دارد آب
آن اوحشته و مخصوصاً آن هلات و بعود و

ناظم‌الاطلاع). ۱) بترلری و امطرار
مثل تیش قلب. (فرمکت‌سیستم) تیش قلب
صرمانوی آرامی قلب و خلخال و مختار آن
ناظم‌الاطلاع) اسم مصدر تیپس
لایه، ر تیپل که شناخته

اد نیش دل حقانی باه
اطامنی
اگرمو و حرارت مثیل یوش آغاز
(رهنمایی) مخفف تامن و حرارت
اگرمه، تحریر حرارت،
دهان چوشم اویش مائمه اد
به آب و به آسامن آمد سار.
مودودی

از مرآوار آنچه عیم کار نماید از این
 گفتن امید من ملتحمه داد آشکاره
 بی خوبی
 گویند که آنچه سخن و گرامی باشد
 اس جزوی که من از آنچه صد ناهمسر ده
 از جو
 بودور اصل روز، هر اجر امست
 از بود و بگذار و تغیر و بـ ما
 باصره رو
 محل عصاوه از پیش حاضر و بجد
 بـ اند و بـ اند و بـ اند و بـ اند

روی سرچشمه اود او پیش گرفته‌است (مایوسن)
سازار) [[مدھو شو و سه مو شو (اصفهان)]]

نیز میگذرد که در اینجا مفهومی مانند **تسلیفات** و **نمایمای** نیست بلکه اینها مفاهیمی هستند که در زمان اولیه دوره اسلامی ایران معرفی شده اند. این مفاهیم را میتوان در دو دسته اصلی **تسلیفات** و **نمایمای** تقسیم کرد.

لخنودن. [ت گ زد] (منه ب)
دوچوچه، ت و د و ت نه زن و حق دن
شود.

ب هر. [ت ب] (راج) (رودوای.)
(۱) داسان مرای صنه برداش سوسی
کهور ۱۷۹۲ درز برسوندوسان ۱۸۴۶
در هماچا در گندش آثار افسر شاراز احتملت
دوچوچ و معاویه است او حمله نموده است او است
دان حدث زم (۵) سفرهای ریچ و
زم (۶).

گویند که با هم راه دوست یادوره اعم بود
اسان و حیوان . (امت محظی شوشترا) .
تُب قبّه . [رت بَت] (ا صوت) ن تپ
[ثُتْ] آوار سرگفت قلب تپش هل
در حال اصراری ماگردن و زدن صرف
شود . دموم + تتبّ [ثُتْ] شود .
آوار انتادی اصم بر سینه از درست و خر
آن یکروپن اندیگری
قبّه قبّه . [ثُتْ] (ا) بسازی است که
در حواب او گرامی عدا حاصل شود و محرابی
کاموس گوشه . (امت محلی شوشترا) .
مان نیکی را که رایوه برده (لخت) .

نهنگ، [ت-پ] (۱) ماقعه‌نده ساخت
بشك كاه فرا اطراف ۲۰ اري ياه زان الامر از
کرده و سكك آنها مالاي سهل مرونه
(نت همچو «پاکشجر»)
صهار [ت-پ] (۱) را پرورد و در منابع
ماهی دران واسترآماد آورا در وطنی آورده
که آنها تعمیر طهیرالسن کسی در گز
او آنکه اینی برده اند در نوع ۴ بخت
انگیزی صد کتاب عی ۴۲ اور سه قوچیدن

قو اهلله. [ت ق ع] (ایج) مطی
است که هشت آلمانی یکو او آگیمه های
دوقت «وان» را در آنها کشید کردند.
رجمم ۱۴۲ ایران ماستان ۱ ص ۱۷۲

شود
تمهید، [ت-د] (ایج) ابانتی در هندوستان
(نامه‌الاصل)
صره نز، [ت-د-ت] (بعده) خلیزی
(نامه‌الاصل) . وحوم همچوین شود .
تمزه [ت-ب-پ] (ا) این کلمه صریع
بیست و اوی سید بیت اصل کلامه، دیوس هری
ماشد (جادواحت خطه هم حوم بعدها) مؤلف
فرهنگی هنام این کلمه، را صحیح با آورده
و مدیحان معنی کرده مگر که سلاحی است
از جویی یا آهن لفظ است. کورد دارند تکلم
بیشتر ماضیب مواد که هلت متهره اس
جهه دو قریب تر ماضیب معنی گویی و گلک
و پیچه ناست به مگرد (امتهن)

نذری، [ت په ۵] (س سی) (حال)،
در داول حال یېټ ورق باری را گویند.
نهش، [ت ۷] (حاسن) بھلوی ه یېشت،
[ت ۸] (۲)، اسه مصدرو اړتیسی، (حاشیة)
رهان مصحح د کنز محمد صبیب) ۱۰۰ و
معنی هشن امکن که اصرارات و حکمت از
کرم و سرازرت ناهد، وطنې مېږد آښ
نامانی احمد (رهان) نش (اعلم آردا)
(سدراج) مصحف د بی سالی او ګړه

(1) Tapiszja (7) Telesh

(5) Les nouvelles Genevoises

۱۰۴ کلیه صحابہ [ب] اسراء

(A) Toreka (4) Kanspa

(v) Rodolpho Goepfter

(e) Les voyages en zigzag

اصل الاحياء مذکون توحده بدارسته است

卷之三

1) Tepuka 4) Kungs

نامیرا شاهه واقع است . کوههای و مندل
است ۲۶۷۰ تی سکه دارد آن آن از
چشیده و مصروف آن صلات و کرچک و
حربات است . شعل هایی آنها رواعت و
گله داری و صایع دستی آنها گلیم نامی
است زاده اندرو دارد (اور هکتار اینها) .

ایران ح ۴) افجه بیوو، [تَبَعَّبَ] (ارج) ده کوچکی
از دهستان حوار و دهستان که در دهش باشد
شهر سار مسح و در بسیاه هر او گری حسوب
حاور یاوه و شن هر او گری سود راه اتو مصلی
دو گرماتاه ه یاوه واقع است کوهستانی
د سرد راه و ۳۰ سکه دارد.
(الله عکس نهاده ایل خان)

میرزا هفت سمر ایجیی، ایران ح ۲۰۰۰
بهه فر آهن. ات تیپ ت ک (ایرج) دهی
ازدهسان بازندور جای، اسپ ۴ در میش
جهوده شهرستان رضاییه در تیپ تو شهراز
گلری خوب خواری رساله و در مدر راه
اراه روی گلر و افع اسپ حد که متفق
و سالم اسپ و ۷۰ می سکه داره آب آنی
ارزو دباره نهور دیگه بول آنی علاط و رتوی
و حموافت اسپ و شعل آهای در امام دستایع
مس آنان خواراب «فی اسپ» (اور هنگ کن
حاج اهلاء ام اجلدید)

لیه فرینه ات آپ نی باست [من] او را سام
در مدارا خانگی آدمش کار و تسل و
آسمش خوی که همچو کار مدارد و بکند و
داته هم مر «دک حای شن» بود فرهنگی برخ و
کاکاهیل و سنت [بادداد است جنگل و مونده عده]
نه جیات . [آپ پا] (راح) دهن از
همستان خانعکوه است که در بعض مدیشه
شهر سان استانور و دودسی هرازگری شمال
احمری عده شه واقع است کوه های و
عده است ۱۹۶۵ می سکه هزار آن
برقدت و متصول آنها علات و شعل اهالی
براه است راه ماله دارد (ارمه گرد

بدهی خان، تپه باغ نس] (از)
نه ارش سه طبقه شهر سان کر مانتهاد
است که در همه از گردشگران گوردان
و گورهاد آن را ساردن و رعی گوردان
به لای واقع است دستی مرد سر است و
۶۰ هن سکه دارد آف آن از سر
قرمزه و به صور آنها علاج و حماسه
نسیاب و حرثی بروون و چند نند است
رشعل اهالی درافت و گلاده ازی است در اه
مال و دارود و در تامسان امویین جتوان
رد (اردو هنگ سه اشاره از پیغمبر)

له حصار . [شیبَّ حِسْرٍ] (۱۴) ۰
مشتی علی سوپ دامغان گمده‌اند از مرغ ترقی
او آنجله هو تو شیدار و بیلام حکم مقیده
راشتند که محل شهر مدن دروازه در
آنها است و در سالهای ۱۹۳۲ - ۱۹۳۳
ذکر شیدت سحر داشتگاه بلا دلعا
در آنها پوشیده کرد و سینه نکرفت ولی

هر او گری هنال باختی کرم اشلهان و
ویکهر او ویا صد گری باختی شوسته ستد
واقع است دشی ۱۰۰ سر دسیر و ۳۱۰ ن
سکه ارد آن اوجشه سلطه و مصوب
آن علالت و حومات دین و پیغمبر قدر توبون
است و شبل اهالی آجا و راه و زاد آن
نویسه است (او و مک حر ایجایی
پیران ۵۹)

بیه بالشی، [ت پیا] [(ایچ) دھی او حسپا
ر و دی است که در حصن جو مانش هر سان جوی
د دی پارده هزار گزی باصری جوی د
کھراو ریاضه گزی سوبشوسته جوی د
یه چشمے واقع است حدکهای است دن
الاویابی د ۴۲۱ س نکه دارد آس آس
ر و دود الد وحشته و محصل آن سلاف و
لرجان و جو مور دزده آلو و شغل اهالی آخما
درافت و مصائب دسی آمان حوران دافی
است در بامات ها از ده آرائی و حسپی میروان
بومبل مرد، (او را عسکر ایام ایران
(۶)

بایه باشی «[دستب]» (لر) بعنی حرمهان اخداود است آن دو بعثت گرمنی هر ستار از دیل و در چهارده هزار گردی موسسه گرمنی به یاد سوار و قمع اس-جنکه کمپر است و ۴۲ نی سکه دارد ب آن از حشمه و میهمول آن علات و سرباب و شعل مردم آشما روانی و گله دی است زده مالو دارد (او رهبرک پهلوی افغانستان از ۱۹۷۳)

پاپی یورنالک [تَبِعَ] (ای) دهی
دھسار پانی پاسار است که در جنوب پلش
هر سار ما کرو داد و هر آگری جمیو
حری یادش پیغمبر از کری جمیو شرمند
دشت به ما کرو اتفاق است حلکه مصلو
لار را بی امسو + ۱ تی سکه مدارد آن آن
چشمدو سکارا و معمول آن علات و کندو
چشمدو شور زکوری چشمتو شعل اهالی در اع
گلداری و همانچ وسی آهان ساحمه باقی
ت راه ار امروز دارد که عیتوان او بورمال
زمه مل مید (ماد مرہک حرا ایوانی
ان ۲۴)

میرهگ . ات تدبیر [(ارج) می از من بست آدمیرهگ سان را باز نهاد
لکورسی و شنی هزار گری شهاب صدر -
ام مرد اهمان واقع است ، حل کنگرمو
سلیمان اس و ۷۰۰ می مکده دارد آن
ک از رویدحاته هیرمه و مصوی آن علاوه
لیسا . و شنبه آغازی آنها در راعت و کله
روی و آرسن باقی است (از در هنگ
مرآبایی ایران ۲ ۸)

نهاده از پیش از آنکه این کتاب در سال ۱۹۰۷ میلادی منتشر شد، هر دو نسخه از آن در ایران و خارج از ایران توزیع شده بودند.

البراءة (ج ٤)

لهه [ست پیچ] (راخ) دهی خر، ده - ان
مر کی شهروسان امکنگرد است که در ۹
هزار کی خاور لکگرود - مصلح «داه
در عی امکرود به سخا» و این اس طلکه
مصلح و هر طوب است و ۲۳ بر سر که دارد آن
آن فرجاه است و از آن رودخانه هم باشمه
و رقی استاده بیکند و مخصوص آن ارشام
ورمع و گفته صیغی کاری و لیمات اس
شعل اهالی آن روزات و گله داری اس.
خربره این فرهنگی مخصوص مرد است ولی
ما نکار اینها قلمه ررقی هزارع صیغی و
توث رازهای اورشم هزارع مرمع کاری
تبدیل شده است. (اد هر چه که سرمه این

ایران (۴۲) ایامه، [س-ب] (راج) قره است نایم
سعی ایور ازولات آیدین که در نهای
اودمش هزار دارد در اطراف این دره
بلکرسته هر اینها و آندر عقبه وجود دارد
(ارقاموس الانعامات ۱۷)

دهی استعفیل .] ت پ [] (اح)
دهی از دهستان پیواد است که در شش
مرگی شهرستان گرمابه‌های وجود داشت
و هشت هزار گردی شمال حاولی در گران
و دهه از گردی شان وزیر واقع است داشتی
است سرمه رو ۶۰۳۷ متر سکونتگاه آب آن
ار رودخانه و زم و محصول آن هلاک و
حوایات دیگر و توتون است شعبه‌هایی
آخ را داشت و مصالحه دمی آن قایل به و
حاجب و گلیم باهو است . راه مازو دارد
و در نامه‌ها از راه سه و آگاه می‌توانی
اکنیل سرد (از فرهنگ عمرانی)

دھنیاں ملے۔

تیغه‌شی، [کت پیپ آر] (ایخ) دهی او
دستان دهاب حصن سریل دهان شهرستان
قصبه شیرین است که بخش هزارگزی شمال
سریل دهاب و دوهر از گزی سریل داقع است
دهشی گورمسد و ملازیانی است و ۲۰ تن
سکه داره آب آن از بهر ولاش و معمول
آغا هلات و برجه و مسمی و لشیات و توتونی
است شعل اهالی روزگارت و گاهداری است
راه مالرو دارد و در ناستان اندریل
میتوان مرد (ازدیمه) گزی ایران

نیمه پنجم، [۱۰۷] (ب) (این) نهی از
دستگاه روابط شهرسازی استدراج است که
بر چهارده هزار گتري سوپ روابط د
یکهور از گزی یاد راه اتو میل (د) کرمانشاه
بر روابط واقع اس، دشته مرسدر و معتدل
است و ۱۰۷ نی سکنه دارد آب آن از
رویده اندیشه سر و معمول آن معالات و سرمات
ولیفات و حصمه قند است و شعل اهالی آنها
در راه و گلزاری استدراجه اتو میل رو دارد
(ا) (این) نهی از این راه اتو میل (د)

تبهفورد، [تبهفورد] (ایم) دهی اد
جهن سخاپی شهر سان کرمانتاهاش است
که در هیچه هزار گزی شمال خاوری
کورزه و بوهرار گزی رودخانه هر سو
واقع است سر درست است و ۹۰ تن سکه دارد
آب آن از حامونه می‌آید احلاط و جمومات
ولیان است شبل اهالی برداشت و گله داری
است راه مالو دارد و در اسان این میل
مینهان مرد { او فرمکت سرانجامی
اگر ان جه

تپه‌سیز، [ـت بـت سـ] (ـجـ) نعی
از دهستان میان درسته مصلح مرگتی شهر سار
کرمانشاه است که درستی و سعادت‌گردی
شال باختیاری کرم‌نشاد از طرق من مرا
مشکله و دوهر از گرتی الحمد آماد واقع است
دشمن سردمیر است و ۱۰۰ میل مکاره دارد
آب آن از جاده مخصوص آنها علاوه و خوب نیست
درستی ایست و شعل اهانی در راه است ایست راه
مال رواداره (اد مرستگه عمر ایا ای ایران-
(ـهـ)

نهاده سر [ت پ ب ت] (ایج) ده
از دهستان کلاد میں اونچر شهر سا

ایرانی ح ۸).
نیمه‌گانه، [تر بید دل] (زیرخاکسازی) و
آلایی رسمی در قاموس الاعلام ترکیب و
و پنهانی در همین لغت نامه شود.
نیمه‌لتلی، [تر بید دل] (راح) (علی-
یاشا..) یکی از در راهی مقدار و سان سلطان
سلیمان نالت و سلطنتی خان رایم و مسعود
خان ثانی او از رقصه بیدل واقع در آلبانی
است رسمی در قاموس الاعلام ترکیب و ص
۳۱۹۰ (علی‌یاشا) و تیله‌انی در همین لغت نامه
شود

لپهوری، [ت پ ب] (لچ) دعی از
دهستان سر عذر و بخش درون شهرستان همدان
است که در جهل هزار گزی ماستر درون و
جهلار نه هزار گزی باصر دفع واقع است
کوهستانی و مردمدار است و ۱۴۰ مسکنه
دارد. آب آن از چشیده و مصقول آنها خلات
ولپیات است شغل اهالی زراعت و گلهداری
است راه اتوخیل رو دارد. (ادره هنگامه
حرابهای ایران ج ۴).

پیغام، [آب پر تپ تر] (ایام) دعی از
دهستان مرحمت آمداد است که دو سعی
می‌باشند شورستان مراغه و در می‌هراد
گردی شنل راه‌آهنی میاندوآب و بستان‌هراد
گردی همان راه‌آهنی شوسمه میاندوآب.^۴

پهلوی، [ت ب ب ت] (راه) دهی
اردهسان قله (کرسن ولسبگی) میش
ثلاث شهرستان کرمانشاه است که در سه
هزار کمی شمال فاصله از مرتفعه و گزاره
درهی را به او رسیده های به اوسی و پیچ هزار کمی
مرد ایران و هر آنوقت واقع است و شنی کر مادر
آسی و ۴۰۰ تن سکنه دارد آب آن از
مراب قله و حاد و محصول آنها علاوه و
حواسات و دریچ و لیفات است تعلی اهمی
در راه و کله داری است (ابو هنگی)
حیر ایان، ایران ۲۰

مه ریش، [آب ب پَ دَ] (راج) نهی
از دهستان قلعه کری، محتر سقر کلیانی
شهرستان گرماشان است که دریست و
یکم از پاچه کری حاوردستر و گزار راه
دی عی سقر به اسد آباد واقع است. کوهستانی
و مردم سر ایس و ۲۴۰۰ م سکنی دارد آب
آن از فرات و ختنه است و معمول آخاءلات
و جوبات و دمی و گیر است و شعل آهال
بر این و فالجه و خسی و پلاس نامی است راه
خرمی مستقر دارد (از مردم گئی هزار ایانی
ایران ۱۵)

اکیله زیادی از اصلاح‌خواهات نسبت آورد.
روحانی + ایران باستان ح ۲۱۶۲۱ ص ۴

لیله هرنس . [ت بی اح] (فرس) دهی از
دهستان جیگال خش صعب شهرستان
کرمدشت اهان است که در بست و پیغمبر از
گری ناصر صدیقه وجها و هزار گردی خاور
شوسه کرمادشاه به سثار قرار دارد داشت
سر دره و مصلع است و ۳۰ تی سکنی دارد
آب آن از روی خاکه درین دور و محصول آنها
علات و برجست است (فرهنگ عراقيانی -
(ا) (ا) (ب))

نیه خرگوشنان . [تَبِيرَحْ] (ارج) دهن ازده مسای ناماچانی میش لاث شهرستان کرماتشاهی است کدد چهل و چهار هزار گردی خوب حاودی دو شیخ و چهار هزار گردی قلعه میر آناد رامع است کوهستانی و سرمهیر است و ۱۰۰ بن سکه دارد آب آن از جنوب و بهر قلعه آناد و محصول آنها غلات و سیمات و توبون و لسبات و سبزی هاست هنل اهالی در امانت گله باری است راه مال رو دارد و ساکن از طایفه ناماچانی هست (لور هنگ خوارابانی ایران ح ۵۰) .
نبه خلیج . [تَبِيرَحْ لَرْ] (ارج) دهن خر، دهستان سفلی شهرستان ازان است که در میان هزار گردی سیوب ناحق آسماء و شش هزار گردی راه همومی واقع است کوهستانی و سرمهیر است و ۱۸۶ بن سکه دارد آب آنی از فرات و حتم مسار است و محصول آنها غلات و بخش و تعلی اهالی در امانت و گله داری و قالبجه ماوی است راه مال رو دارد (او مردیکه خوارابانی ایران ح ۲۷)

نیم‌دآر آب‌خان . [تَبِعَتْ] (از) دهی
ارده‌سالی دهان میش سریل دهاف شهر سان
قهر شیرین است که در شاهزاده هزار گری
شبان ناصری سریل دهان و هراو گری
ماحتراوه ارعی ه او بسی روحانیه از گری
مرد ایران و هر ارق واقع استدشتی گی میر
و حلازیریانی است و ۱۰۰ من سکنه دارد
آب آن از رهاب زوینه و مرغ و باران
و دله‌شیر است و معمول آشاغلات و ددم
کیان است و سهل اهالی در رامت و گامداری است
راه مال و دارد (از و همکه معراجیانی
ایران، ج ۵)

نه دغه [ت بیت آد] (لچ) دهن ارجن
پشت آب شهر سان را مل است که در پنج
هر از گری حدوب حاوی سخوار - گزاره
در عی سه گاهک به زابل واقع است حدکه
گرم و متصل است و ۱۷ منسکه دارد
آب آن از روود هر سوم مجموع آصحاب الات
و لذیث است و شبل اهالی در وقت و گله
داری و قابله و گلیم و گرمسار این است
دام مال و دارود (از مردم گئے) خرابیان

تبه طلاق - [ت-تیپ] (ا-ح) ده گوچکی
از دستان یعنی امت که در متن طس
شهرستان مردووس و دو صد و هشتاد و سه هزار
گوئی شمال خاوری طس و المع است
کوهستانی و معدن است و ۱۴۰۰ م سکه
دارد (اور عدگ سر ایام ایران ح ۹)
تبه غرب - [ت-تیپ] (ع-د) (ا-ح) ده
از دهستان شهر کی است که در محش شیب
آس زامل و بعد از هر آن گری شمال خاوری
سکوهه و هجده هزار گری خاور قرار دارد
و اهدان به زامل واقع است ملکه گرم
و عیند این دارند و مکه دارد آن
آن اور و بعمرند و محسول آن علات ولیات
این و شعل اهالی آنها روزانه و گله داوی
است و راه اهالی آنها روزانه و گله داوی
است و راه اهالی دارد (ا-ح در گوچکی
غمز ایام ایران ح ۹)

نمای اعلیٰ - [تَبَبَعْ] ((ج)) دهنار
دهنار سلکی شیرینار بخواهد است که درسی و دوهر ادگری مانند طهر بخواهد و خوارده هر آنگری سوب ناچری شهرت واقعه ادب گوشنامی و سردسرات و ۱۸۰۰ میلادی تاریخ آب آآی از هشته و قات و مخصوصی اینها امیات است و شغل اهلی روزاعنه و گوشنده ای است زاده مادر و داده (اد هر هنرک حراجیانی ارجمند ۲۵)

نه قتلان . [ت بی تر] (آن)
 دهن جه ، نهان حومه مش آرج اس
 که در شهر ماد نهران و خشت هراز کری
 حروف مادری آرج و بکهار از کری ناچر
 راه آرج به اشها زاده است - لکه هست
 است و ۱۰۰ سکه دار و آس آن از ها
 و زود آرج و معمول آین علات و جنس فند
 و سخن و سبی و شمل اهالی روایه است
 ایل بشت است در بهار ناین ده می آید .
 راه ماشی رو دارد (اور هنگام نایابی -
 آویز مر ۹)

دهه کدوش . [ستب نه] (ارج) نعم اد
دهان حیره رود شهستان و مسکن
اسپ آنکه بزرگی و شنی هارگزی ماء
جویی رکان و چهارمین او لری شعله و اندیمه
بوده بین به کرمائده واقعه است و دشی
صرفه راست و ۹۳ تر مسکن دارد آن
اگرفت در داده ام رود فرمایی اس
و سه میون آنها علاوه رویان و جیعی و ایمان
اسپ و سهل اعلیٰ زرقاء و گله داری اس
وصایع دسیں والی ماقن اسپ داده ام رود دارد
و استان او ولاشید او مسکن پیروانی بردا
(ارج) هشت سی اندیمه اران - ۹

نه کمود . [سَبَقَتْ كَانَ] (از) دهی از
جهشان خالسه بخش مرگری تقویت
کرد و اینها است که درست و جهاره از
گزش شهل ملکه ای دادند و آن رسمیه
بر اسرور رویداده قریب نهاده اند و اینها
مریده ای سکمه دارد آن

تبریز شماره ۱۰] [تمهیّه د] (لیح) دعی او
 دهستان خارسیبع محق اسد آباد شهرستان
 هدوان است که در پست و مشتمل او گردی
 خارسیبع راقع است کوهستانی و سردرم
 است ۹۲ تن سکنه دارد آب آن از رفاه
 و محصول آسماعلاده و ایلات است و شعل
 اهالی در این شهر گاهداری است و صایخ دهن
 رویان قالی نامی است راه مالرو دارد
 (از مردمشک سر ایامی ایران ۷)

نه شعبان . [سبت ش] (۱) دهی از
دهیان دروزه امانت هشت مرگی شهرستان
گرماده اهلاء است که در می و پیغمبر او گردید
سلیمانیه و کارروزه گاماسب و امام اس-
دهی سرمه راست و ۲۴ تی سکه وارد آب
آن از گاماسب و محصول آشنا های دهی
و نیسان است و شعل اهالی در این دهی و گلمس
داری اند - راه حال و دارد (ار در میان
خر [لئامی ایرانی ۷۰]

نه شیرخان، [تبیه] (ارج) دعو اد
دهسان آبرده است که در متن جمله‌ی
ته سان عزم آماد و بـ و ملکه‌ی او گزیر
شمال خاوری خالق بودی - کناد ماجری راه -
خره‌ی خالق بودی به برادر واقع اسـ دامنه
سر و سر اسـ و ۱۸۰ نـ سکـ دارد آب
آن اور اسـ مرـ هـ کـ و مـ هـ بـ ۷ نـ عـ لـ اـ
ولـ اـ و پـ شـ اـ سـ شـ اـ هـ اـ لـ اـ دـ اـ رـ اـ
و گـ هـ دـ اـ رـ اـ سـ سـ اـ بـ دـ بـ دـ اـ نـ تـ اـ و
سـ اـ دـ اـ چـ اـ دـ اـ هـ اـ دـ اـ و گـ هـ دـ اـ رـ دـ دـ اـ دـ
و سـ اـ کـ لـ آـ بـ اـ اـ حـ اـ مـ اـ بـ وـ رـ تـ اـ زـ مـ دـ اـ شـ دـ
و دـ رـ جـ اـ هـ وـ سـ اـ بـ خـ اـ دـ اـ رـ سـ کـ دـ دـ اـ دـ اـ
تـ لـ لـ اـ حـ اـ شـ اـ هـ شـ اـ لـ اـ فـ اـ (اوـ هـ کـ نـ)
هرـ اـ هـ اـ بـ اـ (ارـ جـ اـ دـ)

سادی است که در پیش و پیع هر از رویا به
گری حاود به شهر و یکم راد و یا صد گری
جوب شوسته به شهر سکر کان واقع است.
کوه ساری و دلگلی و مستدل و مرطوب
است و ۱۸۰ تن سکن دارد آن آن از
چشم ساز و محصول آن مرتع و علات و
مرگات و بیرون و مسگار و صیر است و مثل
اعالی راه است و صایع دستی رهان گرمان
دی است راه مالو دارد (از مر هنگ)
حمر اجانی ایران ح ۲)

(اروپیک سعرا یا بی ابرار) ^۸
 نه سرو [ت پ س] (ماج) نز
 قست غلای سو فراق رو کوههاها
 و بلاتهای خان کوه و ساود زموع ^۹
 سر ماهه مادر بدران رامیو سعن استگابیسی ص
 ۱۲۷ وزیره و حیدر ۱۶۹ شود
 نه سفید [ت پ س] (ماج) به
 سیف رسونه نسبت شود
 نه سفید [ت پ س] (ماج) دموع
 همانند شد

قبه سعید، [تبیان] (ایج) سام
ایسکا راه آهن بردت پسنه که سام
آن موسو است
نه سی دلیل، [تبیان] (ایج) دهی
اون سام گلوریت من یادشت شهر سان
مذکو است که درسو و شش هزار و پانصد
گیری حرب حاری پلیش و افع است
دامنه معتدل است و ۱۷۴ متر مسکن دارد
آب آن از قنات دسته و مصروف آن علاوه
پیه و غسل اهالی آسم راه است و گلاده ازی
است صنایع دسی آمان سالم نامه اند
از راه از اینه رو دارد و در تاسیان
میوان ابومیل ورد (کو در هنگ سر ایابی)-

ایران خود مسیحیه [تسبیح] (ارج) نعمت
دهان درست که در حش ری شهرستان
بهار و دوارده هزار گزی شمال باختری
شهری سر راه علوم ریاضی کریم، این کاه
درا آفری واقع است محلکه مسد اس و
۱۶ بن سکنه دارد آن از دهات و
معابر آن علاوه وسیعی و حیلزه و شن
آهان آجا برآفت است راه شوبه غاره
و پایی قدسی در آذربایجان (ارمه سکن)
حرابیان ایران (۱) این ده راه مید
هم گویند.

تبه هیر احمد

سب آباد و گنارشوسه بیمار، مستدح واقع
اسد و ۱۰۰ تی سکنه دارد (از مرکز).

تبه هرچنان. [تَبَّهٌ هَرْجَانٌ] تهی هرچنان
هتل هرچرب است که در میان شهرستان
هران و بسیرونین هر اگری منوب و رامین
کثایر راه قویه دوارده امام واقع است.
حلکه متعد است و ۶۶ تی سکنه دارد،
آب آن از مقادیر و محصول آن هلال و صیغی
و شعل اهالی آسمازراحت است. راه ماشین
دو دارد (از مرکز هرچنان ایرانی ایران).
(۱)

تبه همکنی. [تَبَّهٌ هَمْكَنٌ] (ارج) دهنی از
دهستان باراندوز جای است که در میان جومنه
شهرستان رضابیه و دیست و شش هزار گزی
حبوب خلودی و صایه و لیکور آزو باصد گزی
خاوه شوشه بهایاد ره رسانیده واقع است
حلکه متعد رسالم است و ۶۹ تی سکنه
دارد آب آن از درین قله و محصول آن
علات و توتون و آگور و حبومات و چمنبراس
شعل اهالی آسمازراحت و صایع دستی آن
جواب نافی است. راه راه راه زواره داره شوشه
بهایاد میتوان اتومبل برد (از مرکز)
حرایانی ایران (۱).

تبه مورندهقون. [تَبَّهٌ بَرْدَهْقُونٌ] (ارج) نام
تایی به « ولاشت » نویعت ساری.
رجوع به سفرنامه مارندران را بسوی حسن
انگلیسی س ۱۲۲ اور حدیث‌بیان ۶۶ خود
تبه هولا. [تَبَّهٌ هُولَا] (ارج) دهنی از
دهستان دو کوه است که در میان خلودی
شهرستان حرم آزاد و درجه هر اگری خاور
خلودی و هر اگری حبوب راه قویه
رهی حرم آزاده خلودی واقع است
کوه‌سایی و سردسر است و ۹۰ تی سکنه
دارد آب آن از حشه و محصول آن هلات
و صیغی و لیبات و شعل اهالی دراحت و گله
ذکری است صایع دسی و مل میش و میام
حداد نایی است راه مالر و دارد و مالکان بو
طاغه هرالو بدان درجه و حادر سرمهیر به
و برای سلیف احیام و قتلای مروید
(از مرکز هرچنان ایران (۱)).

تبه هولا. [تَبَّهٌ هُولَا] (ارج) دهنی از دهستان
کناران شهرستان ملاز میلان و هیجدهزار
سه هزار گزی حبوب شهر میلان و هیجدهزار
گزی حبوب راه شوشه ملایر راه ارک واقع
است کوه‌سایی و متعد است و ۲۷ تی سکنه
دارد آب آن از چشه و محصول آن هلات
و صیغی است و شعل اهالی ره راحت است و
صایع دسی زمان قالی نافی است راه مالر و
دارد. (از مرکز هرچنان ایران (۱)).

تبه هیر احمد. [تَبَّهٌ هَيْرَ اَحْمَدٌ] (ارج) نامی
از دهستان کندکانی حشن مرسن شهرستان
مشهد نایی است که در همس هزار گزی شان
فلکه ری سیس واقع است حلکه گزی مر

پلوده هر اگری چنوب حاوی گهواره و سه
هر اگری راه هری گهواره ناشاه آباد واقع
است. گوهستانی و سرمهیر است و ۲۲ تی
سکنه دارد آب آن اوچشه و محصول آن ها
هلات و سبزهات ولیبات و توتون و صیغی است

شعل اهالی ره راحت و گهواری است راه تبره
گهواره ای هشت و راه مالر و دارد
(از مرکز هرچنان حمراه‌باشی ایران (۱)).

تبه لری. [تَبَّهٌ لَّرِيٌّ] (ارج) دهنی از
خش دواسر شهرستان سدج است که در
مرویده هر اگری حبوب حاوی دواسر و
یکه هر اگری با حمراه‌باشی اتومبل و کرامشان
و روایس واقع است دشتی مردم‌سیر است
و ۱۱۹ تی سکنه دارد آب آن از رودخانه
فرمهسر و محصول آن ها هلات و سیغی است
و شعل اهالی ره راحت است راه اتومبل رو
دارد (از مرکز هرچنان حمراه‌باشی ایران (۱)).

تبه لری. [تَبَّهٌ لَّرِيٌّ] (ارج) دهنی از

دهستان خالصه بخش مرکزی شهرستان
کرامشان است که در پیش‌تنه هر اگری
شمال ماقعی کرامشان‌واقع است دسی سرمهیر
است و ۱۴ تی سکنه دارد آب آن از رودخانه
راد آزاد و محصول آن هلات و سروات دسی
و مرمع و ایلات است و شعل اهالی ره راحت
است راه مالر و دارد در محل حشکو میتوان
اتومبل برد (از مرکز هرچنان حمراه‌باشی ایران
(۱))

تبه الله. [تَبَّهٌ لَّهٌ] (ارج) دهنی از
خش سه‌جانی شهرستان کرامشان است
که در دهه هر اگری حبوب حاوی کورویان
و کنار راه هری کورزان ره هزاره ره راحت
است دشتی سرمهیر است و ۱۸۰ تی سکنه
دارد آب آن از راه مالر و دارد ره راحت
و گله داری است راه مالر و دارد و در میان
اتومبل میتوان بر دهه دهه دهه دهه دهه
آخطه کرمی حدود بر ایران و عراق
مرویده (از مرکز هرچنان حمراه‌باشی ایران (۱)).

تبه لئی. [تَبَّهٌ لَّهِيٌّ] (ارج) دهنی از
آنایی که بر کنار روده و یو: (۱) واقع
است و ۲۰۰ تی سکنه دارد و موضع علی
آنایی است سالمی بلک نام اس شهر راهیه
دل و وسط دریگی آرایه نیه لی (۲)

آن از فرهیمو و محصول آن ها علات و محوبات
دینی و دلیلت است و شعل اهالی ره راحت است
(از مرکز هرچنان ایران (۱)).

تبه کهخا. [تَبَّهٌ كَهْخَهٌ] (ارج) دهنی از
دهستان بعض میان کشکی شهرستان دایل
است که در دست و پهاره هر اگری شان
ملعمری ده دوست محمد و پارده هر اگری
راه مالر و ده دوست محمد و پارده هر اگری
واعع است حلکه کرم و سه‌دل است و ۶۵ تی
سکنه دارد آب آن از روده هدیمه و
محصول آن هلات و لیبات و صیغی است شامل
اهالی آجاواره امت و گلبداری و فالجه و گلبم
و کرمان ماهی است راه مالر و دارد
(از مرکز هرچنان حمراه‌باشی ایران (۱)).

تبه کل. [تَبَّهٌ كَلٌّ] (ارج) دهنی از
دهستان سه‌جانی شهرستان آرماتا هائل است
که در دوازده هر اگری شهرستان سیان ساواری
کورزان و کناره دهه دهه کههه ره راحت
دشی سرمهیر است و ۱۷۵ تی سکنه دارد
آب آن از راه سه‌جانی حامی و محصول
آن ها هلات و صیغی دتوتون و محوبات و ایلات
زیبیه است و سب آن سعوی ده سطحی
مشهور است شعل اهالی ره راحت و گلبداری
است راه مالر و دارد و در دهستان اتومبل
میتوان برداش ده دهه دهه دهه دهه
گرس مرحدود هس شورین هروده (از
مرکز هرچنان حمراه‌باشی ایران (۱)).

تبه کویلک. [تَبَّهٌ كَوَيْلِكٌ] (ارج) دهنی از
خش دواسر شهرستان سدج است که در
هدده هر اگری حبوب دواسر و یکه هر اگری
کری ناسی راه اتومبل ده کرامشان به
دواسر ره راحت است حلکه کههه سرمهیر است
و ۱۳۷ تی سکنه دارد آب آن از راه
دواسر سرمهیر آن هلات و محوبات و مرمع
و صیغی است و شعل اهالی ره راحت و گلبداری
است راه اتومبل ره راحت (از مرکز هرچنان
حر دای ایران (۱)).

تبه کیچی. [تَبَّهٌ كَيْچِيٌّ] (ارج) دهنی
از دهستان امالی بخش چاهور ده شهرستان
خرم آزاد است آمده دهه دهه دهه دهه دهه
خلودی و یکه هر اگری ناسی ره راحت
حلکه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه
سرمهیر و دهه دهه دهه دهه دهه دهه
آورده و از از از از از از از از
آب آن از رودخانه ناطی و محصول آن هلات و
ایلات و صیغی است و شعل اهالی ره راحت
روهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه
داده دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه
حادر نایی است راه مالر و دارد ساکنان آن
ارغانهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه
داده دوره ای طیف احشاده تشلان هروده
(از مرکز هرچنان حمراه‌باشی ایران (۱)).

تبه کلله. [تَبَّهٌ كَلَّهٌ] (ارج) دهنی از
خش کله ده شهرستان ماه آباد است که در

فلاه [ت] [ا] تغیر کسی است سهرا او حاب هر دو دن آن و آرای کوره نسب اثنهی و نهان، گوید (از معمالمالان) ۲۰۰ م (۲۱۶)

کلدان - **[تء]** [ع] (عصر) جمله و فرس کردن (معنی الارب) (ناظم الاطبل)، نهانی صربه، حده و درستادن آن بهای که آمدی شکارچی کاه او ای بطرف و کشمار آن بطرف (تعزیت الحسن) (ادافه الوارد) آمدن شکل را کاه ارجی و گلدار راست آن (معنی الارب) (ناظم الاطبل)، دعوه و ملائی شود.

نهانی - آ - نیز [ل] (لارج) شش الدین محمد اس ای ایهم مکنی نامه داشت نهانی مالکی دی خاصی احصاء معروفردی مومن دار و فاضل و فیض و مصطفی بود. مدن بکار قضا مشمول تدوین آن ابریک کرد و این سی و سیمین پرداخت و دور این سی مطبول داشت و پس از ۱۹۴۰-۱۹۴۵ در گذشت (از مجمجم الطبوهات) ح ۲ سیون ۱۹۲۵ (۱۹۲۵) در عده المارهی و رام محمد ای ایهم ای طبل شش الدین مالکی فاضی سلطان کرد و بود در ۱۹۴۲ در گذشت اوراسن البهجه النسبه سوم السته هو شرح ای ایلام خواهر الفتوح فی حل المطاط العنصر سمعن العداد والرشد فی الروع معنی العظیلی شرح العاد الشیع طبل و در آن (هدیة العلام) ح ۲ س ۲۲۶ (۲۲۶) و روحون به اهلام روئی ح ۲ م ۲۸۱ شود

فتاکی [ت] [ا] (لارج) بوخسی حس او راست سالارکه که مصدی ای ایهم آرای نام و سوالتقاوه و شرح کرده است.

(هدیه العلام) ح ۲ م ۲۶ (۲۶) شانع - **[ت - ت]** [ع] (عصر) یا بی ندایی (رودمی) پایی شد (رودمی) (علاء) (رسان علام) سرمانی (عبارات العادات) (هدیه الارب) (آندران) (ناظم الاطبل) والی (اورس الموارد) (قطع المحتف) والی و شش هم در آمدن (هرهک) (صاد) نام ای ایلام ای ایلام، مصها فی اثر سی (اورس الموارد)

ای ایکتک، سروی ۵ دن (معنی الارب) (نادم الاصف) [ا] مهند و مهند بودن (نادم الاصف)

مناسن. **[ت ش]** [ا] (ل) (۸) حدای اعضا از حدای این می کند و می کنند که [۳] نهاده. **[ت]** [ا] (۸) اور است که آن ولاسی شدند او را دست داشت و شب حوب او آنها آزو وید (۸) همین (۸) نهاده در ولادت ای سی دریم (۸) و **[ت]** [ا] ای ایلام آن دوی (۸) نهاده واقع است و ۲۴۰ ل مسکه دارد

جو آوار یا سیوران شبد الاطمیز راهیل یکی مرتبید همیزی (ستل مجاج الفرس ناداده) سمع مؤلف)

درمان آمد و حلقوه همه باز ریه نظره ای سیون سیار گلوب کس بیکدیده سالیده ای ایش کسی به کس می دیده بل اتمدیده کار داموی چهارش کشیده (سوزه هری دیوار چلپید، رساله ای ۱۳۱) دیشد دل خودش همچ در عدام که در گرد که در گردی تواده که عصیه ای ایک دل می تیم عدام کارا جهوده بیورات ماد هرچه ای ایاده (اعس آرآ)

ای بیز دههای و بگرد ای بیدههای در

هدق بیواره همه هاده ره و ایستوده (یادداشت عصمه جو و مهدعا)

[ا] گرم تندی (های ایلی) (هرهک) - **[ت]** [ا] (لارج) در گذاشتا پیاپی در گذاشتکریت پ - [ت] [ا] (لارج) در گذاشتی آشن موحد است سیس کرمشن و دش شدن (هرهک سلطان) [ا] سعی کرد کردن به آن دهادست (درهان) کمیز کردن و دام بادن (ناظم الاصف) رسونه هم و پاک و پیش و چیدن در

هیئت داده شود

پیلیخ، **[ت د]** [ع] (عنی) مسحوت از یقه و مرگی مسی دی آن یاغی، همه هشتر حای گومنش

ربها و چه ها می بین نمی همکی بینند

بیو آغل هاشان (یادداشت خط مرحوم دهدزا)

پیلدنی، **[ت د]** [س] (ارتبض + دی) ایات، روحون، صیبی و میس شود

پیلدن، **[ت د]** [س] (س) ایسی من روحون،

نمی فامبوس، **[ت]** [ل] (لارج) (۱) مله

او همین رومان

لت، **[ت]** [ل] (لارج) (۲) (عهد) نکی از

مر ایمه مدھن است، هم وسیله مریده آنها

رسوب هم، اس عید دن او ایت در ور سان

حدسان (س) پیسه زایوه و موزدهم بوره)

کرامبازد

لت، **[ت]** [ل] (لارج) (۳) سلطک و حکی ای

دو چوب زاره است که ای بیه شرقی سرچشم

کرده و از درهای مددی ای هیشود و مسدود

نیز هم ای ای مصلو دارند

لت، **[ت]** [ل] (لارج) (۴) مر کر یعنی در دسته

دی، **[ت]** [ل] (لارج) (۵) ای ایه در ولادت ای سی

دریم (۵) و **[ت]** [ل] ای ایلام آن دوی (۵)

دی، داده واقع است و ۲۴۰ ل مسکه

است و ۱۱۰۰ ل مسکه دارد آن آن از سی و هر یار و دی و مصقول آن علان و سه است سیل اعلان آنها ذرا دعات و ملکاری و طالبه و دلیل ناین است زاممال و داده، (از مرهک) سراپایی ایران (۶)

نیه ناین، **[ت تیب]** [د] (لارج) دفس از دهستان یانه، ولات است که در حسن و زیان شهرستان مشهد و در شهر و چهار هزار گردی حاکمیتی فریمان و چهار هزار گردی باشند راه مازو و حسون شاهن گرداند، همچو دهان آزاد و ملاده ای و هایه ناین است راه و محدود آن هلات و من شی و شعله ایهان در راه و ملاده ای و هایه ناین است راه مازو دارد (از مرهک) حواه ای ای ایانه (۷)

پنهانه، **[ت]** [ل] (لارج) فله نیه از بو ای دهلو رحونه همه تراهانه و مارج خیل السرچاب حیام ح ۲ م ۲۶۲ شود بدهشیر وان، **[ت پاپ]** (لارج) دهی ای دهستان دهان شهرستان قصر شریان است که در چهار گردی شان سریان دهان و کناره ای و گردانه ای و ایسی دام است دهاده گردیده ای ایلاریا شی است و ۲۵۰ ل مسکه دارد آس آن از بیهه ولات دهشون آن بحالات و ایلهت و بیع و بیتون می عیی است و شمل اهالی زرده تو گله داری است (از مرهک) سراپایی ایران (۸)

نیه فردا، **[ت پیپی ای]** (لارج) نه کو حکی از دهستان حمل شهر سان بیهاده است که در می و شش هزار گردی شان سریان دهان و بیهاده واقع است و ۴۰ ل مسکه دارد (از مرهک) - ای ایات ای ایران (۹)

نیلدهنی، **[ت د]** [ح] (حاجی) بیل رحونه + طلبد کنی و پیس در هدی ایت ده شود

نیلدهن، **[ت د]** [سریل] ای ای (س، نام)

+ سی (س، والهکدری) (حاشیه مردانه -

محیح دکم مس) سی جهی و شش

(حمس) زیم و ایهون است (عیان،

الدان) می ایت آن مسی داده ما ای ایه

(ریان) بیتری و ایسطه ایت موت (درهان)

(اعنی الاحد) (از بیهه که هم) ای ای ایه

دی قراری (هیات اللہان) می ای ای ایه

سایی رسمیس (از مهانه ای ایهان) ای ای ایه

سته و ایهان (درهان) (از مرهک) -

نظم (از ای ای ایهان) - دی و ایهان

(خوشانه صری) ایهان ناشد می وظی و

پیه (هرهک) حضی که همچه سارهان (خرگشت ای ایهان) همه ای ایهان (مطه

الارب) ، پیش دل ور گردی ایهان مسودن

آیه (اطبا ای ایهان)

تبهان

روحی به تهان در میزبان نامه شود.
تبهان. [تَهْنَى] (ع مول). افهام کردن
 در فارسی و ملائمه (ازاقرب الموارد) (از قطر المحيط). || مر روحی در اتفاق و
 میانی و سرهنگ مودن در شهر (ازاقرب
 الموارد) (از قطر المحيط) بر روحی در
 اتفاق و ملائمه و سرهنگ مودن (مسنی الارب)
 (ناظم الاطباء) || سینه بدن در جویی (از-
 قطر المحيط) سینه بدن و حوده ای مودن،
 (مسنی الارب) (ناظم الاطباء) || استاده
 شدن (مسنی الارب) (ناظم الاطباء) ناتم
 للقبا (استغلله) (قطر المحيط) | حسابی
 هنر کنهاهی حوده اندرون (از قطر المحيط)
 (مسنی الارب) (ناظم الاطباء).
 || بیانی در هنردار، (مسنی الارب)، (ناظم-
 الاطباء) || اردحاج مودن (مسنی الارب)
 (ناظم الاطباء) | حوشش را سست اند احتش
 (مسنی الارب) (ناظم الاطباء) || کشش
 ماد بر برگ (ازاقرب الموارد) (از قطر-
 المحيط) | ناوایسن مادر گیله روا (مسنی-
 الارب) (ناظم الاطباء)
 نتایم، [تَأْمَنَ] (ع من). ننم، [تَنْمَى]، هراد
 (مسنی الارب)
تبیر سکنه [تَبِرَ] (راح) (حکل) (۱)
 (۲) سلسله نه های پر درستی در آلمان که
 مرحله های وسعتی (۴) مشرف است
 | بروهای واروس (۵) سال بلندی هم دو
 آتمای سه هم گشت
تبیع. [تَتَبَّعَ] (ع من) از بی راه-
 شدن (تاج) (اعمال پیغی) (روزی) (روزی)
 بروی کردن (قباب العات) (آسوان) (۶)
 بروی و میام، (مرهگک خلاب)، آیی
 در بی طلب کردن (ازاقرب الموارد) (از-
 قطر المحيط) طلب آرخنگی کسی را و هن
 دری آن، (مسنی الارب) (ناظم الاطباء)
 در بی حیری رهن طلب آن (عبان) -
 العات) (آسدراج) ناخو جهاد حیری
 را طلب کردن (طم الاطباء)، محض
 ولاش (قباب العات) (آسدراج) (المحد)
 (ناظم الاطباء)، کوشش (ناظم الاطباء).
 حسنه عور تعصی (فرهگک نظام) -
 ناتمیت محصله علم وسع اصول و مرد ع آن
 مصروف کرداید (کلیله)
 او سرفقد مریمیت سعی ایشان برداشتارا
 ساخته خدمت رفت (سویی)
تبهات. [تَتَبَّعَ] (ع ا) (ماحدود)
 ناوی، معمای و محسات. (ناظم الاطباء)
 بر تبع روحی هه سمع هر هم اه مامه
 شود

تأکیف سیده تقیی (۴۴۴) (۷).
 نه نار نه سهوشی (۱) و رو هر دگه
 فرداب خیلشانی ترک آودم نلایی.
صوبه هری
 در عماره هاران بیاری چه نوان گفت
 در نامه آهی تاری چه موارد گفت.
سدی
 په ماد حوشی هن بود اشکه بشکست
 پلک دم قیمت مشک مشاری
 ام بیه.
 روحی هه بازار و تکار و تتر مر هن لعنت
 نامه شود
تناهیل. [تَنَاهَى] (ع ا) رح سعل
 [تَنَاهَى] (مسنی الارب) (ناظم الاطباء)
 روحی هه تعل در همین لفظ نامه شود
تنال. [تَنَالَ] (راح) نهی خوه دهستان
 قشلات اندار جشن قیدار شهر سبل دیغان
 است که در می و هشت هراو گری حسوب هاری
 بیدار و پیست وشن هراو گری راه هموی
 واقع است کوهستانی و سرد میز است و ده
 تی سکه داده آن از آن ارچ شده میز و محصول
 آنها علاوه و شعل اهلی دراعت و فناجه و
 کلبه و حاسیم مابیست (از مرده که حمراویانی-
 ای دراج) (۲)
تالع [تَلَعَ] (ع من) (کردن مسیح
 کردن و سرمه کردن در عمار (از قطر-
 المحيط). (مسنی الارب) (آسدراج)
 (ناظم الاطباء)
تالی. [تَلَى] (ع مول) بدعی یکدیگر
 شدن امور (ازاقرب الموارد)، (از قطر-
 المحيط) (مسنی الارب) (ناظم الاطباء)
 || آمدن سواران بیه دلی (از ناظم-
 الاطباء) حادت العیل تالی، آی صاده
 (اقرب الموارد) (مسنی الارب)
تلایان. [تَلَى] (راح) (۲) فرمیکه بسر
 بادساه آن، اونشک مرگ که مر آن بتوسوس
 شودند و مادرها را از قده مکومت مذوقیها
 جلاس کرد روحی هه ایان ناسان ح ۴ م
 ۵۹۰ و ۵۷۰ شود
ثام. [تَثَمَّنَ] (ع من) آمدن هه قوم و
 تمام شدن آنها (ازاقرب الموارد) (از قطر-
 المحيط) آمدی همه آنها و میان همین
 (مسنی الارب) (ناظم الاطباء) هه العدد
 تمام پایه قرش، ای خاده مسواره مسامیه
 (مسنی الارب) (ناظم الاطباء)
تعاون. [تَعَاهَدَ] (ع من) تمامی (اقرب
 الموارد) (قطر المحيط) (مسنی الارب).
 (ناظم الاطباء)
 هوستاون للصید ادا ساده مرد هن سیه و
 مرد هن شمله (اقرب الموارد) (قطر-
 المحيط) (مسنی الارب). (ناظم الاطباء)

الاطباء) (اععن آرا). (آسدراج) تاردا
 موضع اثافت .. و ادهم شی درع است نا
 طول و هرس . دود آن ریا دست از هفت هشت
 ماهه راه است. طرف شرقی با ولایت خطای
 دارد و طرف غربی با ولایت ایور و همال
 با قبر و ملکای و حروب با ساحب سکت
 وست (جهانگشلی سویی) .
 بون سر کلاک او قبة در عرض
 حاشیه اسد او کساعیله تار
 حلقای
 آهو او سهل تار بیر نه
 هشکسته رده مام تار
 حلقای
 بیج شک می نکم کاهی مشکین تار
 شرمنار در تو مشک حطا آهور گرد
 سعدی
 || مرکان آسعا را (قابووا) بیر تار سو اسد
 (رهان) مرد، نثار (ناظم الاطباء)
 تو گفی که در حلة رسکان
 ریان گوشه ناگه در آمد تار
 بوستان
 که دو سیه یکان ته تار
 بسی هتر از نوت ناسار گار
 بوستان
 صمیم دین از ناسان سار
 دل مرده و چشمی شش ریمه دار
 بوستان
 بهمه مهانی روحی هه بازار و تتر شود
تخاره [تَخَارَه] (راح) از امرای دوات سلطان
 هیاث الدین، مسعود بن محمد سعوی است که
 دی و ۱ صاحب برگ که میگفته د سال
 ۴۴۳ ه قتل و سید روحی هه ماحاره .
 الدوا القاسمیه من ۱۱۷۰۱۱۳۰۱۱۹
 و ۱۱۸۰۱۱۹ شود
تلاریجه. [تَلَرِيْجَه] (تَلَرِيْجَه) (۱) بوعی از بیر
 اشبو بکان حاصی هم دارد (رهان) بوصی
 از بیر (فرهگک و شبی) (اععن آرا)
 (آسدراج) بوعی از اسمی تبره ماصار
 یکان (شرعا نه می بیی).
تخارک. [تَخَارَكَ] (ع من) نا مکدیکر
 دست بدنشش (مسنی الارب) (ناظم الاطباء)
 سارون الامر، هم، رکوه (اقرب الموارد)
 (قطر المحيط)
تلاری. [تَلَرِيْ] (رَهْبَسْ) مسوب هه
 تار (ناظم الاطباء) تامادی، قری، که
 ادرس زمین تار و افتاد و سر ناشد مردم
 ناتار و پهر حسوسه دان
 گل ههاری ته نادی
 سید روشن حرا بیاری ،
 (رود کنی مقل در احوال واشلم رود کو

آرام از بان‌علایه سرویس‌گوای (۷) گویند
از برد گان به سر برگه و فوی است ما
رنگی سیاه کسبه اش سروج‌گاری و شکست
نموده ام این مرغ درختگلهای کوهستانی
نه کی مبکده و گوشت آن بسیار مفعوض
است

دحوع به جرسی گولی شود
قراءه [س] سه [قد] (۸) محمود از
دباره (۹) دودباره (۱۰) گیوه‌ای سعی
پیهار و پیشاوی است آنها بسیاری از
نهادهای کیمیکرده و پیش‌داشت‌الحالات
علمی و سیچهارهایی مدلول است بهایه که
در شبیه برای همکاری بر ایام چهار
ظرفیتی تکاره رود مثلاً اگر که عصری
است چهار طرفی دو قریب باکتر صورت
نم اکثر دو کسر من خانمیشود (۱۱) و در
کامی خون سه کوچه و سه کورد سعی بوعی
اوچه‌گاهی قدم که دارای چهارسیم و دو
و دهادا کنیل چهارانگشی و براندر،
جهار و چهاری و سراسلاب، چهارمیلانی و
نرا بود چهاری و بیره آشکار مشود.
دحوع برگیمهای نرا در همه‌ی لذت‌منه
شود

قراءه است سرمه [شدید س] (برکه
اصحی) (۱۲) یکی از برگیان سرت آن
آرامه و ای خایی ای اکسید سرب مصرف
واسایه دحوع به روش تبهه مواد آنی
دگر صعودی سه ۱۶۸ شود

قراءه افر و موقلو او ورشن، [س] سه []
(۱۳) یکی از برگیان مالورن داره
سوانه مواد دیگر معرف مسد دحوع
دوش زده مواد آن داره سعی سه ۲۴۷ شود

سرابر و موافق فناوری، [س] سه []
(۱۴) ای ترکیب راه ای اهتمان
درمان گاهی آسسه سهوا مدار سه ده

دو کامدان گداشتن (آخر الموارد)
قطر المحيط).

لنجع العجری، [] (ارج)
مکنه او بالعمر دی در حادی الاول ماز
۲۱ نامان برادر سودا او الموارد منشرا که
جهد دار شد کی قسم شرقی مهدادشده
و در نیعه همان سار او ای شل همرو
گردیده دحوع [الاوران] سه ۸۸۲ شود

قراءه [س] [ت] (۱) سعی نایاب است که
ولاسی ماهد مشتیز (برهان) مذهب
اذار که شهی است در رکسان، (عيان
التعاب) (آذرخوا) مذهب لطف نایاب است
(فرهاد که عظام) نایار (اطقم الاصلاء) (سعی
الارب) ساره نایار (از مرهمیک رویدی).

(اوره می‌شند) نایار (اطقم الاصلاء) (سعی
الارب) ساره نایار (از مرهمیک رویدی).
کویس (برهان) (عيان العبا) (آذرخوا)
دحوع نایاب و ماره شود [[گرمه]] مرده
که سایگاه آنام میان سر جلد و جن و
میوه‌ستان است (از المسعد) تأمادی
(اطقم الاصلاء) سر و نایاب، شمعه از مرگان
دشت میوان (فرهاد که شخصی کتابخانه
سازمان) نایه میول دحوع نایاب ای
ایمیخ ۹۲ س ۱۶۴ - ۱۶۲ و س ۲۲۹ شود

سینه که روزه کنکه نای
در کردم آن سعی بوعی مدر
مرستان
گفت ای خداوند و میلاین قدر برگ کویه
پاده مانند دست هست میان چون سگمه
آویته کرده که خو جو ایکهانی و راهم
آورده ام که که در میدم (گلستان)
نایه [ت] [ت] (ح) عدی دزدیل موامیں
هر ساین کامه دل ماند سری [ت] [ت] [ت] [ت] [ت] [ت]
سعی خابار و فائد (۲) آورده است (دری)
ح ۱ س ۱۴۱ شود

قراءه [ت] [ت] (ار) نای ده و ماره، نای
کویه آنچه مقام رسان است (برهان)
(اراصن آرا) (آذرخوا) هروادش
نایه (۲) بیوی هست (۲) نایسان
(حاشیه برهان مصحح دلکه مذهب سعی)
نایه [ت] [ت] (ار) (ار) حد ده کولی هد و س
(فرهاد که فرازه، بعروس سعید بعیسی)
وصی مرغ ای خا و آنگاهی است (۶) که
الرسخ ۱۵۲ س ۱۵۲ شود [[مره]] کام

تبیع گرفتن، [ت] [ت] [ت] (۱) (سعی
مرگ) بروعنایی جویی، حلک گردن،
تعصی گردن.

روی بصرت، هادوسانیار (۱) شمع گردد
محی رانست آزو دومنه گرد (رحة بعیسی)
چهاراوند هر آن س ۷۷) و طلاقه ایشان را سمع
گرد تاشه دایست گردای سیاست هرمود
(ترجمه پیش ایصال س ۴۹۹) ای زیب
حله هنایه را سمع گرد و هر چهار ام
نه مرضوت گرفته از دیده از ایشان متد
(رحة سیسی ایصال س ۴۹۷) و گفت سمع
میکن قلایی کیس که بیکو سدیمه هر سو اهد
بود (فارسیانه ایل المحتی س ۹۷) ۱

بروی گردن، [ت] [ت] [ت]
تبیع سعی کنکه هر که
کنی گرده سعی دن شعر را تلقی
ساده.

تبییب، [ت] [ت] (عمس) هلاک گردن
(نای العداد بیهقی) (رودمی) (سعی ارج)،
هلاک گردن کسی را (اقرب الموارد) نظر
المحيط) - (سعی الارب) (از بان و هلاکی
(سعی الارب) (اطقم الاصلاء)، [[ت]]
لک گفت کسی را (اقرب الموارد) (قطع
المحيط) ساخته، هر این ماله است سعی
سباره ملاکی ماد او را (سعی الارب)

تبییه، [ت] [ت] ادیه و راشن (دوری)
ملک جیری گردن، مرض ده بی آن
(سعی الارب) (آذرخوا) (نایام
الاصلاء)، [[ت]] (عمس) هلاک گردن.

تبییل، [ت] [ت] (عمس) ناطر بیهق در
دیک (اقرب الموارد) (قطع المحيط) ده
اراز و بیت ده دیک (سعی الارب)
(اطقم الاصلاء)، [[ت]] (عمس) هلاک گردن.

تبیین، [ت] [ت] (عمس) ناطر بیهق
(نای العداد بیهقی) سعی معلق کتابخانه
سازمان دری ۱۸۰ شود

ماریک بیس گردن (قطع المحيط) در ده
کلی و مارک بیس گردن (سعی الارب)
(آذرخوا)، (اطقم الاصلاء) ده دحوعه نای
الرسخ ۱۵۲ س ۱۵۲ شود [[مره]] کام

(۱) نیل خانه ارا

(۱۰) Tertia

(۱) Tessera

(۱۱) Tetrata

(۱) Hamlin

(۱۲) Tetra

(۷) Cinnam

(۸) Coq de brousse

(۹) Gallinae

تواتر اکٹھ ورہد و کاربن

دارای جهاد حرطوم میباشد و انگل هایان
میشند . درجع به حاکم شناسی میستمابد
دکتر آدرم من ۱۶۹ شود .
فترا فضیلیمه . [تیر دار] (۱) (۲) مخفی ا
درستهای رده هرچیز از زیده اصلی مستحکم
(۳) یا کرم های سواری میباشد . حاکم روان
این داشته است گل هر دادان حوزه سردید
درجع به حاکم شناسی میستمابد دکتر
آدرم من ۱۶۹ شود .
فترا اکلر آن . [تیر دلت] (۱) یکی از مشغقات عالوقت دارد که در مردم حلالهای
گرامیها شارب می آید و درین حالت برداشتن
های کلار و راسیوی میباشد . درجع به روش
نهایه مواد آکلی دکتر صفری من ۴۲۶۰۵
شود .
فترا اکلر و راتیبلن . [تک ل' اول] (۱) (۹)
مایعی است که بزرگ ۱۲۱ درجه حرارت خوش
میباشد . خاصیت سینی و درجه سرد شدن
آن از تراکلر و دیوکریم کسر است و در
گرمایی پرندگان چشم و مفاصل هر آکلیس
(۱۰) کمتر مقدار ۱/۲ سی سی مکث
مرای هر کلار گرم ورز حیوان میباشد موتور
پلاومدر مورداست کاریمن و ۱۵ سپرس (۱۱)
سکه و گیر و سایر گرمایی مدور حیوانات
بر ثابت وارد (اور دماتشنسی دکتر احمد
عطایی من ۴۱۸) درجع به تراکلر و ر
دوکاری ددهیں لعنه شود .
فترا اکلر و روبلاتین . [ش ن ل']
(۱۲) (۱۳) از بر کیمی مخلای سه بدانست
که توسعه در محل بر محتلوی قلبیان اچاه میشود
و به سیاه مخلای معبد (۱۴) نسبت می آید
رجوع به روش های مواد آکلی دکتر صفوی
من ۲۱۳ شود .
فترا اکلر و روکارین . [ش رک ل']
(۱) (۱۵) حواس هیریکی و شبایی
مایعی است بر رنگی . هنچ قابل اشعاع نا
حلمس لگزگر و خیرین و سکین قرار آن
(ورز مخصوص آن ۱/۶۲ میباشد) نا
بوئی بر دیگر موی ابر یا بوی کار و روم
تفقیما در آن غیر محلول میباشد مواد
چربی وید و کافور و اساس ها و موسم ها و
لیپین مال (۱۶) کواکل اسحاق آنی راحل میکند
این حس برای حاصل شکرین حوتی ها
کار و روم و بعد توجه احران آن کارهای سینی

عراي اين منظوره /۰.۸-۰.۶/ گرم از معلول
+ درصد آنرا برای هر کيلو گرم درون مدن
حدود يد زديق می کنند . امنوريه مللت هدم
تحمل داروی که تولید میکند هر يك
متروک شده است (از داماشناسی دکتر
احمد عطائی من ۲۱)

قitra برو و بسته و گاتو چیزک . [ش.]
(۱) ادربر کپ کاتوجوت مام (۱) موجود
می آيد و نوع به گیاهشناسی ناسی من ۱۸۴
خورد

قitra برو گرد . [ت.] (۱) سکی از اشکاف
که موردنی موجود نداشت در نوع به حاموره
های مخصوصی د کفر فاطمی ح ۱۶ ص ۱۶۰ و
بیلورزی و رانت د کس خیری من ۱۸۶
شود

قitra بول . [ش.] (۱) (جهاز خصمه) این
اسم از طرف برآبهاي تدبیم بعض برآبی
اعلاجی میشند که شامل چهار قسم باشد
مشهور از آنها سملی بود در دوره شامل
خصمهای آنها که لاآوقه اهمیه سلم کیه
و در پویان مرآیها همین دام بواسی دیگری
تیر و خوده اشت . (قاموس الاءلام ر رکن)

قitra کش . [ش.] (۱) (۲) گونه که موروم دد
و هله « دیلیوس » (۳) که در این مرحله دو
شکاف در طول که وجود و مهای ه روی
ظاهر شده قنسی که چهار همسر گروه مورومی
سماان بیکر دد در نوع به حامور شناسی موصی
د کفر فاطمی س ۳۰ در نوع به گیاهشناسی
حیب الله ناسی س ۶۳ شود

قitra دینام . [ت.] (۱) (۴) حمله جم
طوبیل از سش بار حم آر: کلم (۱) نامد .
سامات تیر کلم دارای شتن بر حم اندیجهار
بر حم آها طوبیل از دو بار حم میباشد و ترا
ذی دنام نامیده میشود (گیاه شناسی حیب الله)
نامن من ۴۱۲

قitra حم . [ت.] (۱) (۵) از اصطلاحات
علمی و در بسائی بونان گشته های دیگری
که چهار معنی یادورن داشت و در چهل طبقه
سامی گروهه سکس بزرگ که دارای سه مطلعه
بود (ایران استان ح ۴ من ۱۹۷۷ ح)

قitra از شکلیده . [ش.] (۱) (۶) یکی از
راسته های رده درعی از رده اصلی مستدعا
اگرمهای داری اس ب حاموران این راسته

(1) C10H 16Br4

(v) Tetrad

(r) Deployment

(+) Tetradynamics

(a) Tetraacetates

(2) Tetracyanochloro-

(γ) Tetraphyllides

(A) Cestoda

(iv) Tetrachlorure platine

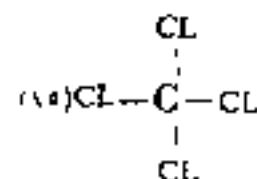
(5) Tétachlorure d'éthylène

(+) Heterakis

(ii) Uncertainties

(15) Noir de platine

(15) Tetrachlorure de carbone

(17) Léarithmes
(18) Racines

وسره ولام (رهگه جوانگی) .
طراف ولام و سهر کی (برهان) (مرهگک)
اصنام (آسراخ) (اسس آرا) صرام ولام
(مرهگک رشیدی) سهره ولام (شرمهه)
سری لام و سهر (رهگه شودی-
ح ۱ دهی ۲۸۹ ب) طراف ولام و دهائی و
اصنام ولام و سهر کی (مرهگک مطام)
لپکان به ملگردم او هر دهه ای
کاندر حور ساخه و تیر موشوم
(سروی)
رسویه در بوه و تره در هیاب اینده
شود
قتویوه [ا-ر] [ا-ر] سرو (مرهگک)
جهانگری (برهان) (مرهگک بطام)
(ناهم الاصنام) طراف ولام و سهر کی-
(برهان) لام و سهر و مدهگکه محلس-
شدن (مرهگک تمنزیح ۱ دهی ۴۹۲)
الغ)
ایش آنکه شد هیشه بی هر ل و بر رده
ار گه سکه از به کار آن بود سه چو کوه
شها
رسویه سر بوسه نزهت لام اند شود
کنفره [ا-ت] [ا-ت] (عصر) بر لری و قتلقل-
(افرب الموارد) حبیدن و اصفراب کرد-
(مسنی ادب) (آسراخ) (ناهم الاصنام)
ترال (المسجد) الام سلمی ای ادا الام
گمشی سدۀ راه و نی اترور (اتر-
الموارد)
ذئرح، بت بت زد [عصر] (الموهک)
هدن (ایخ- الموارد) (اطر المحبظ)
(المسجد) (آسراخ) (ناهم الاصنام)
فتاردن. [زیر د] [ا] (۷) و عی ما هی
که شکه آن روحه و موره اسب و در
آنها رگه زرده گر سکید.

۲۷

فنسن، [شانتاره] (ع. س.) سردار
شنس (ه) (روزی) (نهاد) (از ادارات موافق)
(ارائه امجد) سرس، سبب پیش داشت
(می از از از) (آذدرای) بیان و
من احمدت و درست من علی الامان
(اعرب الموارد) دفعه دو بیس در
هیو امتد نامه شود

بنده ملک دادمہ قرار گرفت امت و دینه عنشود
این میوه هزار اثرا کن مسامد (گیاه شناسی)
جیب الله ثانی س ۴۲۱

غز اسلامی تکنوروفیک . [ب] (۱) (۲)

(اید) نکی اور کبات کلا کنورادست
که از جه دروپر اسید پکنده بای هوا رسیدی
که دو دند صددر و محدود دارد بدب
مساند رجوع اگیاه شناسی جیب الله ثانی
س ۴۲۴ شود

لترالین . [ب] (۱) از رکبهاي شبهاي
رجوع به روش بهيه مواد آلي د گرمهوي
س ۳۴۲ شود

لترالین سولفونات دوسندریم . [ب] (۱) ب
س ۷۵ (۱) از رکبهاي شبهاي رجوع
به روش بهيه مواد آلي د گرمهوي س
۳۴۲ شود

لترالین مولفونات . [ب] (۱) از
بر ۹ یا شعاعاني د چون روش بهيه مواد
آلي د گرمهوي س ۳۴۲ شود

صر اغيره . [ب] (۱) (۲) گلهاي که
پراهمون آها پها و قصهای باشد
ساخت اث لهای عالی دارای گلهای پرس
پیاشدیمی ه پرامن آها دارای سقطه
کام . مفعی امامت تیر اگر و میمی . (گیاه
شناسی جیب الله ثانی س ۴۲۵)

مت رامیم . [ب] (۱) (۲) (۳) (۴)
(صیدایی) نکی از اشخاص معروف
خرانه ستاره ارشاد روحانی ۱ بومان که میں
آن فرماده هم بحری قرار داشت وی پسر
آمیسوس (۵) او رجوع به تاریخ ایران
نامسان ح ۱ س ۴۷۱ شود

هرانی . [ب] (۱) (۲) (۳) (۴) یکی از لالات
آسای سمر در رسم پادشاهی امروزین دوم
رجوع به ایران نامسان ح ۲ س ۹۶ شود

ضر اپسیروندی محبی الالمیون . [ب] (۱)
(۲) از اسماه آلي رجوع به روش تمه
مراده آلي د گرمهوي س ۳۴۱ شود

تر اهیس بر لذتیم . [ب] (۱) استلاح
بیواری رجوع به بیواری در اند ام
ح . س ۴۲ شود

لکرب . اثت ترد [غصه] سک آسوده
شک (اقریب) امداد (ضرر المحمد)
[مشکی الارب] (آذیزاج) (المحمد)
[الحد] شک ب خالشنس (آذن الموارد)
[عصا الحمد] (اصناف)

غمروهه . [ب] (۱) (۲) (۳) (۴) رجوع
به مکتبه ک بی (فریاد) (ورهیک)
رسیدنی (د هنک طام) (اصناف اقصی)
و (اصناف آزاد) (آذیزاج) مراده

یعنی دسته اکلیل دو کار من را به سنجیده هاد
پنجم مخلوط آنست، مقداری برای کپیک
کلوزن ۱۰ مانیس مکعب با ۱۶ گرم،
کوساله بین از مکار ۱ مانیس مکعب
۶۰ گرم
کوساله بکسانه و کسر از سکسان هشتاد پنجم
مکعب با ۸ گرم
کوسه ده ۱ مانیس مکعب یا ۱/۶
گرم
متضاد دفعه هر چهار گرم
اسد ۵۰ - ۶۰ مانیس متر مکعب می ۴ -
۱۰ گرم برای هر کپیک گرم و دن
گره اسد ۲۰ - ۴۰ مانیس متر مکعب با
۴۰ - ۵۰ گرم
کوسه ده ۱ - ۵ مانیس متر مکعب
دواسان ۲ / ۱۰ - ۱۰ مانیس متر مکعب برای
هر کپیک گرم و دن یعنی پیش محبو عاهه ۲ /
۵ مانیس متر مکعب برای اسان رزگه
مشهد.
ترا اکلیل زرد و کلاس از جمله مواد آنمعنایش
و هر قدر حرارت و شورات آن بتوشدند
آندهای عجیب می شوند، بر اثر حله می گردد
دواسان و جیوانات متعدد ریه آن موجب
تشنج و قابل قله دن بیکردد
بوجوامات ماند ۱۵٪ با خوار ماقاییر کم
حتمیت دامنه را مورد وقت خواهد داشت و حسما
اسنام خالص را خوار می شود
سوارد معن شده
خرید جیوان مسلی، کپیک ناد آر سعی
سرا اکلیل دو سازمی در حوت مسلی ه
نورات و حرارت کندی و کلیوی و دوساری
سکنی حوان و اختلالات معنی و مسوی در
جیوانات، پارسخان پالسیلی بیرون گذار های
شیرده خودداری سود اخیر از آمر تکاور و
با دواعلی هساک دیباوار آن احتمال ۱
دارای خواهر ترا اکلیل در دوکاران مماند و
طایی او ره اس آن است، ای دفع کرمه ای
گردان اولی کندی اکلیل دهانه اراس جمهه
را اکلیل داده است (از درمان شناسی دکتر
احمد عصایی من ۱۶ - ۴۱۸) (جوع
ترا اکلیل را این شده بگیر، آن شود
نمی آیند، [رترا] (۱) (۱) (۱) (۱) (۱)
درینات و ناکلیل را در یخ از دو سرمه
تلکیل ماء و هر چهار آن حاوی در عده
پارسخان می باشد سرمه سیبی میوه دندانه
حسانی حس خوارد کنی صاهر شده و هر چهار
دی مدوخته متنفسه بیکردد و مدهم طبری
برای این کلیه آن خوارا که هر یک از
آنها از رسه کاریل بوجو و آنده و پر دارچین

(v) Tetraakène (x) Téttragalacturonique (r) Acéramide (z) Tetraminoes
 (e) Anhydros (n) Teutromie (y) Tetrodon

(۸) در این سرگفتاری نایاب معاشر، بهقی متعلق اکنونه نامهای مسیحی (سودارشی) آمده است ولی
اطل قوی مصعب است

(ارقطر المعیط) بیارمال گردیدن، (ستهی الارب)، (آسراخ)، (ناظم الاطباء).
 || کم مال شدن و ضر کریدن خناکه از هشت فخرات شیش شدن و ارلفات اسداد است. (اراقرب الموارد)، (ارقطر المعیط) کم مال شدن (ستهی الارب)، (آسراخ)، (ناظم الاطباء).
 تتری بله [ت] (امرك) ساقیه (دعار) آش ساق دروع به سری شود.
 تتریچه، [ت] (ع من) این کردن (ماج المصادره بیهقی) اندوهگیر کردن کسی را (اراقرب الموارد)، (ارقطر المعیط) (ستهی الارب) (آسراخ) (ناظم الاطباء).
 تتریس، [ت] (ع من) این کردن مردرا، (ذو زیب) و ادانت او را « سیر کردن (اراقرب الموارد) (ارقطر المعیط) || بوشادن مرد خود را به سیر (اراقرب الموارد)، (ارقطر المعیط) سیریش داشن، (ستهی الارب) (آسراخ) (ناظم الاطباء)، || سیر سینهای سکسی (اراقرب الموارد) (ارقطر المعیط).
 تتریص، [ت] (ع من) انسوار کردن جیری را (ارقرب الموارد)، محکم کردن جیری را (ستهی الارب)، (ناظم الاطباء) استوار کردن (آسراخ)، || دامت کردن جیرا بدین جیری را، (ستهی الارب) (آسراخ) (ناظم الاطباء)، (ارقرب الموارد) رامن ایران، دامت و مسائل ساخت مرارو را. (ارقطر المعیط)
 تتریغ، [ت] (ع من) سن دردا (ارقب الموارد) (ارقطر المعیط) (ستهی الارب) (آسراخ) (ناظم الاطباء) تتریس، [ت] (ع من) سمعتی، وزدن (ستهی الارب) (ناظم الاطباء).
 تتریل، [ت] (ل) مهدی ساق (الاعطاء الادوية) دروع به سری شود
 تتریله، [ت] (ع ل) قابی آن بطریق تاثار و از امریش یکدست تهیه کند و حادمه آنرا با پلاستیک درین بپرسیده (بدی) ح ۱ ص ۱۴۱
 تتریل، [ت] (ل) (ارج) بوهاس (۶) کشش دراهش آمامی که در حدود سان ۱۴۶ درینها (۷) مولده شد و سال ۱۹۱۹ در گذشت مواضع اودرمورد حشاش و اعیان گناهان یکی از علل مردو ناصر ام اور (۸) و هیغان اصلاحات منجزی، والآخره ییدایش مدفه برستان دردین مسجع بود
 تتریه، [ت] (ل) (ارج) مامیه به بولان، دروع به ایران ناسنایح ۱ ص ۸۲۸ شود.

وتتری [ت] (ن) نیز آمد است (التجدد).
 تتری، [ت] (بات) ساق بود. (امت) عرس اسدی مصحح بر حوم اثیال سان ۲۱ (۱۰) ساق مانده که از آن آش بود. (سماخ) (العرس) ساق. (جادیه) فرمکه اسدی سحومی. (دعار) (زمشری) (فرمکه) (رشیدی)، (ناظم الاطباء) (الاعطاء الادوية) سان ۶۲، ساق باشد. (فرمکه جهانگردی).
 ساق را کوید و آن چیزی نادید ترش که در آنها و طعامها کنند (۴) و یعنی باشی سای حرف تاسی مای احمد بوشهابد (برهان)، ساق که ترتیش است (فرمکه طام).
 حارمه روا نگردید دست و اسکنان هزار کرمه و حم تتری کی شکر حرامی چشید، ناصر حسرو دد ساق دلطف اینجه او
 شاید ارقمه آید او تتری شخص صری.
 روح به ساق شود.
 [اشتعاش و ایر کنند. (برهان)]
 حشعاش، (ناظم الاطباء)
 تتری، [ت] (۱) (۲) مسوب + تردا کوید. (فرمکه جهانگردی) - مسوب به تتر مشاهده که ولایت نداشت (برهان)، مسوب به سر که مذهب تاثار است و آن ملکی است اور کستان کسان کان آسادو ساق کافر مودد (هیات اللعن) (آسراخ) تری مسوب به هر و قاتل و قاتل (ارقطر مسکن رشیدی). مسوب + تر یعنی تاثار (ناظم الاطباء)
 تتری گر کند مدت را تتری را دکرساید کشت (کستان)
 کوید که دوش تمسکان تری دردی نگردید صد جله کری.
 دروغ به تاثار و تثار و تردد همیز است به شود
 تتری، [ت] (ع اروس) پیامی (ترحال) علامه حرمائی متذر و هنری ویریشان (ستهی الارب) (ناظم الاطباء) و مفسحور است در دو دو تر، (ستهی الارب) اصل آن «دری» و معنی آن آمدن یکی بس دیگری است (المیهد) یا یکی بس ریگد. کر در اصل و تتری بود مأسود از «دری» است (آسراخ) تم ارسلان رسلنا سری (قرآن سوره ۲۲ آية ۴۴)

و رساله العدیث
 لاماں بقمان، رصلان تتری (ستهی الارب) سادوا تتری، یک یک بس یکدیگر آمدند با هنری ویریشان آمدند (ناظم الاطباء).
 تتری، [ت] (ل) (ارج) بکی از دهستان آمل است (هایه) یکی از دهستانهای یلاقن ستن بود شهرستان آمل است این دهستان در ۲۲ هزار کمی حاوی طن واقع است و هوای آن سرد و آب آن او جتمساز و مصقول مسده آیه ملات و لیفات است، این دهستان از سه آمادی سان درد، قبرستان و کرسی تشکیل شده و ۸۷۰ ه سکه دارد.
 (ارقطر مسکن) معنی اهلی ایران خلد (۳)
 تتریخ، [ت] (ت) (ع من) شامی (ماج المصادره بیهقی) (شاهنش) (روزی) سدی شاهنش سکسی، (اراقرب الموارد) (ارقطر المعیط) (ستهی الارب) (آسراخ)
 (ناظم الاطباء)، در تاموس معنی رانع آمده است (اراقرب الموارد)
 تتریف، [ت] (ت) (ع من) (ل) هنر، (اراقرب الموارد) (ستهی الارب) (آسراخ)
 (ناظم الاطباء)
 تتریقان، [ت] (ت) (معنی) به لهر ده پاره سی باریش نادید (برهان)
 (ناظم الاطباء)، (اراقرب آراء)، (ارا شدراج)، هر وارش، هروپس، (۱) یملوی «واریق» (۲)، باریش (اسانیه برهان مسح بعد کر محمد معنی).
 تتریقیوم، [ت] (ل) (ارج) (۳) شهری به یوان که در لشکر کشی خشادشا تصرف شکر ایران بد آمد. روح به نادیع ایران ناسنایح ۱ ص ۷۹۸ شود
 تتریه، [ت] (۱) معنی سحر کی ولایع نادید (برهان) (آسراخ) (ناظم الاطباء) طراعت ولایع و مسخر کی که اعماله بکرش تتری و تتریو معنی هست (فرمکه طام) بلکن کم مارد گر کد مانوبها بستر که در پاهم که رویی و متعنده بسته (سوری سقل هرمه که طام) روح به ایران و هر بود در همین نام شود
 تتری، [ت] (ع اروس) پیامی (ترحال) علامه حرمائی متذر و هنری ویریشان (ستهی الارب) (ناظم الاطباء) و مفسحور است در دو دو تر، (ستهی الارب) اصل آن «دری» و معنی آن آمدن یکی بس دیگری است (المیهد) یا یکی بس ریگد. کر در اصل و تتری بود مأسود از «دری» است (آسراخ) تم ارسلان رسلنا سری (قرآن سوره ۲۲ آية ۴۴)

مشیر لف رسایی روح و ریگر حالت
که جو ترکاش نقل رومی و حسر استند
(حافای دیوان، چاپ هدالرسانی س-
)
(۹۲)

اگر کن سار درستق خلد پیش تو
حمدله گرفتیه سرا اگر سه.
(حافای امساس ۱۵)

جوانی شق ادبی سحال
مرچشم جیال مار سبیم
حاجای.

فراس سو جو اعکد بود در عالم
ساید دوقن شب هیج سر سخوار
(طهر سعن شریعته سبی)
که مرد در حق گیر ما مائد راه
مکر که لشکر- سروهی آنده تهور
صهیر

ما از من در ری بود بود
خادر کلی دشک دار بود
حاجای

واس آمد ای مکر دوشیه در من معانی
در سایق العاد سلوه کرد بیان (فاسو حباب
)، غالیان سود
(سد و نامه من ۴۰)

چون سن از روی آن شمع حیان برداشت
نه بیو برواء، حیانی در دحان برداشد
عهان

ما گاه آهاب دست بیم و آشید
س بیع بیل دست مشتقات-
علم

پیش آرامه در بر گشاده
شق آویه مسد بهانه
اسن از نامه عطاو
دو شاهمه حوان، اس شق بوب تارو ره
آوار حوش شاهمه محو انداد، (تاریخ
طرسل)

چون حشید حورو شید در من اهانی مه من
شد بر مر که ای هست روی س و آورد
(برحه دی چاپ اولی س- ۴۲)

دش اشیده و دی بر زاده
زده ده بیرون اخر رده
(امیر- و نفل آند (سراج))

تسب دند و من آویه
عن ده؟ در دهی اسیده د
(امیر- و اسد)

بی ارجون آهاب اند اهان
ناهی رس سدن ده بیو، س
(مواوی چاپ کلاه) (جاده ۱۹۴)

و مکوب گردیده در قرون وسطی از مرانگر
محضی مهم شمار می‌آمد و خایای سوسمانها
و در رهای کهنه در آنها ایوان است، حاوات
نه و صفت پارچه‌های آن مارون است،
تفوز. [ت-] بیور (ناظم‌الاطباء)

رسوع، سور در عده لفظ نامه شود.
تفیف. [ت-] (مع معنی) گفتن کسی

وا بمالک (از ارب الموارد) یعنی یادی
و دویی مادر؛ (از هزار الحیث) گفتن کسی
را بمالک، (سینی الارب)، (ناظم‌الاطباء)

فضل. [ت-] (ا) تدق بود (الدرس-
اسدی مصحح مر جوم اقبال من ۲۶۹) مطلع

و د (جادیه) از همان اندی سخواری (جاده)
و دیده، دی و که (برهان) (ناظم‌الاطباء).
سرایره، (صلات الناب) پرده، (شروعه)
-ی، (اویه) (دعا) صاحب
کشف و دیده، ای ای ایه عرض پست
(عذات العذات) سه (هیک طام) و
آهه ده، و آهه و سه و آشید و در
اده اس مسمل (آندراج).

ا- ای ایه عی بس و ده هیج، ای ایه
عری سه شده بر کی هم بیس و عاری
هم بیو اند شده برای ایکه سرف ده
دارد که بیهاری بیت دی مانی بیاند ای

احمال که ای ایل کهنه، ده سو ایم ماهی بوده
و ایشانه ما فاف بوشه بشود ای ای قبیل

کهنه سهار ایه، که هاری و نا سروف
محضوهه، ای بوشه بشود مثل عوری که
حلف حیی ساخته بود اه اه اه مله و

اکهون علطف هندهور، ایه، بودی بوشه
میشود و متصوی مطری که ده آن جای دم
کند چه او گل کهنه ده ای ایل (فرهگرد
بطام)

بر سر بیو ملاق بیه یه کویه سه

تفق تف (۳) (ایل) صح و تدق در کار
(هادی هری، تزلیت درس مصحح مر جوم
اقاز من ۲۶۹)

ارسیات آسانه ده سق

کرجه ای اندیه ساری دو کا
(اوری بغل آندراج)

هز جایه و شی ناد و سکه در

داردی بیل بدر سیا د

اوری.

راو، که داشت در می سه مروی
ارواح دا مکیت داشت ای ایه
(اوری)

هدرا ب سه اوی سه ده انداره

جایی مانهان، هه- قلعه مجهوی

حفل الدین عسال رای
سکه، هوش هروس تکنیک راده
(-الدین عسال رای من آ-، مرخ)

تهن، [ت-] (ا-ح) ای اسلام، این داده
ان میکنیل ای ملعوق ای دهان ملحوظی
ملق، های ایلوله و مکنی، ایه حیده.
مرادر ملکشاه سلیمانی حسین، تو ملائمه
شام که در سال ۱۸۸ در سکه مارکلری،

رادر راده وی، ه حدود ری گشت شد
روحیه، مصل الموارد و القیم مصحح
مرحومه جهارس ۱۹۹-۱۰۰ و هرالی سله

تایف خلله هایی من ۱۴ و ۱۶ و قاموسه
الاعلام ترکی درحیه، تاج الدوامه تش
ان اسلام، در عدی ایه بامه درحیه،

هاده سه شود
نهنی، [ت-] (ای-ی) (ای-سوب) (سوب،

تش، درحیه ساخته دال شود
لشیه، [ت-] (ای-ی) (ای-ح) سعاد سایه
های ایل ایل مداد مسوب + حمل سکر،
کی ای علامان های ایلوله سه من اسلام
ان داده مسحی ایس، (ای-محمد العلامه
ح ۲ من ۲۶۶) || هتلرالشی، الرای
است بردیک مدرسه طالبه سعاد سسوب
+ حمل سکر، (ای-محمد العلامان ایس)

فشنیه، [ت-] (ای-ی) (ای-ح) مدرسه بردیک
ه هنار ایلشی، ایجک ایل، ایه حیده را،
سوب + حمل سکر، (ای-محمد العلامان ح ۲
من ۲۶۶) درحیه ه تش و قش شود

تفعیه، [ت-] (ای-ی) (ای-ح) می آدم
رسه گردیس (سینی الارب)، (ناظم
الاطباء) بود در قرات د میه بود
دیان در آن،
می العدیت، نفر، الفرقان و پیغام بیانی
برده عیی الزرامه و بشنیده لسانه (سینی -
الارب)

تفخ، [ت-] (ای-ی) (ای-ح) بردیک که بارچه سایه
لشک و مالطف کشید و میش ایتمیل بشود
(فرهگک نظام) درحیه ه تدق ده هیں
هنت همه شود

تفعل، [ت-] (ای-ی) (ای-ح) تعامل دویده
دوامیه، و در آن لاست حل [ت-] (ای-ی)

تفعل [ت-] (ای-ی) (ای-ح) [ت-] (ای-ی)
[ت-] (ای-ی) (ای-ح) (ای-سوب)

(ناظم‌الاطباء)، (ای-مداد الموارد) || مژمت
آن تبله (سینی الارب)، (آندراج) ای
کیله شک باورختی ایس مانایی ایس
تهه در گلک مایل س-سی رو دی ایمه،

(سینی الارب)، (آندراج) (ناظم‌الاطباء)
تفعله، [ت-] (ای-ی) (ای-ح) شهربند،

- [ت-] (ای-ی) (ای-ح) [ت-] (ای-ی)
ومارهه جهه ماده (ناظم‌الاطباء) درحیه
هه تفعل در همه ایت همه شود

تفقد، [ت-] (ای-ی) (ای-ح) شهربند،
ای-کلستان کمتر شهربند بروماده (۴)
و ایم است د ۲۸۰۰ د مک دارد ای
شهربند دروان، شهربند کلایور دار د ران

قطعه

ک در آش و مطام کشته . (برهان) سان
({هرمگ رشیدی}) (اصنون آرا).
({اطم الاعلام) (آندراج). تر شاوهایست
که آرا توپی بز سواند . پارویش سان
کرد (قرآن مجید) سان که نز
ترش ماکول است (هرمگ نظام).
ستح اول وسم نای [ت] برو عین
معنی دارد و بص اول وسکون نای [ت]
هم سطر آمده است (برهان) دسوع به
ساح ورسوع سان شود .
لهم [ت] (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸)
لهم نایمه شود
قطعه [ت] (۱) طمت وند وبارد حرس
و دند ({اطم الاعلام) ، ظاهر احمد
تسا دسوع به شنا در هم نایمه شود
نیمات . [ت] (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳)
سبدها ({اطم الاعلام) دسوع به سعدی
نایمه شود
نیماج . [ت] (۱۴) قسمی اد آش است در
تر کی (بین العات) حورانک مسروق
بر کان (کاشیری ح ۱ من ۴۲۸) نظر اد
خاشه مردان مصحح دکتر محمد عین
آش است که از سان برد (اصنون آرا).
(هرمگ نظام) (آندراج) . و اصل
نم آش بوده و نمی آرا بر کی داده
و چن است (اصنون آرا) (آندراج)
شاید بعد مذکور مر که است از هم تر کی
نمی سان ولطف آخ مدل آش هارسی
(هرمگ نظام) آنای فروادر در تبلیغات
کتاب فیضیه آرد
تمام سایه ایل اعلی است تر کی و آن وعی
او آش سدر است که مارفع یا کشیده است
و کفه مولا مادر متوری ،
بهیان ماریست که ارشه گریخت
سوی آن کمیر کومی آرد یعنی
تا حکم سایه برد اولاد را
دید آن باز سوی سوش و ادرا
این سی را مید بکند احمد بن موجہ
شت کله اد شیرای قرن ششم قصیده دو
وصف تمام گفته است که به قصیده سانه
شیرداد و ماجدی طرز سان آرا او وش
میساو و مصلحت ایست
چون رایت صح شد در عیان
شد جیل مثار گان بر شان
و این قصیده را در مویں الاحرار سمه
عکسی سطع سکا صامه علی نوان یاد
و دردیوان خانگی حان هد پیر می سست
داده اد روح نکد چه مایه س ۲۴۲
شور
در سان س نولد سگه اهلیست و

شق کشیدن . [ت] (۱۴) (مرکز)
برده کشیدن . ({اطم الاعلام) دسوع به
شق و دیگر تر کیهای آن شود
شق قلیلی . [ت] (۱۵) (مرکز)
کنایه از آسان است (برهان) (آندراج)
سان (هرمگ رشیدی) ({اطم الاعلام).
|| (برهان) (آندراج) (اطم الاعلام) رسوع + من
و دیگر تر کیهای آن شود
شققین . [ت] (۱۶) (ع من ۱) آباری کردن
رسن را ماقب درون بیرون ناموس دواده .
(ارفتر الموارد) (ارفتر المعیط) (من)
الرب (آندراج) ({اطم الاعلام)
لنفع . [ت] (۱۷) (ع من ۲) گردن
اوردن از نهر و حاشی و دریش شدن
(ماج العاد بیهقی) . صالح منشی ادامه
حقیقت رفع اسد و کدلك اسلح (تاج العروس)-
۵ من (۲۹۹)
نلهمد . [ت] (۱۸) (ع من ۳) لمه کمی
شدن . (ارفتر الموارد)
قتلی . [ت] (۱۹) (ع من ۴) هنای جوسی
(العاط الاذهان من ۲۲) ملحوظ از مدنی ،
و هی مهان که در دفع مو ، نکار میرسد .
(اطم الاعلام).
قتلی . [ت] (۲۰) (ع من ۵) حس کردن مال
و بارداشی آبره اودیگری . (ارفتر
الموارد) (ارفتر المعیط) کرد آوردن
و بارداشی (مسنی الرب) . ({اطم الاعلام).
قتلی . [ت] (۲۱) (ع من ۶) لر کردن و
لریر سودن (۱) ({اطم الاعلام).
قتلی . [ت] (۲۲) (ع من ۷) حس کردن مال
و بارداشی آبره اودیگری . (ارفتر
الموارد) (ارفتر المعیط) کرد آوردن
و بارداشی (مسنی الرب) . ({اطم الاعلام).
قتلی . [ت] (۲۳) (ع من ۸) بار مهان را
کرد آیینه سردن رسیدن (ارفتر
الموارد) (ارفتر المعیط) (مسنی الرب)
(اطم الاعلام) . (۱) (ع من ۹) بار مهان را
نایم خواهی ساختن (ارفتر الموارد)
(ارفتر المعیط) (مسنی الرب) . ({اطم الاعلام)
الاعنا . [ت] (۲۴) (ع من ۱۰) اد اتری -
الرب (اموارد) (ارفتر المعیط) (مسنی
الرب) (آندراج) ({اطم الاعلام).
شق سهر گلوت . [ت] (۲۵) (مرکز)
و سی (کتاب) که در جاده ویرده کشیده است
(برهان) (آندراج) برده کنوده (هرمگ
رشیدی) ({اطم الاعلام) . (بالله کمودیرا
بر کنوده که از معاشر (برهان)
(هرمگ رشیدی) ({اطم الاعلام)
(آندراج) (رسوع + من) دیگر تر کیهای
آن شود

مرحدا که در حق صب مردیست
مستاهش مقاله ذر حصار بر کشید
حاجط .
ای صفات نوبهان در حق وحدت دان
حلوه گردان تو ادیره اسما و صفات .
حاجی
حلمت (بیش بجهة حیوان) شق کشید
رسیم و دلیل بجهة حیوان گذاشیم
و حشی .
مشهور سر که وشق و جنزو و مابایان
بر کنده لای جرح مدور بوشهاده .
(بطا تقدیم من ۲۴) .
بگرد رایت سورشید بود من مسطور
که مرگ کارتنی و چیزی هم صواید ماند
(ظام قاری من ۶۱) .
لا بر حکم هارگنایها ، تشق ماف متفق
نه تی سهر گون تی کشیدن تحق بیلی .
رسوع + من کلهمه شود .
[دویز آسیه بیش محت مرسی وقت حلوه ماند
(آندراج) برده که در حمله کام مریس مدد
(داده اشت سلط مرحوم دهد) .
کاهه قش آرای آرایش مانگین حیال
گاه در حمله برق سد مریس موبدام
(ظام قاری من ۹۷) .
ا) پشه دادن ({اطم الاعلام) || برده های
پیاد ({اطم الاعلام).
شقق ماف . [ت] (۲۶) (ن ما مرکز مریم)
نه مامده . که برده مامد .
خرد کاری من که در مشرق تشق نایان شد
بن مری را اورد ذلیل اکسون گرداند
محیر بلطفی .
رسوع + من و دیگر مرگهای آن شود
شقق پندت . [ت] (۲۷) (ن قامر کش) که من
شدو ، که برده کنده .
که مرگهای ارتقان نه
در اشانته سنج شکر سه
سو اخو
رسوع + من و دیگر مرگهای آن شود .
شققق . [ت] (۲۸) (ع من ۱) سعادی
از کوه (مسنی الرب) (آندراج) ({اطم
الاعلام) . (روشنی چشم ، غناک (مسنی
الرب) (آندراج) ({اطم الاعلام).
شق سهر گلوت . [ت] (۲۹) (مرکز)
و سی (کتاب) که در جاده ویرده کشیده است
(برهان) (آندراج) برده کنوده (هرمگ
رشیدی) ({اطم الاعلام) . (بالله کمودیرا
بر کنوده که از معاشر (برهان)
(هرمگ رشیدی) ({اطم الاعلام)
(آندراج) (رسوع + من) دیگر تر کیهای
آن شود

لتحريم [ـ ت] [ع مس] سه، تمام کردن
نحو (المسايد مهم) (ردوى) (عيات اللعيات) به
(آتىروا) سام کردن بجزئی را و استرداد
اعواد روی (م بجهی الاوب) (ماضم الاطهاء)
سه و عده سبی و ته (منجی الاوب) (ماضم الاطهاء)
ماضم الاطهاء | داعش قومرا حصہ تر مادر
جود (م بجهی الاوب). (ماضم الاطهاء).
ردن پیری ردا (صبهی الاوب) (ماضم الاطهاء).
ا) نیمه (سوند) آردن در گلکوی گودان .
(صبهی الاوب) (ماضم الاطهاء) || (مرسل)
نه (ما کنیش مقال) سه من المربع
(صبهی الاوب) (ماضم الاطهاء) || شکافه
شدید افسوسی آئندہ آمدنا گردد اشکافه از
همه چنان گردش (منجی الاوب) (اراضم)
الاطهاء || گردش کسی سیمی الهواه
او رای او اینجا (صبهی الاوب) (ماضم)
الاطهاء) || (استطلاع علم مدفع) نوعی
از اطهاء و آن آردن بر زادمی آمد در
فلام حاضر نکته ای چنانکه سویم حلاف
مقصود هشتم ماده و معلمون العظام على
جهای صصویه معه والاسمعیح الـ
(ارضیه عطاء حریمان)

۱) مسایی و مسایی ایران در
۲) مسایی هنری و مسایی ایران

قرارداد آپ آن از چشمہ ویرشته تمام است مصروف آغا علات و حموات و میوه و شعل اهالی رواحت است زرده مالو خارج از ده موعده - مری حرمه این ده میانند (از مرہنگ سحرابیتی ایران حدید ۳).

تفصیل [تار] (۱) (۲) سنت رید و بلوره
حرس را گویند و آن حاموری ناشد
معهانی که آرا گرفت دست آمور گرد
(رهان)

تمتنی. [آن و آن] (۱) شغل را گویند
که بی ادر رونه است مدت رمه و پاره
(رهان) (از اینچون آنرا) (او آسماح)
(او راهنمای انسان) آفلای دکتر معین در
حاشیه رهان آرد
هر روزش می‌رسد (۲) ، شبان ، پس شنبه
مصحف سین است . (رهان ح ۱ حاشیه A)

لهم [] تَكَبَّرْتَ [] (عَصِيَّ) شَفَاعَةً مُنْدَسَّةً
وَآتَكَهُ حَمَادَةً كَرِيدَسَ (عَصِيَّ) شَفَاعَةً أَوْهَمَ حَمَادَةً
كَرِيدَسَ (عَصِيَّ الاربَ) (أَطْهَرُ الْأَطْهَارِ)
سَمَّ الشَّيْءِ، شَفَاعَةً مُنْدَسَّةً آتَكَهُ آشَخَادَ كَرِيدَسَ
كَسْكَيَ آنَ، مَاشَكَاهَ، شَدَ وَسِيسَ آشَكَارَا
كَرِيدَسَ (أَوْقَنُ الْجَمِيعِ) (بَيْعَيَ شَدَسَ)
درَهُوا مَا رَأَى فَاعْتَلَ (مَنْهِيَ الاربَ)
[] (عَصِيَّ الْأَطْهَارِ)، صَدَ هَوَاهُ أَوْرَاهُ أَوْرَاهُلَهُ
[] (عَطْرَالْجَمِيعِ) || رَاهَ وَعَنْ مَرَدَهُ
اشْكَسَيَ كَهْ دَوْسَ وَسِيسَ حَدَانَدَنَ آنَ
سَمَّ الْأَوْلَى، تَانَ بَهْ كَسْرَ مَنْيَيَهْ ثَمَّا تَتَ
[] آتَتَ تَرَ] (عَطْرَالْجَمِيعِ)، دُو هَرَجَ
أَمْوَاسَ آرَدَ سَمَّ هَرِيَهَ اسْمَ فَاعَلَ اُوهَابَ
فَاعَلَ اُسَمَّ اسْبَ كَهْ نَادَ شَكْيَكَيَ هَسَهَ
حَرَودَ نَانَ شَكَكَتَ، پَسَ آمَادَهَ شَهَ اَسَهَهَ وَ
سَامَ اُرَدَهَ شَهَدَهَ اَسَتَ آشَكَكَهَ دَاهَ (شَرَجَ)
مُوسَى بنَ عَمَّارَ (٩٤)

نیمهه [کت دست آمد] (ع) ماد (مسوی-
لارب) (مادم الامه) سایی چه-
[سلخن الامه] مدد و آن هرچیز (عنای-
الله) (سرخ) صیبه و دل (عجم-
لامه) السید، عیین، عالی (السید)
اسنان در موطن خوش آمد شود
مرحیلی باب اولیه (س ۲۵) سه
آنها و صیبه در راه آمد (ماریم زم-
ن ۲۶۲) ۱ (ن هن) عیین رسم و
تمیه در صفات آن داشتند

دستورالعمل های ارجح که بر مبنای این دستورالعمل تولید
گشته اند و در اینجا آنها مذکور شده اند:

می چون تو کیکه آپ دنگ حورد
در مسعله ها می درد کاچ حورد
سوزنی

هه توکان هلک را پس او از
حلق تسامی ایمان شرید
حاطی
آری آرا که در تکم دهل است
برگه سماج مورگ گزار است
حاطی

حکم کی بھی دور شد ناچار
کہ سارے مدد سیع مناسن
بعلمنی

آب محتاج اس بآب روی عالم

رآں سماں کے دادش مر آئی
آسمان و امی شدہ نسب دیا اسیں
مولوی

دری مالر کس ورسن شد همان
دان سکانیدا آسمانی محابی سار
مولوی

در میان شیع خانواده های شماخ می بینید .
همی ددوستان شماخ را جنگل در دیگر
می باشند جوانه ماقضی در راه از قصر
خانواده زندگان شماخ را جنگل
برای دارود آن شماخ انگور اشده مود
(ایس الطالب) در دست هر یکی کامنه
شماخی بینا شد در ساخته ای که شده به چه
بودی (مگر سیچی مود (ایس الطالب))

نیایخ در زمان واقع
ماست را آن دز دهن آمد
سقان احمد

علم ارگانی و تئوری رسالہ مرشد
اسموانیوای خدیده در اظر شمشیرشاد
معنی الحجۃ

وصح تفاصیل اور اسے اپنے اسرار
کو نہ سمجھ سکتے۔ استھان از اسرار
اسحق احمدی
[تفصیلیں] دو دو مارک و مند اور سو مر
ک کوشش (۲) پر گویا (نامہ الائمه)
تفصیل [کائنات] (احماد) کو دین
ار ۱۹۷۶ بعض صدر شہرستان کاشانی احمد
کا درود میراگری مدار احمدی صدر
و ۱۹۷۸ میراگری احمد شویہ صدر، کاشان

(۱) زبان علارت نشان مسجد که بنای سر رنگ است (۲) پشاوکه در عرب دیده و گذشت عده ای از آن شد

(f) Talmudic : (g) Talmud

ان متصفح د نیز اینجا میباشد

مودارس (r) tmati (u)

(ناج العلاج بمعقى). سنه خود كردن هنچه
کسی را ورام و منقاد گرده این عن او را
(ارستهی الارب) (از قطع العجلة)
(از ساطع الاعظمه). هنچه سنه گردانید
ورام و منقاده دومن. (آسدراج).
تفییه، [ت] [ع من] (ع من) ضارع و سر کردن
کردن کسی را. (ارقط المعیط) (منهی-
الارب) (سلطم الاعظمه).
شاقف، [ت، ت] [ع من] (ع من). تنازف خباره
کردن. (سجهی الارب) (سلطم الاعظمه).
و این و دون تهاهن است و هذابه (او او)
گفته بیشود (ستهی الارب). هژیند.
رجوع، ظاب [ت، ت] [ع من] شود
نهایت، [ت، ت] [ع من] (ع من) نتائج رجوع
و شائب شود.
تنازع، [اس، اس] [ع من] (ع من) تنازع و مأون.
(قطع العجلة) تنازع. (منهی الارب)
(سلطم الاعظمه) رجوع و تنازع و تنازع
شود. [[آمدن شکاره از هم و راس
(قطع المعیط) (آسدراج) رجوع و
تنازع و مأون شود.
نهایر، [ت، ت] [ع من] (ع من) رسمیں
(ارقط العجلة). (سجهی الارب) اماض
الاعظمه).
شاقف، [ت، ت] [ع من] (ع من) (۲۱) خسروه.
درین و عله از دین پر مکدح گردن حداده
(ارهوب الموارد) (قطع العجلة)
نسافل، [ت، ت] [ع من] (ع من) کردن کردن
(دور ای) (م عمال عامل من على) کردن
حلق (عيادة اللثام) (آسرا). اهلی
اردن و پرس ماهیت ار آن و وع عین و مأک ان
ساحن، (سجهی الارب) (سلطم الاعظمه)
شاقف نامه عمل و رایخا (مثل المعیط)
کردنی موردن (ام، الموارد) [[سریزیده
پاسکیپی تکتمال ۱ در (ارهوب الموارد)
[[هدلی از و مهده، ای، (ستهی الارب).
(سلطم الاعظمه) کردن کردن معدن کامبادی
دوام، اراره ای، (قطع العجلة) [کردن اداره
خفن (بيان العدة)، (۲۲)
نهایت، [ت، ت] [ع من] (ع من) آسا.
نشد (نام مصدر بیهی) ملءه
آن (دهار) ماره نشند من آن
طعن، آن، آن، دفعه ایزاره، دهن
ماره ده ده بیهی، دفعه ایزاره، دهن
نهد (سیا، الکلام)، (آلدرا) دهن هر
آن و نشیس ناشد من آنکه مردم جواب
آورد و مولان، آن (دهاره بیهی) [کردن اداره]
(آسرا، سوادره، آسرا)

(۱۳) آنکه ومه هزار دیگر نام بره (بره) تولید کرده است. (اد فاموس الاعلام ترکی).
تفییس . [ت] (ایج) (۱) در اسامی ملای ملائی پومن ، و مالیوچ درما و دصر = بره (۲) و د دریس (۳) است درثوس (۴) و دیورین (۵) هردو حواهان ازدواج نایی شدند . ولی « تفییس » (۶) یعنی گویی کرد ، پسی که اد بیس مدیا آید او بدرش برگز و خود را حواهد بود آنکه سخاهاش معمم شده که بیس با اسماز سام زیر (۷) (۸) یاد شاه « هنی » (۹) ازدواج کرد ولی نیس از بقدر من این و باشونی سر بازد و ممود تهای عیش و ملارو آنچ و آنک در جناد و سعی میکرد که به باورسترسی پیدا کند ولی یله سکمک ام اصحای ای شرون (۱۰) طلبر عجم عیر مشکلهای که بیس جنود مبداء اورا سلبی صفات و کامیاب گردید حتی هر چوی آنان در هار شیرون بر گرام گردید و سخاهاش در آنها حاصر شدند و مرای هروس و داما و هدایا یا هرا و ای آورده از ایان ازدواج آشیل بدهیا آمد وی پاشه یا پیس سر سوددا گرفت و بی ای معون صلح اواره را ایاد در عصت سپر کسی ، (۱۱) هرورد رسمیع هاشی و تفییس (۱۲) در هیین ایه و رسمیع به فاموس الاعلام هر کی رایان ماصان ح ۱ ص ۲۲۴ شود تفییع . [ت] تئیی (۱۳) (ع مسل) سبیس وسودرانی سود (مسنی الارب) (ماضم الاعلام) (آسنداخ) لعل و درین . (ارض المیوط) (ارزوی هراما) در می (تفییس الارب) (ساخته الادنا) (آسنداخ) مرزوی در ارادن در می و شاه سودن مدن (ارض المیوط)
تفیلا . [ت] (ایج) (۱۴) وی از ۱۱۰ نا ۲ هیاد شاه « اوستر و کومه » (۱۵) کی ایانی بود و بیس « مارسی » (۱۶) سه دار روست سه هم و گشید
تفییس . [ت] (ع مسل) رام و متقد گرداندن ایس را (ارقطل المیوط) (مسنی الارب) (سلمان الادنا)
تفییع . [ت] (ع مسل) بمالهان ارداشی رومن دا (ماضم الاعلام) بیع ایمن بمحی نام السیر نام . (ه تفییس الارب) (دیتر المیوط)
تفییم . [ت] (ع مسل) بمنی سنه گردن

تئی . [ش] [(ج) سوره هایی مانند که به هم
 ازی گردید و مشمول شدن امثال از شعر های
 سازید ویرد (مرهان) . (فاطم الاملاه) .
 مخصوص ترین بیانی صورت آدم و مسایر حیوانات
 که رای ازی طلغان از گل و آدم سازید
 (فرغتگشتر شبدی) . سوره هایکه رای امثال
 از گل و آرد سازده و زیگل کند و آنها با
 آن رای کمده (اصحن آرا) . (سدراب) .
 طفل چوی و هر مار کم داده
 نش آرا تئی شی حواه
 (اصحن مقر هایکه و شیدی و اجهض آرا)
 در جوع به مر هایکه نظام خود [(رسوت)
 کلایی هم ماند که مرهان راههان طلبد
 (رهان) (ار اضم الا ضم) (ار مر هایکه
 و شیدی) || کند که بدان مرهان را رای
 داده اند بحواره مذاهیح شود (اصحن آرا)
 (سدراب) در گیگیکی بوئی، بی کویی
 (حاشیه مرهان مصحح دکتر محمد موسی)
 هر رایی علم را لیتی کند
 بیش هر عان در بیلد و تی تی کند .
 (مواوی سفل احسن آرا)
 نهیز . [تَتَّعَدِّي] [(ع) سوره] رکنده
 عدن در در فارس خود . (ار قتل المحبط)
 (ستهی الا زب) (العلم الا طلب) || بر حسن
 مسوی کسی . (نظر المحبط) (ستهی-
 الا زب) (ماطن الا طلب) .
 تئیس . [س] [(ار)] (۱) سیاره ملکویی
 شماره ۱۷۲ کم مال ۱۸۰۲ و سیلثاوار (۲)
 کنند گردید
 نهیس - [س] [(ا) ج) در رای مرد گیر کند
 در همه نوع مردم الارضی سریعه ای از رای
 مرد گرفته مود در جوعه سه راههای نادری هی
 غرب ایران من ۱۱ و ۱۲ شود
 نهیس . [ت] [(۲) (ایه در بنا و دخت
 اور ایوس (۴) و گا (۵) است وی تحسی ای
 بی روی از آوردی آب است مرد از درواز
 وی ن او که آیوس (۶) هرمه (۷) واوس آید
 (۸) موجود آمدند این الهه را ساخته
 نامه اش تئیس (۹) اشیاء کرد در جوعه
 ساخته مدت شود
 سامی پیک آرد
 از رکردن الهه در راه در اس ایلیون بیانی ای
 و بایه ای اور ادخر رمی و آسمان میدادند
 کو ما مادر اذیش ایاوس (او که آیوس)
 از درواز گردید سه هر از رای سام اقیانیه

(v) Thétis	(vi) Tauthe	(vii) Téthys	(viii) Ouranos	(ix) Gaea	(x) Okéanos
(xi) Nérée	(xii) Océanides	(xiii) Théba	(xiv) Doris	(xv) Zeus	(xvi) Poséidon
(xvii) Ithomis	(xviii) pelée	(xix) Phœbe	(xx) Centaure Chiron	(xxi) Styx	
(xxii) Hélia	(xxiii) Ostragolhs	(xxiv) Néréids			

(۲۱) در آمده را می‌دانست که بنی بیره بر پنگدیکر آمد و در کس امت دیگر این میانی داده نشد
 (۲۲) این میانی در اقرب الموارد و قتل امام جعیط و مشهی الارب دیده شد

الاصلد)، مشوش کردن نهان، (دوری).
 [[سب سودن در سجن و حماه، و بای
 ناکردن آن . (دوری) (منتهی الارب)
 (آسدراج)، (باطلم الاطباء)، گذاشت شنان
 هصارا بر پیش و هر دو دست را مان مه
 کر دن و آبیض (منتهی الارب) (آسدراج)
 (باطلم الاطباء) وحوع هشیج [ت تف
 د] شود
 قبیله، [ت] (ع مصل) مادر اشت ارجاحت
 (منتهی الارب) (باطلم الاطباء) (آسدراج).
 حسن کردن چیری بر کسی (ارقطر -
 المعیط) حسن کردن . (شرح قاموس)
 حسن کردن چیری . (ناج الکرسح ۲
 س ۲۶) شود
 لبیطه، [ت] (ع مصل) درست کردن
 (مرحیان عاملین هی) باره اشت کسی
 را از کاری و ناسور و بکه داشتن اورا
 (منتهی الارب) (باطلم الاطباء) مشغول کردن
 و مادر اشت کسی را از کاری و ناسور
 بکه داشتن اورا . (ارقطر المعیط)
 (آسدراج).
 قبیله، [ت] [ت] (ع مصل) گردآوردن
 (ارقطر المعیط) (منتهی الارب) (آسدراج)
 (باطلم الاطباء) [[در دند کانی کسی [را] درود
 و نیاکنی (ناج الصادر بیهقی) مدد کردن
 کسرا و نیاکن بر او در دند کی دی (ار
 قطر المعیط) ناکنی بر مرد در دند کی
 (منتهی الارب) (آسدراج) (باطلم الاطباء).
 [[اصلاح کردن چیری (ارقطر المعیط)
 (آسدراج) (باطلم الاطباء) [[امروز (ار
 قطر المعیط) (منتهی الارب) (آسدراج) .
 (باطلم الاطباء) [[تمام کردن ، (ارقطر -
 المعیط) (منتهی الارب) (آسدراج) (باطلم
 الاطباء) [[بر دکه داشتن (ارقطر المعیط).
 (منتهی الارب) (آسدراج) (باطلم الاطباء).
 [[شکایت احوال و بارسود کردن (شرح
 قاموس) شکایت حال و حاجت شود پیش
 کسی و دن (منتهی الارب) (آسدراج)
 (باطلم الاطباء) . [[مرحی پرورش (ار
 قطر المعیط) (منتهی الارب) (آسدراج)
 (باطلم الاطباء) . [[(مصل) دوام کردن بر
 سیری . (ناج الصادر بیهقی) پرسه پون
 در کاری (ارقطر المعیط) (منتهی الارب).
 (آسدراج) (باطلم الاطباء) [[باری جوانش
 (منتهی الارب) (شرح قاموس) (آسدراج).
 (باطلم الاطباء) [[می کردن . (ارقطر -
 المعیط) (ارشرح قاموس) (منتهی الارب).
 (آسدراج) (باطلم الاطباء) [[بکش کردن
 (ارقطر المعیط) (ارشرح قاموس) .
 (منتهی الارب) (باطلم الاطباء) ار لعات اسداد
 است (قطر المعیط) (شرح قاموس)
 (منتهی الارب) (آسدراج) (باطلم الاطباء)
 ششم، [ت] [ت] (ع مصل) تامی و
 رشت کش کردن . (ارقطر المعیط).

(بیهقی جاپ مرحوم ادیب من ۴۲۰)
 یاد شاهرا در همه میانی . تأمل و تنت لازم
 است (کلبله). آخر مرد سیقل به نیت و
 واعی لر خواهر آهن طلبانی مروری چند
 آیت میکند، (منهاده امامه من ۲۶) در این
 سیاست ناگذر کن تا من بضرت شاه روم
 و مدلعت تحجل در سیاست و محدث تسلیم و
 تائی و تبیت در سایم (منهاده من ۱۶).
 در ماں محابع ممالک تا مل سوده شرایط
 نیت و تدر تقدیم یافت (حویل) عقال
 بیت او دست اختیار ایشان مرود (حویل)
 [[عای آرودن (ناج الصادر بیهقی)
 (منتهی الارب) . (کر العلات). (آسدراج)
 (باطلم الاطباء) [[مرقرار مادن (منتهی
 الارب) (آسدراج) (باطلم الاطباء) مرقرار
 مردن (بر هنگام بسلم).
 که جون سلطان کشته شد امیر محمد حای
 ری متولد داشت و از روی نیتی باید.
 (بیهقی جاپ دکتر هیاس س ۱۳۷) و مرحوم
 ادیب من ۱۲۱)

شیخ، [ت] [ت] [ت] (ع مصل) شیخ
 الراعی بالصلام، گذاشت راعی همارا بر پیش
 و هر در دست را مطلع مدد کردن و آبیض
 (ارقطر المعیط) . (اد منتهی الارب) .
 (باطلم الاطباء)

لبهطه، [ت] [ت] [ت] (ع مصل) درست کی.
 شد (ناج الصادر بیهقی) تنشی از امری .
 مار ایشان اد آن (منتهی الارب)
 (باطلم الاطباء) مار ایشان (آسدراج).
 شت [[تنشی از امری . واقع شد سر بر
 آن (ارقطر المعیط) (منتهی الارب) .
 (باطلم الاطباء)

قبیله، [ت] [ت] [ت] (ع مصل) در دام
 سیری کرده در مر کردن (ارقطر المعیط)
 (منتهی الارب) (آسدراج) (باطلم الاطباء).
 [[دام روجیری در بیجیدن . (منتهی
 الارب) (ناج الصادر بیهقی) بر داشتن
 هیری را داد نهاد [ت] (فامن) (منتهی
 الارب) (باطلم الاطباء) [[دام خامه و دادها
 کرده آبر دوخت (ارقطر المعیط)

ثبتت، [ت] (ع مصل) بر حایی مداشتن
 (ناج الصادر بیهقی) بر حایی داشتن .
 (ترجمان عاملین هی) (محل اللئه) کات
 گرداییدن و بر حایی داشتن (منتهی الارب).
 (باطلم الاطباء) بر فرماداشن دنام گردن
 (آسدراج) چیره را تاث قرار دادن
 (ارقطر المعیط) عهد نامه ستم دادن تیت
 و قاعده (بیهقی جاپ مرحوم ادیب من
 ۱۲۲) . یک شاخت چیره (ار -
 قطر المعیط)

ثبتیج، [ت] (ع مصل) اصلی مشوش کردن
 (ناج الصادر بیهقی) (منتهی الارب).
 (آسدراج) کاری مشوش کردن (باطلم

مأجوذ ارتاری . دهن دره و خیباره و افراد
 فتحا . (ناطم الاطباء) . دهن دره غاز، غازه،
 یادگاره باشک ، دهان دره عباره خامیزه،
 آسا، آسا (یادگاره مسح معددا) در سویه
 در سویه و تیا [ت ت] [ت ت] در هیب
 اسماء شود .
 تثاؤن، [ت] [ت] (ع مصل) بجهه کردن
 و هر سودن (منتهی الارب) (آسدراج).
 (ناطم الاطباء)، جیله و جمعه (نظر المعیط)
 تثاؤن، وحوع مهتابون شود .
 تثاء، [ت] (ع -) بست (ثاؤن) مغل
 (منتهی الارب) (قطار المعیط) [[یوست سر
 حرما (منتهی الارب) (قطار المعیط)
 تثاء، ب [ت] [ت] (ع مصل) خیاره
 کردن (منتهی الارب) (ناطم الاطباء)
 دهان ده کردن از هر ط کمال . (ار -
 قطر المعیط) بملوکه دهن دهه تویه،
 حامیزه، آسا، کثاف، هاریقن، جیله و
 کشیس، آسا کردن (یادگاره مقطمر حوم
 معددا)

حق سیست دوتا شان دهد
 کوئی عیی بر کمال سواده سود،
 ساقانی

رسوی هنایش و تنازع شود
 [[(ع مصل) تثاء ب سر، تحس آن کردن
 (منتهی الارب) بیز و هش و تحس سر
 کردن .
 تثائق، [ت] [ت] [ت] (ع مصل) تثاء
 مقام سودن سدار آنکه اراده سر داشت
 (ار منتهی الارب) مقام سودن می اراده
 سفر داشت (ناطم الاطباء) [[ترسیع اد
 کسی (ار منتهی الارب) (ار ناطم الاطباء).
 [[مر آشمور و اداد شد (ار منتهی
 الارب) (ار ناطم الاطباء)

تکالل، [ت] [ت] [ت] (ع مصل) آژه -
 مان کریدن حسی (منتهی الارب) (ار -
 قطر المعیط)، (ناطم الاطباء) پر و کیل شدن
 تی (یادگاره معطر مرحوم معددا)
 قلباق، [ت] (ع مصل) سیار آب و تیر
 رو گردیدن سوی، (ار منتهی الارب)
 (ار ناطم الاطباء).

ثبتت، [ت] [ت] [ت] (ع مصل) تامی و
 حق ای کردن در امری و در دامی (ار -
 العروس ح ۱۴۲) تامی در امری،
 (ارقطر المعیط) در گلک (دهار)،
 (ترجمان عاملین هی) (کر العلات)
 (ناج الصادر بیهقی) (منتهی الارب).
 (آسدراج) (ناطم الاطباء) تامی و مداشتن
 و معنی مکردن در امر دلایل (ار -
 المعیط).

آنمه و در و سل به پوالس هرافقی و
 دیگران بارگشت اما هم یا میتی که ام
 در می الله صه در حبیه ایوات تشت مر مودی

تُهْبَه [ت ت ع ع] (ع مصل) روان-
شدن حون از لته. (۴) تاج الموسح -
من ۱۶۶) (اگر مواد) (قطر-
الجیط)
تُهْبَه، [ت ت ه ه] (ع مصل) ماسه-
خون (۵) خود (شرح قاموس) ، باعده
ماده خون خود (مسنی الارب) ، (ماضم الاطهاء)
ماسه مسنه خود (ارقطار الحسط)
تُهْبَه، [ت ت ه ه] (ع مصل) (ع مصل)
کوئانی کردن ناکسی از بکوبینها (ترجح-
قاموس) کوئانی کردن از مکارم (ارقطار-
الجیط) (ار منسی الارب) (ماضم-
الاطهاء)
تُهْبَه - [ت ت ف ف] (ع مصل)
کوئانی کردن ادمکارم (ارقطار الجیط)
(ماضم الاطهاء) راوی و مای است
(مسنی الارب) . (ار اطم الاطهاء) تعل
فتشیده، [ت] (ع مصل) . اطماعه کردن خود روم-
را (ارقطار الجیط) (مسنی الارب)
(مسنی الارب) (آسراخ)
تُهْبَه [ت] (ع مصل) از پس زادن
حرد استرس آرا (ارقطار الجیط)
(ار منسی الارب) (ماضم الاطهاء) (ار-
آسراخ)
تُهْبَه [ت] (ع مصل) خوردن خلاده را
باشد (ارقطار الجیط) (ار منسی الارب)-
(ار آسراخ) (ار اطم الاطهاء) | تعل
کردن آسانا (ار منسی الارب) (ماضم الاطهاء).
تُهْبَه، [ت د د د] (ع مصل) بر سارک
کرد پس (مسنی الارب) (آسراخ)
(ماضم الاطهاء)
تُهْبَه، [ت د د د] (ع مصل) بر کردن
(از المصادر بمعنی) بر کردن حاتم را.
(مسنی الارب) (آسراخ) (ماضم الاطهاء)
(ارقطار الجیط) آمردن مکارا (مسنی-
الارب) (ارقطار الجیط) (ماضم الاصناف) ۱-
روض دلت کردن فروخت را (مسنی-
الارب) (قطار الجیط) (ماضم الاصناف)
| دست را در حاتم بهادر چنانکه سار کردن
کامنه (ار منسی الارب) (ترجح المعدن)
(ماضم الاطهاء).
تُهْبَه وقت، [ت د د د] (ماج)
شر اوست درجع به شر ماوت در همین
لطفه شود
مطعم، [ت ث ع] (ع مصل) (۲) داش-
تر آمدن مادران عرض (مسنی الارب)
(ار آسراخ) (ار اطم الاطهاء) بندی پس
در مادران محن (شرح قاموس) دفعه ۷-
ماج المدرس ح ۸ من ۲۱۷ و دیار (اقرب-
الموارد) ح ۴ شود
لطفغم، [ت ت ع] (ع مصل) نظم
رسوع مطعم شود
قططیع، [ت] (ع مصل) شکست
(شرح قاموس) (مسنی الارب) (قطار الجیط)
(آسراخ) . (ماضم الاطهاء)
نعم، [ت ت ع ع] (ع مصل)
نشکنی آوردن، (ارقطار المعدن) شعمس
ارض در سکفت آورد، ۱۰ لان زمین
(مسنی الارب) (ماضم الاطهاء) خوش آمد
مرا (شرح قاموس) رسوع دهل (اقرب-
الموارد) ح ۷ شود
نفعیط، [ت] (ع مصل) کووص و شکست
(شرح قاموس) کووص (۲) در مردم کردن
(ارقطار الجیط) . (مسنی الارب)
(آسراخ) (ار دهن از بکوبینها) (ترجح المعدن)

شکست کردن مدوح را بیش او آنکه
سرد شود و هویه میشه (مسنی الارب)
(ارقطار الجیط) (آسراخ) (ماضم الاطهاء)
|| کسی را لزم که مسنه و متروخ
برداشت که هنوز رده ناده . (ارقطار-
الجیط) (آسراخ) || کشش دیجه و ا-
می آنکه رگهای آرا برد (ارقطار-
الجیط) (مسنی الارب) . (آسراخ) .
ماضم الاطهاء) . || اندک . (مسنی-
الارب) (ماضم الاطهاء) اسما که
من مادر سی اندک از باران (آنکه -
الارب) (ار اطم الاطهاء) ، دسیه و مه را
اسک کی از باران
نشویله، [ت] (ع مصل) بر سارک
کرد پس (مسنی الارب) (آسراخ)
(ماضم الاطهاء)
شیریه، [ت د د د] (ع مصل) بر کردن
(از المصادر بمعنی) بر کردن حاتم را.
(مسنی الارب) (آسراخ) (ماضم الاطهاء)
(ارقطار الجیط) آمردن مکارا (مسنی-
الارب) (ارقطار الجیط) (ماضم الاصناف) ۱-
روض دلت کردن فروخت را (مسنی-
الارب) (قطار الجیط) (ماضم الاصناف)
| دست را در حاتم بهادر چنانکه سار کردن
کامنه (ار منسی الارب) (ترجح المعدن)
(ماضم الاطهاء).
تُهْبَه وقت، [ت د د د] (ماج)
شر اوست درجع به شر ماوت در همین
لطفه شود
مطعم، [ت ث ع] (ع مصل) (۲) داش-
تر آمدن مادران عرض (مسنی الارب)
(ار آسراخ) (ار اطم الاطهاء) بندی پس
در مادران محن (شرح قاموس) دفعه ۷-
ماج المدرس ح ۸ من ۲۱۷ و دیار (اقرب-
الموارد) ح ۴ شود
لطفغم، [ت ت ع] (ع مصل) نظم
رسوع مطعم شود
قططیع، [ت] (ع مصل) شکست
(شرح قاموس) (مسنی الارب) (قطار الجیط)
(آسراخ) . (ماضم الاطهاء)
نعم، [ت ت ع ع] (ع مصل)
نشکنی آوردن، (ارقطار المعدن) شعمس
ارض در سکفت آورد، ۱۰ لان زمین
(مسنی الارب) (ماضم الاطهاء) خوش آمد
مرا (شرح قاموس) رسوع دهل (اقرب-
الموارد) ح ۷ شود
نفعیط، [ت] (ع مصل) کووص و شکست
(شرح قاموس) کووص (۲) در مردم کردن
(ارقطار الجیط) . (مسنی الارب)
(آسراخ) (ار دهن از بکوبینها) (ترجح المعدن)

(مسنی الارب) (ماضم الاطهاء) . || اندک .
شدن حامه، (ارقطار الجیط) . (مسنی الارب)
(ماضم الاطهاء) || اندک از گردیدن گوشت.
(ترجح المعدن) (مسنی الارب) (ماضم الاطهاء).
|| مهیم شدن حس (ضرر الجیط).
نهنده گردیدن حس و آن چند خود اس-
که باش بر دیده باشد (مسنی الارب).
(ماضم الاطهاء)
تُهْبَه، [ت ت ت] (ع مصل) روان
شدن آن (ترجح الجیط) (مسنی الارب)
(آسراخ) (ماضم الاطهاء).
شجیر، [ك] (ع مصل) کتابه و بیهود
گردید . (ارقطار الجیط) (مسنی الارب)
(آسراخ) . (ماضم الاصناف) || اندک از گردیدن
آن (ترجح الجیط) (ماضم الاطهاء)
آردا (مسنی الارب) (ماضم الاطهاء)
|| (حلص) روم و روشنگی یکدال می اسند
شند (مسنی الارب) (ماضم الاطهاء)
لندون، [ـ] (ع مصل) سار گوشت و
گران گوشت گردیدن (ارقطار الجیط)
سبار و گوشت گران گردیدن (مسنی-
الارب) (ماضم الاصناف) (ماضم الاطهاء)
هدیه، [ت د د د] (ع مصل) تهدیه
(ارقطار الجیط) (مسنی الارب) (ار اطم-
الاطهاء) رفعه به تهدیه شود.
تُهْبَه، [ت د د د] (ماج) ترمه ده
ارقبله حیوان شمار مرده و بزرگ میباشد
و در اوسا او او ناه بوده بیشود و دست
کش تا سه معلوب گردید و حیون بصر دیسا-
مر ۵۰۴۰۳۶۰۵۹ و ۳۰۶ شود
لُهْبَه . [ت] (ع مصل) سر دش و
سکوهین . (ماجم المصادر بمعنی) (ارقطار)
سرش گردید (رسانی هادلی علی) (ع مصل اللهم) (صراح اللهم) (فر همکار) (ع مصل)
مکوهین (ع مصل اللهم) سهت مکوهین
(صراح اللهم) سر دش و دلامت گردید
(هبات النعمات) (آسراخ) (سر دش گردید
و سهت مکوهین که روا برگشته (ار-
قطار الجیط) (مسنی الارب) (ماضم الاطهاء)
لکتریت هلیکمایو (فر آن سورة یوم رب
۹۲۷) . محوی که مرد و بزرگ را در
حصن تسبیح سهنت ثابت صرف اویله
و هترم (۱) ناهداه صافع ساده گردید
(بر حمد سبیل زبان اول بیوان س ۲۰۱)
(ع مصل) در جوشن طی گردید (مسنی-
الارب) || در بودیدن حمه را ، (اطهاء-
الاطهاء) (قطار الجیط) || شبح گردید
کارکردا (اطهاء الاطهاء) (قطار الجیط)
|| افساد گردید که را (ماضم الاصناف)
مغزید، [ت] (ع مصل) شکست بد کشتن
ش او آنکه سرد شود (ماجم المصادر بمعنی)

- (۱) در ساخته می کنایا سازمانی من ۱۶۶ متصرب و شرس اعداء . (۲) در قطب الجیط و شرح قاموس این کلمه تنضم آنده است .
(۳) در مسنی الارب چهل آون و بیان بحای کومن ۷۰۰ و در اخطه الاطهاء هم این اشتباه بهمی سودت تکرار گردید
(۴) در مسنی الارب و بایه الاطهاء سهی روان شدن حون از رسمیه مصی شده است و صافر صحیعی روی داده است . (۵) در شی

ستاره سعد ماطر و خادم باشد قبر را و این را تکلیث از آن گویند که مبل فقر و سعد بصلب دوحاب سوم حمه هله باشد و آن چهار مرخ بود یا بسطور که سه مرخ سالم و خنجر یا کمرخ از حجم گردن درخان برح قدر و برح سعد حاصل آنکه میان قبر و سعد مشاهله یکمده و بست درجه حائل باشد و اگر مشاهله سه مرخ با یاریه برح باشد و این را طفر تسدیس گوشید و این به دوستی باشد و اگر مشاهله چهار مرخ باشد برح باشد این تربیع است طفر بیم دشمن دارد و اگر مشاهله یک اربع باشد برح اشد این و مقابله گویند این طفر سام دشمنی است و اگر دو کرک دریلکه برح باشد آما قران گویند سطر تربیع در جمیع کارهای گویند مگر تربیع ماه باشتری بر اسای سعد و کبس چاه و سوی هفتاد و تربیع ماه با عطارد برازی تعیین گرد و بود او شرح قران السعدین و مؤید و مدارود و یک رسانی، (عيات اللعات). (آشراح)

پس در آن صحر که در تربیع منتقل گردیده اند اولین تلبیت مشکل و خود و مان افشا نهادند، حافظی.

تلبیت بروح و نهاد و احمد
به تربیع و تسدیس نلایت
حاذنی.

و تربیع و تلبیت گوهر اشان
مربع شنی و متلک شنی،
خطامی.

رنودش رعره و در جگه که بر جیں
ساعده خاده از تلبیت و تسدیس
خطامی

جهون و تلبیت مشتری و رحل
شاد افعیم در گوت شد و معلم
سلطانی
و علامات درج و دقایق و توانی و . تلبیت
و تربیع و تسدیس موشت . (سد ماد نامه
ص ۶۴) و در سوی و کتاب اصطلاحات
السون و التهیم ایروی صحیح حلل همانی
من ۳۴۲ و ۳۴۳ و کلمه هظر شود .

تلبیث . [ت] (راج) نام جایی (منتهی الارب)
موصی است به حجار بر زیست مکه (از معجم
اللادان) || يوم تلبیت از اینهمه مست که در آن
سکی پیشتر سلیمان و مراد مورد (از معجم اللدان)
تلبیغ . [ت] (ع منم) آنچه گردانید
(قطعه) (منتهی الارب) (آشراح)
(باطم الاعلام).

تلبیم . [ت] (ع منم) سیار روحه در
امکنیس (ناح الصادر بیهقی) رخدنه کردن
(آشراح) رخدنه کردن در آرد و شمشیر
(قطعه) (از منتهی الارب) رخدنه
کردن در آرد (باطم الاعلام)
شمیم . [ت-ت-ت] (ع منل) متوف
شدن و مارا استادن (منتهی الارب). (باطم

گردیدن شتر، (قطعه) (منتهی)
الارب) (آشراح) و نلک بالکسر ،
شتر بیر دهان و موی و دم ریخته . .
(آشراح) .

تلبیث . [ت] (ع منم) سه گوش کردن
(ناح الصادر بیهقی) (روزی) (صلد الله)
(قطعه) (منتهی الارب) (آشراح)
(باطم الاعلام) (فرستک طام) || سیکی
کردن یهادکه دو برح متعدد و سه یکی
بیان (ناح الصادر بیهقی) (روزی) (فصل)
الله) سه یکی کردن (کثر الاعلام) || اطع
کردن تراب چنانکه تک آن متعدد (ارقطر
المجیط) || بوضی از هطر ساختن که آرا
متاث گویند . (ناح الصادر بیهقی) (فصل)
الله) مسحون از هطر کردن که آرا تلبت
گویند (کثر الاعلام) .

|| سه یعنی کردن (منتهی الارب)
(باطم الاعلام) . (آشراح) . (کشف)
اصطلاحات السون) || سه کردن (خرس
قاموس) (منتهی الارب) . (باطم الاعلام).
(آشراح) (کشاف اصطلاحات السون)
|| خدای عروج را سه داسی جنالکه
منهف ترسایان است (منتهی الارب).
(باطم الاعلام) . اهل تلبیث ساری که
قابل سهده و انبوی پذیری و درج .
قدس هنسد (فرستک طام) سه کفسن
(شرح قاموس) اصحاب تلبیث ترسایان ،
سیمیار، قاتلین مانایه

|| سه علی اشریست (ناح الصادر
بیهقی) ثلث ساقه اذ اسرمه ها هلامه احلافه
(منتهی الارب) (ارقطر المجیط) (ار-
باطم الاعلام) . . (فصل) تلث سر .
رسین ویسین سوم حمه جرماء ، (ارقطر-
المجیط) (منتهی الارب) . (باطم-
الاعلام) || تلث هرس ، حملصلی آمنی
اس ، (ارقطر المجیط) (منتهی الارب) . سه
صلی آمنی اس رعلن (باطم الاعلام) .
|| همسر کث آمنی هرمی جون قلف در
قیوه [ق-ق-ق] || ناصطلاح مسحیین

و افع شدن ستاره است جهاد مرخ که تلث
والک است او ستاره دیگر و آن طفر سعد
است (منتهی الارب) ناصطلاح برح واقع
تیس ساره ای جهاد مرخ که تلث هله
است او ستاره دیگر (باطم الاعلام) . در
ظم احکام سوم واقع شدن دو ستاره
طاهریکه جهاد مرخ میان آنها مشاهله باشد
و آن را طفر تلبیث گویند و سه شاره
(فرستک طام) ناصطلاح مسحیین ویس
قمر ناصیتی مشاهله بیع برح باهه برح
جنایه قمر در حمل ماند و مشتری در اسد
یا آنکه مشتری در قوس ماند در سورت
ارحمل ماند پنجه حمه است و از حمل تقوس
نه حمه و این طفر تمام دوستی باشد و این

(رودن)، (دهار) (صرایح اللعنة)، (منتهی)-
الارب) (آشراح) (ناطم الاعلام) .
|| آتش امر وستن . (ناح الصادر بیهقی) .
(روزی) (آندراج) . برادر وحتن آتش
(منتهی الارب) (ارقطر المجیط) . (باطم-
الاعلام) . [] (ع منل) آبخش سیمیار ما
محاسن . (ناح الصادر بیهقی) بد شدن
(قطعه) . طاهر شدن بیرون در کسی .
(منتهی الارب) . (باطم الاعلام) (آشراح)
|| تلث عود صریح ماران سوردن و رم شدن .
تلث خود المرفع ادا مطر ولان خود معاذا
اسود بشبا قبل قد "قبل" ماذا واد قلیلاً
قبل قد آدمی و هو جو شده بیطلع ای برو کل
نادا مت خوسته قیل قد اسوئس (منتهی)-
الارب) (باطم الاعلام) .

تلقیقه . [ت] (ع منم) راست کردن بره
(ناح الصادر بیهقی) (روزی) . (دهار)
(آشراح) راست کردن بره را هتف
(ارقطر المجیط) (منتهی الارب) (باطم-
الاعلام) || تعیین و تهدیه و تلطیف کوشه
را . (قطعه) (منتهی).

تلقلل . [ت] (ع منم) گران گردانیدن
(ناح الصادر بیهقی) . (زوری) . (قطعه)
السبطا) گران سکه گردانیدن آرا
(منتهی الارب) . (باطم الاعلام) و این
محسوم و معادلات دوهم بیوست و بتطویل
و تقبل ادا کرد (یعنی گردانید) (ء مدافع
لهم من ۲۰۵) || گران امار گردانیدن
کس (قطعه) گران امار گردانیدن
(آشراح) || مشهد ساختن حریق . (قطعه)
المعیط) . صاحب کشاف اصطلاحات السون
آردو .

هارست او مشهد ساختن حرف و ران ملقه
و بون تفیله بیو ای این ماده است و گاه
اعلاق میشود و رسم در یخن الناری شرح
صحیح سخنی در باب مباحثه فی صحة المحة من
کتاب نهضه العلیق البیان و مالتبکل هاشم الاسم
و بالمعیط الاسکان (منتهی) . (کشاف)
اصطلاحات السون چای احمد حودن ح
س ۱۹۴)

تلکل . [ت-ک] (ع را) موعی از بوبی حوش
(ارقطر المجیط) (آشراح) (باطم-
الاعلام)

تلکل . [ت-ک-ل] (ع منل) رسمدار
گردیدن چاه (قطعه) (منتهی) . (منتهی)-
الارب) (باطم الاعلام) . (آشراح)
تلکل . [ت-ک-ل-ک] (ع منل) رسمدار
گردیدن . (قطعه) (منتهی) (منتهی الارب) .
(باطم الاعلام) (حجه شدن) (روزی)

تلیبهه . [ت] (ع منل) شکنند
دیدان اشتراز بیهقی و بیعتهش موى دیمال
وی (ناح الصادر بیهقی) تلث [یث]

مر حش سکهوار و ملخ (۲) (ارقطر، المعین) (او منهن الارب) (او آسدراج) (او ناطم الاعنا). || بهم مر آمدن سر اورتیس یادوو (ارقطر المعین). (او ارب الموارد) بهیمان آمدن دل (منعنی الارب)، [[مر آمدن آب و روان گردیدن آن (منهن الارب) || جهیدن بر کسی (اراقرب الموارد). (ارقطر المعین) جهیدن بر کسی و حمله آوردن را او (اراقرب الموارد) (ارقطر المعین) || ظاهر شدن جزو (ارقطر المعین) (او منهن الارب). (او ناطم الاعنا)، [[مر آمدن حمه مر آدام (منهن الارب) (ارقب الموارد) مر آمدن سعاله او دهن تبداد (اراقرب الموارد) بهمه ساعی دفعه هر توان و تورشود

لقول . [ث] وو [ع من] (ع من) مر گرفتن کسی رامدشان و قوه و زدن. (او ارب الموارد) (ارقطر المعین) (منعنی الارب) (ناظم الاعنا)، [[گردآمدن دسواران هسل و اسوه شدن آمان (اراقرب الموارد) (او ظاهر المصنه) (منعنی الارب) (ناظم الاعنا).

قوی . [ث] ت وو [ع من ل بهمان] کسی شدن (او منهن الارب) (ارناظم الاعنا) قتوهه همان او شنم (منهن الارب) (ناظم الاعنا).

قویوب . [ث] [ع من] (ع من) بارگش مر ار آنکه ومه بود (اراقرب الموارد) (او ظاهر المعین) (منهن الارب) (ناظم الاعنا) بر گش امت که مدارزون باشد (شرح قاموس) [[ایسادن سرمهار (شرح قاموس) (من) باداش دادی (ناظم المصادر) سهقی) (دوری) (دهار) (جعل الله) (اراقرب الموارد) (تر حمان عادل سهی). (منعنی الارب) (ناظم الاعنا)، مردادی (آسدراج) نوب الله وند آمنه باداش داد او را (ارقب الموارد) توبهه متوجه باداش بعد اذیر احدا (منعنی الارب) (ناظم الاعنا) توبهه متوجه بسی داد بعد ساعی او را متوجه بیاداش سه کی (شرح قاموس) [[بدل گردن (منعنی الارب) (ناظم الاعنا)، معیون (ناتح المررس) ۱۱۹ (ارقب الموارد) عوس دادن (شرح ثاموس) در قطع المعین بعریس آمده و ماهرا سطای مطلعه است [[قتوی استنکه سکونه از اراده صبح و اسکانه اصلوه حبو من الموم دوس نهه در حالیکه بر گردیدن ادا و استنکه همان ماهد ملویسی دکرد بهمان که اندی او گردید و

بر گردیدن (منهن الارب) (ناظم الاعنا) (آسدراج) اصراف (قطع المعین) .

از خرابیدن (منهن الارب) (ناظم الاعنا) (آسدراج) تئی هلاں می مشبه تقابل

لشیت . [ث] [چ] (ع من) موصی است سراة از افام گامهای اردشونه (ارمعجم الاعنا) نهفته . [ت] تی [ع من] (ع من) بتوکردن

(ناتح المصادر بجهت) دوناکردن (دوری) (آسدراج) دو گردیدن (منعنی الارب) (ناظم الاعنا) (آسدراج) شیه حق، حم کردن

کردن را. (منهن الارب) (ناظم الاعنا) [[شدروست گرفن (منهن الارب) (ناظم الاعنا)

الاعنا)، [[دوم گردیدن (منعنی الارب) (ناظم الاعنا) . [[(من) تاکردن (منهن الارب) (ناظم الاعنا) [[س

بری اراده ایساخ گردن و توانیه دل دلیل مرته و مددود و مدرسونه

هی المثل هولاشی ولا یلت (منهن الارب) (ناظم الاعنا) [[بار دیگر کاری گردن

ناداشت سعد و لف . [[(اصحلاح صری) او آر امنی بیر نامید و آن اسی است که آخر آن ایل بایله

ماقبل متعوح دیون مکبود شود [[دلات کند برد او را بلکه حسی چون دخلانی

[در] ورخی [در] ح [ل] ده [سیمه] اد صیع دهان هرب که بند آن دو بون بیر

زاده شود چون دیگر، کشیده از مرد

شب در فارسی بست سه جمع هارسی جمع متعلق است بسی از دو سال اطلاق شود

در لفظ همی که همی آن جمع صری است وارمه بالارا شامل است (ارنادداختهای مرحوم دهدجا) .

[[(ع) ا) مأمور لو قاری دونایر و حدوده از جیری (ناظم الاعنا)

نهفته . [ت] دری [چ] اسم یعنی عهد عبق است و چون شریعت موسوی

محمددا در آنها دیگر بیشوده اواسهه آنرا

نهی که مدد عالی کمال دارند که مصعب آن موسی بونه (قاموس کتاب مقدس)

نهوب . [ت] ت وو [ع من] (ع من) واهر حواندن مدار مریه (اراقرب الموارد)

(ارقطر المعین) (منهن الارب) (آسدراج) (ناظم الاعنا) [[کس بواب گردن

(منهن الارب) (آسدراج) (ناظم الاعنا) [[تیوره . [ت] ت وو [ع من] (ع من) بر ایکیه

شدن (قطع المعین) (اراقرب الموارد) (منهن الارب) (آسدراج) (ناظم الاعنا)، تارت بیهم الفه (ارقب الموارد) [[

بر حاستن و مر آمن گردو بود (اراقرب الموارد) (او قطع المعین) (منهن الارب) (آسدراج) دونا خشن (دوری) (ناظم الاعنا)،

الاعنا) بدو در آمس (ناتح المصادر بجهت) (دوری) [[کرد بد منش (شرح قاموس)،

الاعنا)، دویگ کردن، (شرح قاموس)، توف (ارقطر المعین)، (ناتح المررس) ۲۱۹ [[سن گنس، تکلم (ناتح

المررس بجهت)، تکلم، (قطع المعین) قلعه، [ت] تکم [ع من] (تعل ما

من الامه آشامیدن آنها را که در حور است (ارقطر المعین) (او منهن الارب) (او ناظم الاعنا)

نمیپرس [ت] (ع من) را کشیدن رعنی [[آب وی را او گشت حماع (۱)

(ناظم الاعنا)، تغیر، [ت] (ع من) بول گردانی.

(ناتح المصادر بجهت) (منعنی الارب) (آسدراج)، (آسدراج) (ناظم الاعنا)، اور ودن و سیار گردن، (دوری) هر که

مال سست آیود و در شمار آن هفت و درد روود درویش شود (کلبد) [[سوه چین

و سس هم باقی، (عیات الله)، (ناظم الاعنا)، [[نر آوردن (هستک همان) (ع من) سکه بر آوردن شیر (ناتح

المصادر بجهت) (دوری) (منعنی الارب) (آسدراج)، (ناظم الاعنا)، (آسدراج) (آسدراج)، (آسدراج) (آسدراج)، (آسدراج) (آسدراج)، (آسدراج) (آسدراج)

نمیپرس [ت] (ع من) پوشیدن سر دا

(منهن الارب) (ناظم الاعنا)، علاف گردن سرها (قطع المعین)

نمیپرس، [ت] (ع من) پاقی گداشی هیری را (اد قطع المعین)، (منعنی الارب) (آسدراج) (ناظم الاعنا) [[حر کش دادن ماضی و تا که کند

(قطع المعین) (منعنی الارب) (آسدراج) (ناظم الاعنا)،

نمیپرس، [ت] (ع من) هشت گوش، کوردن (ناتح المصادر بجهت) - (دوری)

(ارقطر المعین) (منهن الارب) (آسدراج) (ناظم الاعنا) هشت و هشت درج گردن

(هستک نظام) [[فیض گداشی را کلا (ارقطر المعین) همس و تعبیر

فیض گردن کلا را (ارناظم الاعنا) [[لشی - [ت] ت رسی [ع من] (ع من) دوبله

شدن (ناتح المصادر بجهت) (منعنی الارب)، (آسدراج) دونا خشن (دوری) (ناظم الاعنا)،

الاعنا) بدو در آمس (ناتح المصادر بجهت)، (دوری) [[کرد بد منش (شرح قاموس)،

(۱) در قطع المعین و منهن الارب و شرح قاموس و ارقرب الموارد ناتح المررس ملی مسی دادن و در بالسماءست.

(۲) در ارقرب الموارد، مر حش سکهوار او مشکهوار او مشکهوار جود و آشکار عذر ملخ

نجدل

بع (۱) (تنوییر) «مانعتری» ماربداری
گنوی بیع (۲) هریشة بیر و دلزمهه
۱۹۹ » گینگی بیع (۲)، (حاشیه برهانه-
صحیح ذکر محمد میں) . [[(س) نہ
ویرزوونه، (فرمکه بظام) ، در فرنگکه
او وند سی روونه آورونه . (فرمکه-
رشیه) .

مرد پاک کے رہت او پرمنه
یک الامیست کا اور اونچا باید.

(هرف غیره مقل مرمنکه رشیه) .
ا (۱) دد اکثر مرمنگها کرہ اسی
کہ دین مکارہ باشد و سایع بز کوہد
(مرمنکه رشیه). کرم اسی کہ ہو زین
شنہ، لفظ مد کور مجھت بخار است
(مرمنگکه بعلم) برتائیں لفظدار ماسکرمت
تج موسود استخوار بیان ولاپنی ماربداران
هم لمعہ ہمان مسی ہست (فرمکت بظام).
رجوع ماتخاور و تجارت درہن لعت نامہ شود
تجاب . [ت] [ع] (۱) ح شناخت سکریرہ-
های سیم کہ یکاٹ کدا نہ باشد و هور
بسم در آن ماقی باشد (اراقرب الموارد)
(ار قطر المعیط) . (ستهی الارب) .
(آسراخ) (ناظم الاطلاع) .

تجابیه، [ش] [ع] (۱) یکی تجاح [ت]
(ستهی الارب). واحد تجاح (ناظم الاطلاع)
رجوع به تجاح در فصل نامہ شود
تجانی . [ت] [ع] (ع مصل) مردانوشن
(اراقرب الموارد) (ار قطر المعیط) (ستهی-
الارب) (آسراخ) . (ناظم الاطلاع) .
تجانیده . [ت] [ع] (ع مصل) نامہ انکار
کردن (ستهی الارب) (ناظم الاطلاع) .
تجانیده . [ت] [ع] (ع مصل) شنیده
مرا کرہن من اشان مر سبڑا (ستهی-
الارب) . (ناظم الاطلاع) شنیده و حصہ
مرا کرہن یکدیگردا . (آسراخ) .
دوہن کری وا به جو گل (ستهی الارب)
(ناظم الاطلاع) . (آسراخ)

تجادع . [ت] [ع] (ع مصل) ناہم دشمن دافع
و حصوت کردن (اراقرب الموارد) (ار قطر-
المعیط) (ستهی الارب) (آسراخ)
(ناظم الاطلاع) : برگت اللاد بخادم .
اما عما ، ای تاکل اشرازها و تعاونی .
(اراقرب الموارد) ای تاکل سمعها سپا .
(ستهی الارب) (ناظم الاطلاع) .
تجادل . [ت] [ع] (ع مصل) نا یکدیگر حل
کردن (روزی) ناہم حصوت کردن
اراقرب الموارد (ار قطر المعیط) (ستهی الارب) .
(ناظم الاطلاع) . نا یکدیگر حل کردن .
(آسراخ) (فرمکه بظام) ناہم کشش
در سرف

تفویر . [ت] [ع مصل] بخت کردن او
علم فر آن (ار قطر المعیط) (ستهی الارب)
(ناظم الاطلاع) بخت کردن از علم و حکام
فر آن (آسراخ) توب کتاب بخت کردن
در معانی آن وقت من از علم فلسفه فرق آن .
(اقرب الموارد) [[(س) م] مرانگیعن
کسی یا جزئی را (اراقرب الموارد) .
(ار قطر المعیط) . (ارستهی الارب) (ناظم
الاطلاع) . برانگیعن کرد . (ناج الصاعد
بیهقی) (روزی) . (آسراخ) . برانگیعن
فتوحیست (ناج الصاعد بیهقی) (روزی) .
(آسراخ) شورایین (ناج الصاعد بیهقی)
(روزی)

تفویه . [ت] [و] [ع] (ع مصل) مقیم
گردایی کسی را . (اراقرب الموارد)
(ار قطر المعیط) . (ستهی الارب) (ناظم
الاطلاع) . مقیم گردایی (ناج الصاعد بیهقی)
(آسراخ) [[(س) م] مرد (ستهی الارب)
(ناظم الاطلاع) نوی، مرد (ستهی الارب)
(ناظم الاطلاع)

تفیی . [ت] [ع] (ع) بست مقل (ار قطر-
المعیط) (ناظم الاطلاع) [[پوست بر
خرما (ار قطر المعیط) (ستهی الارب)
(ناظم الاطلاع) .

تفیی . [ت] [ث] [ی] [ع] (ع مصل) نیز
[س] شوی گردیس رن (اراقرب الموارد).
(ناظم الاطلاع) .

تفییل . [ت] [ت] [ع] (ع مصل) املہ موون
سود دایی آنکہ ناشد ، بد تعالیٰ کردن
(ستهی الارب) (ناظم الاطلاع) تعاملیس
ارشائل (اقرب الموارد)

تفییل . [ت] [ع] (ع مصل) کالم شدن . (ع) ح
الصادر بیهقی کالم شدن دن (محصل اللام)
نیز گردنس رن . (ستهی الارب) (ناظم
الاطلاع) پیش شدن رن (آسراخ)
حداشن دن ارشوی . مر گهی باطلان
(اراقرب الموارد) رجوع به تب شود

[[کلام شدن نامه (ستهی الارب)
فتح . [ت] [ا] ه عدهی دار چیزی را
کوہد (اوہد الاسمه) تج بحمدی دار چیزی
است (تعظیم حکیم مؤمن) . تج دار چیزی است
(محدود اللام)

فتح . [ت] (ارج) نہ کوچکی از دهستان
انگهان جش که موجود شهرستان حرمت
است کہ در صد و سیطه و پیغ هر آن کری
حرب که هر دشمن هر آن کری با خود
مالی مادر . انگهان فرآز دارد کوهستانی
و گرمسر است و نیز سکه دارد (ار-
فرمکه بحراوی ای ایران ح ۸)

فتحا . [ت] [س] تند و تبر . (برهان)
(ستهی آرا) (آسراخ) . مرده (ناظم
الاطلاع) . تجاوی تعاوی و تعاویه هر سال مالعنه
تند و تبر (فرمکه رشیدی) . در خبری

سٹ من آید ک لفظ مر نین مسی او ای
عادت و این مبارت و ادروست از هر ذکر
سویه بیه بدر معنی تقویت کمی که ترسی
میزد آستکه داد آدان گفت میگوید
صلوحة دست حکم ایه الصلوحة پرسی حکم
مردم را مشاهده کردند (شرح قاموس) .
ادان گفت و بعد ادان نار و یک خواهد
پرس سار مکله الصلوحة رسمک ایه بامکله
غای قائم و الصلوحة حد من اليوم دو مار
گفت در ادان هر (ستهی الارب) . (ناظم
الاطلاع) در مارگه صبح دو مار الصلوحة
حد من الزوم گفت ، (آسراخ) . در ادان
صلوحة حد من اليوم دا دو بار گفت
(قطر المعیط) . در محیط مکور است
که در عان یی عمر صلوحة الله و سلامه علیه
مرسوم بود که ادان صبح یا بعد او آنحو
اویت میگفتند «الصلوحت حد من اليوم»
سیس ناصی و اهل کوفه حمله مکور راه
سی هن الصلوحة و یعنی هن الفلاح تبدل
بیو دید و آرا در مردیه بین اذاین نکار
میگردند (از کشف اصطلاحات الصون) .
[[دعوت کرس میزد مردمی راسلم را مکس
سی هن الصلوحة (قطر المعیط) . دعوت
ساره (ناج الفروسح اس ۱۶۹) دعوت
سوی سار (شرح قاموس)

دو نار گفت دعا را . (قطر المعیط) بر حی
که نهاد تقویت مکاردها ناقد (کشانه)
اصطلاحات الصون) در حمام الرور گوید
ترویت در لعت مکرر ساحن ده است
(کشاف اصطلاح العروق) [[دوبار چو اس
(ستهی الارب) (آسراخ) (ناظم الاطلاع)
دوبار چو اندست (شرح قاموس) [[سله
حواله اشارت کردن بر یاد حواسن را . (قطر-
المعیط) بیانی حامه سوره اتا و بعد شود
مریاد حواسن را (اقرب الموارد) ناکه
کل جا در رسکاشن برای حواسن کسی
(ستهی الارب) (آسراخ) (ناظم الاطلاع)
تقویت دعاء است و ای کلمه ماسود او توب
بساشد چه آن دی در حال استنامه حامه خود
محش در آورد و دسته اند کدتا کسی که
سوی او هر یاد می مرستند اورا بسته و این
میل کیفیت طالی دامی ناشد و از گفت
هر دهائی راهی تقویت ماییدند (کشانه)
اصطلاحات الصون) [[ناکه حواسن بعد
مرصه (ستهی الارب) (آسراخ) (ناظم
الاطلاع) (اراقرب الموارد) (ار قطر المعیط)
ساز سداد سار و اعی هم هست (غیر-
قاموس) [[بیانی حواسن ، (ناج الصاعد)
بیهقی . (روزی) (ترحیم مادر دن علی) .
[[افقت گفت (ستهی الارب) . (ناظم
الاطلاع) (آسراخ) (قطر المعیط) .
(ناج الفروسح اس ۱۶۹) .

رسول بیان اشاره به تاجران آبرمان مینماید که شهر شیر مرای حلب سمعت گردید میکند رسالتی مقوی ۴ (ملامع طبع و مذقب) وجود طوابع در می محل فکر دیدند باجای میست اهلی هر شهری و امامه ه علاجی و مناهی احسیان گردید چنانکه این مطلب جزو وصوح از رسانی اراده به خلیل و حکایت یوسف و تعالیٰ صدر معلوم میگردد اما یهودان موافقت آنکه دست در گشتر ساری نداشته عمل حوارت ایشان را سایر اهم سیار مشکل بود چنانکه گارها و مناهی که بهوشان اخط برای احداث اسلام تجارت سوده کنی پیغور است اول یاد شاهان ۲۴ ۶۸ و ۱۹ ایکن میدایم که مناهی احسیان را مینماید کتاب خود چنانکه کارها و کتاب حبای ۲۰ ۲۱ و ۲۲ و مناهی ایکن را این سار مصالح متوجه گردید و یهود سیار اول یاد شاهان ۵ ۱۱ کتاب سریان ۳۷ ۱۷ کتاب اعمال رسولان ۱۲ ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ یاد شاهان متشهور بود و در ۱ که گشتهای دستور معرف ثاب یوهس ۱ ۴ امام اتحادی که بیود با خود و ددمیان شهری های خود داشت در زمان وقوع عرب و سایر مراسم آثار بود که در آن وصف حیوانات و اثماری قرمانی مینماید بند و بولهای دراد و هیتلک صرف میگردد چنانکه ایسطبل باعث آن شد که عیسی مسیح معجزه ما کرسی حس اهان و بخارت گند کل ان دایر و در آرد ایجی متنی ۲۱ - ۱۴ - ۱۳ اینجلی موحنا ۲ (قاموس کتاب مقدس ص ۰ - ۲۴) رائد مهر ایشان روی ه بخارت آورد و سری دوره ای اینبار گرد (کلیله) ممال بی بخارت . ہادا و اس شد (کلیله) عادان حرامی حالت حواسند و نادر کتابان بھای صفات من مده اند آوردند ام ۰ ه طاف و میز بوره آمدندام ۰ ۰ بخار (کلسار) ورت حال وحده است و درع و بخارت (کلسار)

میباشد (نظام‌الاطلاق)، [[میروش]] (متهر) الارب). (موسی‌الاساء)، رجوع به ماده قبل و تحرر فناور شده تجارتیه [تاریخ] (فار) ح شهره [تاریخ] (ار عات‌الملات). (از آندراج) (ارظام‌الاطلاق) تعارف همچنین تعریف کی اغلب همه دانشمندان مشود نگرفته است ولی اشخاص شاید لز مردیکی و زن این کلمه بودند مصادر تعلیل و حجاج داشده‌اند. (شروعه داشتنیه ادبیات طرقی مان اول شارعه) (۲)

امنانه هر چهارم گردید بجهاتی دیدند قدرت من و پسند کارکاری سوچهاری، این طیبار را داروهایست و آن خرداست و تعارض پسندیده. (معحق) و هر کلمه از بیرون آسمانی و عقلانی هر یزدی بهره می‌نمایست. و در تعارض مذهبیان تأمل هنرگاهه را باش دید آرزوهای دنیا بیاند و خود آنرا بیکمیخت گردند. (کلبه). مایه‌کارهای حواس مردمان برای شناسن تعارض مذاق مان مایل باشند هم‌اهم بسب هر چهارم حواسند (کلبه) ایشان لذ و شه قیاس آن بیکور که دیگر اینجا دسته ناشد و سود تعارض اینسان برداشته (کلبه).

فچارت، [تاریخ] (حصیل) بخاره محمود از تاری سوداگری و خود گذشت (نامه‌الاطلاق) مادر گانی گزند (آندراج) بادر گانی و سرمه و مروش (مرهیگ عاص) شده‌مان می‌ماند، ملار گانی، دادوستد، استعداد، سودا، سوداگری، + ح و شری ناخواه و تعارض کتاب ائمه‌ای ۲۰۴۲ پر و اسع است که در زمان قدم میانهای شهریار او اوصه کاروان شهریگر می‌رسد چنان‌که آن‌هم در ایران و همی از میالت هر قی معمول است و در کتاب مقدس می‌مد کور است که بوسیلها نفاطه از صادر و خند او را تعاذر کی کوشیده باشند، تعارض اعراب مود که بالا و همینه داشته می‌شوند خود را اوصه قائلها بدادهای میر مادید و از آنها بپر نهاده از این شیر و شهی دیگر بود لکن اصل برده همور بدان درجه درسته مود که سکمال سهوهات از آن گندید و دایرۀ تعارض است که موسایه دیگر مثل در اهارزود میان مردم این شیر و شهی دیگر بود لکن اصل برده همور بدان درجه درسته مود که سکمال سهوهات از آن گندید و دایرۀ تعارض است که موسایه دیگر مثل در اهارزود بخواست شهرت یافت این‌جهات بودند که میتوانند سود گذاشتند و هر گاه کسی مادر اداستن و صبح تعارض بیتفاصل باشد در مجموع صحیحه سر جبل سی ۲۷ و ۲۸ ماده (ملاحته در سیر)

جهون تجاسر کرد حاضر مختصر کرد مسحن
کاین تسامرسمع اعلا مرتفعه بیش از این .
(حاقانی و دیوان چاپ عبدالرسولی من ۳۰۲)
پل دیگر نظر از کرد و او تجاسر استخار
کلستانی

عمر مود نایان هلام را از سر تا پایی بوسٹ
سروون کشیده تا در گران امسار گرد و بر
قتل ملوک تحاصر ماینه (ترجمه بیشی-
جلیل تهران من ۲۱) || حشن سوون بهر
کس سنا، (از قطر المحيط) (منتهی الارب).
ناظم الاطباء تحاصر لعلان بالعسا حرکت
پادشاه (اقرب السوارد) || (عصر) بلند گردن
سرخودرا (از قطر المحيط) (منتهی الارب)
آنندراخ، (ناملم الاطباء)
چاشع، (ت ش) [(ع معرن) ما هر
سکی سوون در آب و شه ماندن (از قطر-
المحيط)، (سمی الارب). (ناظم الاطباء)
جماعل، [ت ش] [(ع معرن) جبری را
بر میان خودها گرفتن (سمی الارب)
جبری را در میان خود گرفتن (ناظم الاطباء)
گرفتن جبری میان خودشان . (قطر-
المحيط)

جایگزینی، [ت] (عمران) فراود ماگرنس
ر جای (ستینی الارب)، (آسدراج)،
[ماطن الاطباء] رسایی خود باقی ماندن
از حانی سعادت دیگر میل کردن
از قدر (صیط)،

لهم انتعما في سوهم من المدحوم مهوناً - ثم
جواباً وطعماً ومارق قيام يمتعون (قرآن)
سورة ٤٢ آية ١٦

برداشته شدن سیری از حایی (سینه-
لارب) (آمده راح) مدد ترس از حایی،
باطلم الاطباء) از مر آمن وس اریشنه
س (ارقطل الجیط).

چاقیف . [ت] (ع را) حـ. معاف
یت [متهم از ادب] (ا دراهم) (اعظم).
لطفه) رگستان و معنان (آبراهام).
جهل مر بطیفیل در مصادفات مجلس او داشتند
تطابق مُتهر. (رسانه پیسی جانب اول
.۴۲۳).

کتاب را کوئه گفت ام است تھارت تصویر کروں
در مالی باند بسطور بون سود و گفت ام که
در پرستش نیا تاری خرد و علم تھارت همچشم تو
کلیہ بافت شور د که سدا لوتا سبھوا قائم گردد.
عنانو یہ در کتابی السرب ڈ کر ٹھے۔ (کتاب

صلحات النسوان) ببارقى شرائطى وبيع
الربع (تربقات) وجموع متعلقات شود .
تجارة ، [٢٠] [٢١] (عرا) مارد گانى .
ستجهن الارب) (ناطم الاحلام).

لهم اخراجي . [ـت] (ص سری) (۱) مأمور
زمانی منسوب به تاجر و بازرگان (ماعلم
الاطباء). ۲) منسوب به مختار و سرع به
مختار و نعارة دو همین لفظ مانند شود
جلیلی . [ـت] (مع مصلی ادراه رئیس) .
هم رفعت، (مسنون الارب) (تسلاجم) .
ماعلم الاطباء)، ۳) مساطرہ کردن نه معنی
مسنون الارب) (تسلاجم) (ماعلم الاطباء)،
ساطر و اعیان العدیث (مسنون الارب) (ماعلم
الاطباء)

جواب [٢] (ع۱) حضره .

مجموعه تحریب و تغایر شود

جاريinde [سازخ را] دسته اي در ساختان
طين فرساده شده، (ناظم الاعظمه) .
جازر، [ت ر] (عمسل) ماههم هشام
دن، (ستهي الاورب) (ناظم الاعظمه)
شام داين يگديگيردا (اوراقب الموارد)-
اطل العجل [تجدد]

چلزی، [ت] [ع صبل] (تخاری آبن کسی، تقاضای وام سود حکردن مستحق ارد) (ناظم الاطفاء) (اوراقه) بوارد)، تقاضای وام کردن (آسراخ)

کدلک تحری مدبہ (متین الارب)
اطم الاعلیہ) (اواقعہ الموارد) .
جادش حل حواسن (اصدراء)
جاسپ کلام [ت یں ک] (راج) دھی
دھی اے دھی اے دھی اے دھی

رسانی پیش رو داشت و می خواست در حس
د، شهرستان آمل و در بیانه هر او گفته
سر آمل و یا صد کمی راه قدیم عرضی نداشت
که از آن داشتی است مندل و مرطوب و
لارجای و هن سکه دارد و آن از
نه و مخصوص آن بربع و مخصوصی هلات
عمل اهالی روزهات نداشت و راه مالو دارد

در هر سکه حروفی ایلی میرانج (۴) نوشته شده است [ت س] (ع منی) کردنشی
بدی (ارقطار الصیغة) (سمی الارب) سدواج (باطلم الاعلام) سعد کی سودن
حمل اللمه

دایر شدن بر کسی (ارقطر المحيط)
نهی الارب) (آمنه ایام) (ماعلم الاطباء)
نهی کردن و شویی و گستاخی کردن .
پیاث اللعات) . دلهی کردن و رجیری .
عکس نظام) .

تجهيزات الملاهي، [تور] (أمر كـ) محل
تغذية وماركت كافـس - (نظام الإعطاء)
تجهيزات، [شـرـ] (أـ سـيـ) ماحـوة او
تلـزـي ، منـسـوب بـه بـطـارـتـ كـلـاـيـ تـطـارـنـى
أـ مـارـادـيـ (نـاطـمـ الإـعطـاءـ)

تجاره. [د-ر] (ن-ب) در کتاب رید
سعی رویده مرقوم اسمعتل بوید. (مرسکند
جهانگرمی) . ملت دند و پارید رویده را
کویید (برهان). (آسواح) تند و تیر
رویده (مرسکند طلام)

مادح مید آنها که
حواله مو و قاسمی احمد س حسن
آنکه تا زیر او سواری کرد
مرجان تعداده بوسی

یام آزو درود آمد رماده

نه خاره ملطفه پیلی به بخاره
نصرالدین کو گانی

دو اشعار دلیل معنی و معنا میدهد.
رفت لر شهر گرگان به سواره
بر بر شش طاری اسی خوش نعلو
صرائف کر گامی.
ملعت زند و مادره مسافر (اطم الاعتداء)
که که که

هر هنچه موادی که کره اسپری و کویند
که زین تکرده باشد و آنرا متابع بر
مواد (هر هنچه سیاه کننده) مسمی تعبار
ست که کره اسپری دین تکرده باشد.
برهان)، (آسدرام) کره اسپری که زین

کمک مکانیزه ماتنند (ماتنم الاطلاع)
در مرہنگک نظام

دایم مادری و سیاستهای
دکوه همچو کردن پرستاره
پسرالدین کفرگانی

میلوں گو سعد و کلو بی مر
عمر الدین کر کای
آن مسجد بنار و تغازیر است
برع بن بنار و تغازیر

عمر سعيد و نجاح شاهدة (مستهني الارض)
عليهم الاصطفاء

سر ماده میل سال است . ماده
می که مراث حربداری حسی مقابل
ش حسی پروردگرد و در حاصم از مردم در

(مستهی الارب) (اد آندراج) (ناظم
الاطله) گریت و چشم و انکرون
(ارقطر المحيط) (مستهی الارب) (ناظم
الاطله)
تجھیزین و [ت] [عمرل] تک گر هن
بر عیان سوداره ری با محل (اد اقرب الموارد)،
(ارقطر المحيط) (مستهی الارب) (آندراج).
(اعظم الاطله)
تجھیز - [شَحَّحْ] (عمرل) درار
کپیس ماتکن ری اسرحا (مستهی الارب).
آندراج) (ناظم الاطله) (ارقطر الموارد)
ست شدن مرد (ارقطر المحيط) || ساع
گردن ما خاریه خود (ارقطار المحيط).
(مستهی الارب) گاییدن کمیر خود را
(ناظم الاطله)، ه و هشت ش تاریکی
خود را (ارقطر المحيط) (آندراج)
(ناظم الاطله)
تجھیز - [شَحَّحْ] (عمرل) حدث
شدن و هنگ گردیدن کل موس و روای شدن
آب آن (ارقطر الموارد) (ارقطر المحيط)
(ناظم الاطله)
تجھیز - [شَحَّحْ] (عمرل) سعی -
عمرل، خود گردن (ارقطر المحيط)
(ارقطر الموارد) (مستهی الارب)، (آندراج)
آسر گون گردیدن کوره
(ارقطر الموارد) (ارقطار المحيط) (مستهی
الارب) (آندراج) (ناظم الاطله)
تجھیز - [شَحَّحْ] (عمرل) هر چند کردن
امجده (مستهی الارب) (آندراج)
(اعظم الاطله) نامل کردن شت (اد
نور المحيط)، (مستهی الارب) (ناظم
الاطله)، میل گردن و سه احمدیت، کالکور
بعد، ای مائلا لایه اد اهلیت س هاده
(ارب الموارد) ا شدم کردن پر
(ارب الموارد) (ارقطر المحيط)
(مستهی الارب) (ناظم الاطله)
تجھیز، اهوا - | (راج) ده گوچکی از
نهسان سوانی هنچ که شیخ شیخ سنان
بود، ای که در سوت و بوده خیار
هر او گری که سوچ و چیزه را گری خود
راه های اوی امکران، آئی سوچ و اردادر
گوچه مای و گرمه است و ۸۰ س
سکنه دارد آن آن از رواده و مخصوص
شیخ علات و هر ما است شیخ اهالی در امت
است راههای و توارد (اد) هست که سه اهالی
را راح (۸) .
تجھیز - [شَحَّدْ] (عمرل) ناسکوار
خورد چیری را (مستهی الارب) (ناظم
الاطله) عرب مک داشت چیری را (اد
نوب الموارد) (ارقطر المحيط) || سین

ی،) رهایت را که مانند می‌دانیم، (ماجع العصادر بحقی) پشت سر کرد و می‌داند (مستحب الارب) (آسراخ) (علم الاعظاء) [امدادن هر دو دست مردو را بموی خود (ارغطرالحیمه) (مستحب الارب)، آسراخ] (ناضم الاعذاء)، بهادن هر دو دست مردو را بموی خود محالت ایستاده، (اقرب الموارد) || بهادن هر دو دست مردو (ارقرب الموارد) (ارقطر الحیمه) (مستحب الارب) (ظلام الاعذاء)، || بردوی احتاذ (قطر السیحون) (مسحبی الارب) (ناضم الاعذاء) سحبده در (اوپادن) (اقرب الموارد) تجھیخت. [ت-ح-ح] [ع من] سیدادشدن موی (مستحب الارب)، (ناضم الاعذاء) || (ع من) سیدادشدن مع برخودن (ستهر الارب) (علم الاعذاء)، تجھیم، [ت-ح-ث-ث] [ع من] بر سیداده کسی را (مستحب الارب)، (ناضم الاعذاء)، سیداده کسی را (ستهر الارب) (علم الاعذاء)، تجھیم، [ت-ح-ه] [ع من] بر سیداده اینسان، (زوری) سیداده شایدی کسی را (ستهر الارب)، (ناضم الاعذاء)، تجھیم، [ت-ح-د] [ع من] حبسیدن و پیر میں پرسه (ارقرب الموارد) (ارقطر السیحون)، (ارستحبی الارب) در امام الاعظاء، حبسیدن آن مرد، آمدید و علاید اعلط چانی است
تحمیل، [ت-ح-د] [ع من] همان، کردن (مستحب الارب) (ناضم الاعذاء)، تجھیم، [ت-ح-ح] [ع من] نادر و راجح داده، آمن موسار، (ارقرب الموارد) (ارستحبی الارب) (ستهر الارب) (ارجه رالمیهدی) (ستهر الارب) (ناضم الاعذاء) || درجه شم حابه و دهن حشر (ارقطر السیحون)، [ت-ح-ف] [ع من] مسمع شدن (ارقرب الموارد) (ارقطر السیحون) (ستهر الارب) (تصویل الارب) (آدمدا)، تجھیم، [ت-ح-ج] [ع من] سوچن اور حس و حمل (ارقرب الموارد) (ارجه رالمیهدی)، (ستهر الارب) (ناضم الاعذاء) || گردشک گردش
ارقرب الموارد (ارجه رالمیهدی) (ستهر الارب) (ناضم الاعذاء)، سیداده کردنها (ارقرب الموارد) (ستهر الارب) (ناضم الاعذاء)، تجھیم، [ت-] [ع من] بر کردنها (ارقرب الموارد) (ارجه رالمیهدی) (ستهر الارب)، (ارجه راجح) (ناضم الاعذاء)، تجھیم، [ت-] [ع من] بر در کسی تکریش (تاج العصادر بحقی) تیر مگر، پس کسی را (ارقرب الموارد) (ارجه رالمیهدی)

مطر گردیدن از (از افراد امور) (او-
قطر المحيط) رفتند . (ناج الصادر
بیرون) .

فجیب . [ت] (عمر) نام امور بین
سیهی دستهای متود (از افراد امور) .
(از قطر المحيط) (منتهی الارب)
(آمدهای) . (ناظم الاعظاء) . [ا] (رمیس) .
(از قطر المحيط) (منتهی الارب) (آمدهای)
(ناظم الاعظاء) . (شرح قاموس) [ا] (رسکه)
نگویشتن . (ناج الصادر بیرون) (رودی)
گریخت (از قطر المحيط) (منتهی الارب)
(آمدهای) [ا] گریخت ارسکه . (شرع
قاموس) (ناظم الاعظاء) . [ا] (زراب کردن)
شترانه . (منتهی الارب) (آمدهای)
(ناظم الاعظاء) . سداد کردن موادی (شرع
قاموس) .

تفجیف . [ث] (عمر) نکسه و افسوس
(ناج الصادر بیرون) نکسه بنون (منتهی
الارب) (آمدهای) سس شکسه را
(ناظم الاعظاء) السام مامس-حوالی شکسه
(از افراد امور) (از فهر المحيط) [ا] (یکدیگر)
کردن حال کسی را (منتهی الارب)
(ناظم الاعظاء) . بکو گردانید و بکوشان
شنن . (آمدهای) .

[ا] توان گردانید (از افراد امور)
(منتهی الارب) (ناظم الاعظاء) . [ا] (عن)
بکوشدن خان صر و مستقی شدن اویس او
نکنسی (از قطر المحيط) [ا] (مراقبه) .
(افراد امور) .

تحبیح . [ت] (عمر) متغیر گردیدن
سر کسی از لاعه ای (از قطر المحيط)
(منتهی الارب) (ناظم الاعظاء) . [ا] (عن)
تحبیل . [ت] (عمر) زدمپاره کردن
(از قطر المحيط) (منتهی الارب) (ناظم
الاعظاء) .

تحبیف . [ت] (عمر) مددن سواهی
(ناج الصادر بیرون) (روزی) بدل کسی
کسی را (منتهی الارب) (آمدهای)
(ناظم الاعظاء) [ا] مسوب کردن کسی را
به بد دلی (از افراد امور) (از قطر
المحيط) (از منتهی الارب) (آمدهای)
(از بیانم الاعظاء) [ا] مددن گردن (ناج
الصادر بیرون) (روزی) . ناسی کسی
را (از قطر المحيط) . در سویه ای کرید
(از قطر المحيط) .

تحبیه . [ت] (عمر) ادعا حسب
سوکون کردن خود را (منتهی الارب)
(ناظم الاعظاء) (از فهر المحيط) (از افراد
الامور) [ا] بوهی از شهیر و آن جمل
باشد که روی هر زیر ای در این عالم کریده
در شرط پای خود سوار کنم مقداری گردیده و یکی
صالف روی در گری اشد (منتهی الارب)
(ناظم الاعظاء) (از قطر المحيط)

تحبیه . [ت] (عمر) (عصر) ادعا حسب

و را نکنید خدامولود شدندوانین میں در ماله
دوم قریبان ۱۷۲ صلفت جدید و در
رساله رومیان ۱۷۲ بتار کی دهن که
مان تولد بو و تجدید روح القدس میباشد
تفسیر گئه و در رساله اخیان ۱۷۲ بتراحت
از هم و در رساله افسیان ۱۰۰ و مرده
شان مامسیع معنی شده است لهد اتار کنی
آن است که خبر دید کی روحا نی بساعده
روح القدس و کلنه سلاده در میں که بواسطه
ارتکاب گناهان عبور کشته غرس شود تا
بدانویله قادر بر احواله امورات دوچیه
شده بعلو تاره و آنها معتقد گردند و می از
آن در ارتکاب امورات هدالت و مفاسد خیر
خر و می باشد پس بقیه کل زرایا پاره است
که متاجع تجدید و خوشحالی را که از مرد
الله حاصل می شود در یادویں و محبت او است
اصحیح می نوع شتر تاره گرد علی المحسوس
میل و محبت و در بدین میست بر نیس ایمان
ندیجهوت هر آن بقی که سرمه تجدیده نایل
گردید بستوه میل و محبت است سایر
تجددید یادگان می نوع خود طاهر می باشد
زیرا که هستگی، تاباً بکنایه خدا مولود
گردیده اند (قاموس کتاب مقدس س ۲۴۲-۲۴۲).
محبت در منع شبه مقابله شود

تجددید روح القدس - [ث حلق د]
(ترکیب اصافی) تولد بو، استخلاص است
سبیحان را رحوم و تجدید (معاد) فدھی
لعت ناهد شود
تجددید شاهدان. [ث ش د] (بعض من کس)
تلر میشیں، تو گردیدن || در تداول امر و رور
یشم در ماره شاگردان مدارس کم شود
که در امتحان مزاده خدادور حدید و احمد در سها
ید مرد نمی شود و باید بار دیگر تدوش بر پور
امتحان دهند و رحوم و تجدیدی دو همسایت
نامه شود

تجددید کردن. [ث لک د] (بعض من کس)
تازه گردیدن، بو گردیدن و درجع تجدید
و دیگر رکیب های آن در همین لعت نامه
شود
تجددید گردیدن. [ث ک د] (بعض من کس -
من کس) تجدیدشدن رحوم و تجدید بار دیگر
ترکیب های آن در همین لعت نامه نهاده
تجددیدی. [ث] (بعض من کس) مسوب مجدد
آنکه در امتحان تجدید شده «اند رحوم
تجددید شدن و تجدید و دیگر تر کیب های
آن نمود

تجددیده. [ث] (بعض من کس) مراوار گردابن
چریدا (متهم الارب) (ماطم الاطماء)
[اندومن دیو اور ادار گزو کجو و مامد آن] (اقرب
الموارد) (ار قطر المعیط) (متهم الارب).
(ماطم الاطماء) | (معیل) آلمه شان شن
(ناح المصادر بیهقی) . چیزیک بر آوردند.
(متهم الارب) (آسراخ) (ماطم الاطماء)
|| مر آملن بر درخت مرار بحود (متهم

امداد الرحل فی هدایۃ الوقت الی قدر خان تجدید
الله. (یعنی جایز مر حوم ادیب من ۱۹۹) می باشد
چون می سست و سپد سلطانه اعمال و تجدید
عهد احوال رعیت مستحب شد تاماری تعالی
اسنان وصول مفترغ و مکان ملک میسر
گردید. (ترجمہ یعنی چاپ اول ۱۷۰۴).

|| تجدیده عراض، و ز تاره گرمی و نکاح
بو گردیدن. (فرمکتک طام) کنایه ادار بار دیگر
زن گرفتن، دوانه و زن گردیدن. # تجدید
مرس، خود مر من. (باعظم الاطماء) بار گفت
یماری، || تجدیده میتان و مشوره، تازه گردیدن
آن حق طاعت و صراعت او تبیس اهل و قدر
صل بادار ساید و بتمجیده مشوره ایالت او
مثال داد. (ترجمہ یعنی چاپ اول من ۳۲۷)

|| تجدیده نظر، باراند بیشین، دواره تمیق

گردیدن دوکاری یا چیری. || تجدیده صوره،
تازه گردیدن، و مسو، بار دیگر و خود گردیدن،
در محضر هام آمد و تجدیده صوره گردید
آسان که بوقاقد در معنف حسر
قا آنی.

|| تجدیده هوا، هوای اطافی یا سایی دا
هوس گردیدن || هید تجدید
عبد تجدیده یکنفعه دو اصلی بوجا ۱۰
۲۲ مد تکور است و وضع گیبس این هید
مرانی نادگلی تادیس هیکل و مای مدفع
بود مد از آنکه بیهودای مکانی سود بیین را
از آسما اسراخ سودا مکابیان ۴۹۵۰۲
و این مطلب در سال اول قبل از مسیح واقع
شد و منت دعلم این عبد هشت زود سود
لکن و اس، و دکه مردی باور شیخ حاضر
شود و بگوداشت این عیدم مثل سایانها
بوده از ۲۰۰ کابوی اول یعنی آرزوییکه
اطبیوحی ای ماموس حدود ۱۶۷ قبل از مسیح
هیکل را حس و هرگز سود شروع نمیشد
(قاموس کتاب مقدس س ۲۴۲).

تجددید، [ث] (ا) ماد، در اینجلی می
۱۹ ۲۸ و در رساله یقظ ۴ ماد
شده است و در حصوم تفسیر این دو آیه
ماهیات سباد اتفاق افتاده است و قصد
از لفظی که بگرد آن اعدان متی یافت میشود
یا تولد نامی میباشد که متأثر مسیح حواس
یا باد و باور طرف شنیج مطالعه مجدد
یا هن آنها است در ویان مر احتمت مسیح
دین دینی یعنی در و قیک، آسان و دین
بو شوهد، و تفسیر آخری بسوار بر ویکار
میباشد کما هن تولد بو و تجدید روح
 القدس که بگرد آنی دوم مد کور است فهمه ای
آن فرمایش است که مسیح «یندویوس

مرده «اگر کسی ازسر بو مولود شود
میگوشت دارا میتواند بدهد» اصلی بوجا
۲۹ ۱۲۰ و ۱۲۱ ایوب ۲۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱
و ۱۲۰ و ۱۲۱ رساله یقظ ۱۸ و ۱۲۰ و ۱۲۱
و رساله اول یطرس ۱۲ و ۱۲۰ و ۱۲۱ وارد
است که ایشان بقی سبیحان او سدا

لوان و می را و خشکانی رسین آرا .
(اراقرب الموارد) (ار قطر المعیط)،
تجدد، [تح دد] (معنی) توشن.
(ناح المصادر بیهقی)، (دهار)، (روزی)
(آسراخ)، بو گردیدن (اقرب الموارد)
(قطع المعیط)، (متهم الارب) (ماطم
الاطماء)، || شد متین ارستان .. (ناح
المصادر بیهقی) ستک گردیدن شیر پستان
(اراقرب الموارد) (ار قطر المعیط)

(متهم الارب) (ماطم الاطماء) (ار آسراخ)
تجدد طوه، [تح دد] (فندر ک)
مقابل که، بیست، که بیوی حوالد، که
روطلى کند، که رسم کهی را ریویا گلدان
روحیه به تعدد و متعدد شود
تجدد، [ت د] (یاخ) ده گوچکی او
دهسان گل در بر حش حوسف شهرستان
بر سد است که درس و همت هزار گردی
شمال گل هریر قرازه ارد دامه ای است متخل
و ۱۴۷ سکه دارد (ار هشگنک سخراویی)
ایران ح ۹

تجدل، [ت ح دد] (معنی ل م) برس
انتان (اراقرب الموارد) (متهم الارب).
(ماطم الاطماء) || برسین و دن کسی دا ،
(اراقرب الموارد)، (متهم الارب)، (ماطم
الاطماء)

تجدیح، [ث] (معنی م) نیانتر گردید
پست و آنچه مدان ماد، (ناح المصادر بیهقی)
هر داییس پست و آبحتن آرا (متهم
الارب). (ماطم الاطماء) آمیختن (اقرب
الموارد) || تلطیح (قطع المعیط)

تجدید، [ث] (معنی م) بو گردیدن (ناح المصادر بیهقی)
هیئت (دهار) (روزی) (عیان
اللغات) (آسراخ). و گردیدن چیزی را
(متهم الارب) (ماطم الاطماء) (ار قرب
الموارد) (ار قطر المعیط) تازه و تجدید
گردیدن (فرمک طام) اد سر گردید
(روزی) ازسر بوساحن (عاث اللعات)
هوس و شدیل موجن (فرمکت سلطان)
ماحدو از تاوی، از سر بوساختکی و مو
گردکنی و او و بار کنی (ماطم الاطماء)
ماهل شد و گردیدن گردیدن مسفل است
|| سر بندی پستان شتر (ناح المصادر بیهقی)
(روزی) پستان شتر سریدن (آسراخ)
ترکیب ها:

تجددیده، دوباره ساختن آن های کمی
و انتیبرانی تازه گردیدن و یا بر سای آن
ساختن حدیثی سا گردیدن || تجدیده شره
بوست دادن شره، (ماطم الاطماء) مرحلی
بوست هرسوده شهرو بوست تازه ای بوسود آمدن
تجدید شهاب، ناویات حوابی، حوابی -
را ازسر گردیدن، سود را چو ای شاند ای،
سلود گردیدن همروی حوابی رسین || تجدید
عهد، تازه گردیدن بیان، عهد گذشته و ا
مسکم ساختن و آرا ناده گردیدن

اما مطرور را که باقیوت سفل او لیث و امونیوم صود آن را مغرب از تور هاروی داشت و بعده حامه ناسانی گرفته چندین شرکت گردید است شهری است از ماجهیه مرح القله و یک مرل از راه رود گشتر اسلام مساحت دارد و در میان دشتی و افع است خصیر پریده از مردم ایلویان طرد هم جواهده است بعده با شهر را همو مام ریاد گردیده است و این طرد مغرب از تور بشکه عمان و آن هرس هفاسشی هجر (ستھر) است بیاند که بعده کوشک (ستھر) است دور بان اوس تهر سپس سرای ویر سشکه اور بان ایرانی گردیده است و همین و آن است که در هاروی تعریف شده (فرمیکت ایران ناسانی مر ۲۹۴) رجوع به ط رود

میان این تعروک‌سدها لکت مرق است
که هشت این به شایستگی ساهنده آرامش
چون با آتش می‌درخواهد آن پیمود
نهادت خواهار آن انجامه شد و بعدها

ازی نهادن
 || بر بار قریبین کمیته و معاشرین را تابعه
 (مرهان) همچو قریبین کمیته، را گویند
 (بر همکرد و شیدی) ملعت اهل قریبین کمیته
 و معاشرین (فاطم الاصفه)

نهج. [کتّاح] (دایح) بجز، تجز، تجزه، مطرد
نضر کوچک داریوش [معنی حسیند] که در
صلیم شهابی صحن ساخته همار آنچه معانی بالای
دوسر رزرواق، نهر موسوم است از خط تهر
نخ، یا از مردانه ای مذهبی، اصولاً معنی قصر
رسانی است فی العقیقہ در میان ایه معنی
سوا این ماده بحوث میباشد و این گهواره
در جنس آن و هوایی در معنی است سخن
نصر مربع مسطبیلی است آن مصوّر و از
گرهای کف آن معنی است، دویله کوچک
روانی می روید گهواره ای در زیر چیزی است که
است سه چهار رزرواق مردم مدر، پسره
و طلاقه های متعددی است که گهواره ها
گشته های مرداران و آنهاست و گوهات گهای
را اشده آنها اصلاً صنعتی اویه همچنان
این قصر را با صلاح حديث و آیه سعده
نامیده اند در عقد رزرواق غالباً مرگری
است، که در محب عافت مربع است، اما
سازدهای مدون دارد که در هر زیر چیز گهواره
است، ماء این چیزهای متروکه های زرداب
های، عده دیگر که که از همانا چیز، زده های

نحوی متدور شود
تجزیه هم . [ت] (عزم) یاره یاره کردن
(وردن) [آشیت حواسی ارقمه و آگردن
ایشان (اقرب البوارد) (ادغام المتعین).
(منتهی الارب) (اسرار) (ناظم الاعلام)
تجزیه . [ت] (عزم) ادب مرکوزن .
(ناجح المصادر بجهت) ، {اقرب الموارد}
(قطر المتعین) برپس واریح کندن (ناظم
الاعلام) || تحریر حدودی ، نسبت آوردن
حسرات (۱) (اقرب البوارد) (قطر المتعین)

ناظم الاعظمه) [۱] مسامه و مسامي را
کوئند که در آن سوروصاري اشده (رهان).
(ناظمه الاعظمه) همه و مسامي که هماري و
سوردادشته ماشدرو ما بعد به بگويند (فرماني
رشيدی) (اصح آراء) (آسودراج) اعماقي
رساماني - (فرمانيه نظام) - بعکس در
قاموس نزد (براي ازرسى) بوصى خانه هما منتسى
کفده طرره هرب آن و راي هارسی مبار
بعین بعل اند (فرمانيه رشيدی) ترد
جهیز معنی میاند پیشگي از اين دو صفت
ذکري است (فرمانيه نظام) آدمي دك
سيب در حاشيه رهان آرد
پيارسی طه نان و تجزه [ث-ج-ر-] (۲)
اد قولمه ۶۶۹، اورسی «چوره» [ن-ج-ر-] (۳)
(جامه، صد) در چيلوي او و دس چار [ر-د] (۴)
بسى بعد هان (پرگه) (۲۰)
دو پارسی تجزه و ترد اصلا مکاح
رساناني اطلاع چونشده در سحب جوشيد
کاخ گوچك داربوش بر رگه که در محل
شالي صحن صدستون پياشده تجزه دو سوم
است (۵) و همچ فخر مرتع مستطيلی است
که بعلون قرار گرفته است

(ایرانی ماسان ح ۲ س ۸۹ - ۱۰)
 همین ترد (طرد) است که در گذشته معتبر
 مقلوب، اطورو آنها موقوف نایح المرؤس داد
 (طرد) و مستلزم آرد العطرد بیت الی
 (الظول) هارمی صرب و قلیه الیه الصیعی.
 قل الارههی اراده صرب و اصله ترد .
 بـ (آس) که همدم دو تهدید زیرا تصمیم شده بهم در
 معنی خانه رستمی هنامشای تدبیل یاده رشکی
 بـ (آهـل هـدـان) چه ورد اـس و ایـکـه
 کـوـدـهـ بـهـتـ الـلـفـلـوـ درـوـتـ نـاـ وـرـهـ
 دـارـبـوـشـ طـایـقـ بـیـکـهـ بدـ دـوـافـونـ شـعـرـاـ
 بـیرـ طـرـدـ رـاـ اـطـرـدـ . روـشـهـ لـدـ بـلـورـاـ
 مـهـمـهـ رـسـوـعـ وـطـرـدـ شـودـ
 آـفـاءـ بـهـدـهـ وـدـدـوـمـ هـیـکـهـ اـدـبـاـلـ آـدـدـ

الا رب) برا آمدن ما زان در غم هاداره خورد
((ماضم الاطباء)). [[سودار شعن سرعه اي گيشه
ماشد سيرى ((ستهی الا رب)) تهدودار تهن
سرعه اي گيشه ماشد چيوت ((ماضم الاطباء)).
تجددیع . [ت] [ع من ۲] مسد سور
کر دایین مادر کودک را (آرافت الموارد)
(ارقطر المعیط) (ستهی الا رب) (آسدراف).
((ماضم الاطباء)) [[هردو گوش حر بر پنهان
((ستهی الا رب)). (آسدراف) (ماضم -
الاطباء) || حدهماك گاهمن کس را.
(آرافت الموارد) (ارقطر المعیط). (ادستهی)
الا رب) و آن دعائی است و منی آن
ایشت که مدادومن او را گرفتار خدم کند
یعنی حر را ادا و تعظم شاید و اورا ماقص
و مذوب شاند || یعنی مرده کردن تجهیز
کیام را است انتظار و ایان (آرفت الموارد)
بر مرده کردن قحط گرد گیاه را (ستهی
الا رب). (ارقطر المعیط)
وعیب عرض ایام بعدع نامه

وله اهالیین السما ایش اهل
 (این مقلع ، مثل اقرب الموارد) .
 [[اصحه، یعنی اس با گوئش باشی (سدر-۱).]]
 || حس کردن (آذراخ)
 (تجددیه) . [ت] [ع من] ناسیانی کردن
 سمت راو گوئم شعرین و گفتن که دسته_۱
 و بسته_بردهن (ز تعلق المحدث) (نهی
 اذار) (مام الاطه) کامه_حسی کردن
 و ادامه_شعر بدل سمعتی گوئه حدایت شعالی داده مانند
 (آذراخ) که ازان سمت کردن و اموری
 کفت کم شرودیت چیز را که جدا
 ناواعظاب نبوده است . و در حد ذات لایحه دوا
 سهم افه (اف اقرب الموارد) [ز] را انس
 ملاح کشی را مایل رو (اراقرب الموارد)
 (ارقط المحيط)

**لجدیل . ت [ع من م] بر رمی او
کمیس (او سکندن) . (دوری) بر دمی
ردن کمی دا . (گو افرال موارد) (ار غصه
الصلب) (سته الارب) (آسدراج) .
(ناظم الاعظام) خده صدنه (اقرب الموارد)
۱ تاشر (موی را) . (دوری) حصن موی
(اقرب الموارد) (اقرب غصر السعا)**

تجلىب . [ثـ حـ دـ دـ] (عـ مـ نـ) حـ دـ
 (ناـحـ المـسـلـدـ بـمـقـ) آـشـلـيـدـ چـوـيـ رـاـ
 (سـتـهـ الـأـرـبـ) (نـاطـمـ الـأـضـنـ) حـ دـ لـسـ ،
 بـوـشـيـدـ آـرـاـ (أـرـهـبـ الـوـارـدـ) (أـرـقـطـ
 الـمعـظـ) .

(*) Tucano

(5) Tycall

(1) $\mu_{\text{eff}} = \mu_T$

(*) درجه به تحریک در

رجوع به تطور و تجزیه و تجزیه در همین
لعت نامه شود. «قاروره که برد مایان
برند تحریت داشت،
کسی تجزیه‌ییش از [طیب] بیاورد و مصالحتی
معوایست، (گستان)،
تجزیه‌ی کوفته، [تریت] (نیزه
مرک) که با خود تحریت آشده آشده
ارسیاری تحریت کرده بود، در این
بیت مسعود سعدی‌ییش می‌بین، آزموده آشده
است
تحریت کوفته دلیست مردا
خطابی داده طلاقی است،
مسعودیه.
تجزیه، [تریت] (عین) آزمودن
کسی را، (متینه‌ی ادب) (ناظم‌الاطباء)،
تحریت، آشکامی باعثن و آزمودن کسی داشت
(از افراد الموارد) (از افراد العجیب)
رجوع به تحریت و تجزیه شود
تجزیه، [تریت] (عین) بود مادران عاری
رمان [تریت] آزمودن و مانع کردن
ویرگوش مستعمل (آمندراخ) آزمایش
و بالاعطاگرهن و کردن مصلح (غایض
اللغات) مانع دار نایری و آزمایش و امتحان
(ناظم‌الاطباء) آزمودن (فرهنگ‌ییش‌نامه)،
بر در تحریت قبور کاربره سکر
که بود مع جواہر اتفاق آشده آشده
(مشوب بروکی، او کتاب احوال و اشمار
برود کری).

زیرا که هر تجزیه آمود کاریست
مسعودیه معد،
این همه‌یست و سکون هر من
ردت و مر این تجزیه‌ها او هم
ساقانی
برد هر نیمه هریشه را
هر دوایست درین زود کلو
نایمکی تجزیه آموزش
مادگری تجزیه بردن نکار
مهدی.

حریت بود گرمه که تجزیه آشده بمان
نایمیه روی شود هر کندراو هش باشد
حاجط
مثل هر تجزیه هنگی زیاده کند
ترکیها ناصره بی تجزیه کم تجزیه،
در تجزیه تجزیه دار، تجزیه داری،
کم تجزیه ایز تجزیه مگنی رجوع به تجزیه
و تجزیه باش و تجزیه هد همین لعت نامه شود،
این کلیه در اینجلیستی ۱۸۲۲ (الجیل لوگان
۱۳ آشده و در کتاب مقدس میر میبار وارد
کشته‌ی است معانی محله‌یی بعشیدوا کثرا وفات
قصد از هری شدن تکاه و از تکف آرام است

نایه آخر استعمال مبتدود (فرهنگ‌ییش‌نامه)
رجوع به تجزیه و تجزیه مبتدود،
تجزیه، [تریت] (عین) دلک کردن،
(دویی)، (ناخ المساعد بیعی)، مصدر
قباس از این تبعیت دلک کردن، (از افراد
الموارد) (از افراد العجیب)، دلک کرداشی،
(ناظم‌الاطباء).

تجزیه، [تریت] (عین) حصار
تجزیه، تجزیه آزمایش، آزمودن، ماروسه
آزمودن،

تجزیه کردن و ایجاد قوس

نا مجرب شود مردم داما شود،
موججزی،
ترکان گردیجس مردمان گردید و عاقبت بگردید
تامانه از حلیمه مدد بیانشان و این تجزیه باشد
(بهتی حذف مرسوم ادیس من ۴۰۶)،
دیگر ما تجزیه شود حال هر شعلی که بروید گار
گذشته بوده است و جوانندگان این تاریخ
را جزوی صربی حاصل شود، (بهتی ایما
من ۴۵۰)

اطار من ماز و هر پیر بر آشده است هر چند
خطه پدر ماست و اسرای دور سوده است
و گریم و سرد بچشمیده و هیچ تجزیه بیعتانه
است (بهتی ایما من ۲۶۵)

کوئی بر حرم مصادف بود

تجزیه هنل میکنند مود
سالی،

آشکه حریم داشت و بر سلطه مرد و
تجزیه ثابت قدم شده سیکه روی نکار آورد،
شاروی اجر، تمردم را از هلاک جهل بر میاند
(کلیله)

حرمان آشکه اهل دای و تجزیه
سوار مکناده [شام] (کلیله)

تجزیه کرد حیین چند نار
قائمه مردیگشت از قرار،
نظامی

پرس گفت ای پدر هواید سر سیار است،
او رهت حاطر و تخریج لسان، و
مرهت یاران و سرعت زود گاران
(گستان)

هتل کی را آشکه درجه دریای او عتاده
مسکونی، گشته تصوره مرتلائق بیانی دند

شن بر راهه ناضمی شد سوت
حو آتش در هنادش بیوش را گفت

که بیش از تجزیه چون دوست کمی
سیگردن که بیش دوست مردی
او بحدی
این تجزیه است، آشکه بود دارد سووار است،
قا آنی،

افق ایست مقنه بطور کلی بطور مدلش [هذو]
شبی است زاده طلاق اصلی را ازمه طرف
اطلاقی‌سای کوچک احاطه دارد، گرمه و
مستراج در اینجا در دور از بیش ای تصریح ای
است متولها اوج چوب پر مدور کله ساختان
بهایت طرافت بکار رفته این سخا ریها
که سوا هر مثان یا زرشان بوده از بیرون را
مینشاند، در حالیکه از قصر مردم من آید
یا مهلا از در درون میرود، یا با شریک کار و سکند
ویا ناگاهه دوام کنند، و در چاکران
و یاسانان را می‌نماید که بعد از مشغول

دوی خدار درها و پیغمبره ها کنیه هایی را بد
از دنایهای سده است این کتبها او دو
کتبی، پهلوی از دمان شاهیور دوم (۳۰۹-۳۷۹)

سرمی تا فرن به هر هزاری و هزاری تا عمر
حدب مسحود است همان که نیز دیوار
عربی صحن و تهر او سکطر و مصادر
از طرف دیگر واقع است شامل اولین
ایشان ایست از شهره، کلنش، گی
مردن دشیش سان هوابیع با هنگداد بر جهه
هری قصو تجزیه از وده، تیامی ایز دسا که
میان سایه مهوری و حصار عربی و افعی است،
اندروی را شکل میداده (ناریج ایران-
ماهان ح ۲ من ۱۵۸۹ - ۱۵۹۰).

حصارت دیگر تجزیه [تریج] است آن کاخ
کوچکتری بوده است در محل شمالي مسأ
تخت خشیده که آنرا صریح مسنان یا آنکه
کنید پیشنهاده دای ساره آهان
ساحه شده است و امروز این کاخ را آیه
حایه گزیده در کتبه فرسکا شاه بپهلوی و مک
کتبه از عهد الفوله ها حسرو دلمی خط
کوچی و حد کتبه دیگر او آن مظفر و
پیوریان در آنها است (سک شاسی ح
من ۲۶). رجوع به تجزیه (ایج) بسته سیمی
حال جیوه از هادیه بادر شاه اهتاورد (۱۱۰۴)
(حلقات سلطانی اسلام من ۲۰)

تجزیه، [تریج] (ایج) یکی از گردنهای
عبدة راه بین سدگر و اسیر آناد دموج
همسر نامه دای سو ستر انگلیسی من ۱۷۵۰
تجزیه، [تریج] (ایج) معنی از دهستان
ازومه جش طرفه شهرستان منده است
که در پیستون شور از گری سوب حاوی
ظرفه و بین بین از گری شمال شوشه هرمی
مشهد، بیش از واقع است کوههای د
میانی است و ۱۳۳۶ آنی سکنی دارد آن آن از
رودهای و مصقول آنها بن شن و بیوه و شعل
اهالی و راه است و راه مالد دارد
(او هر هنگ هر ایمانی ایران ح ۹)

تجزیه، [تریج دره] (عین) احتماء،
دلگردیش بر کسی (متینه‌ی ادب)
(ناظم‌الاطباء)، تجزیه، حراث کردن و دلبر
شدن این لطف بطور علطف مشهور در هری

یمیقی). کوشش کردن هزار و از هر چیز
هارع شدن و دادگاه برداشت (از تاریخ -
الموارد) (از قطعه المیظ) (معنی الارب)
(نامن الاصناف)
تجزد للعمراد انا ناطع لها، (اقرب الموارد)
لما حماراً بمن غرر دبا وقطع علاقمن
(عيان العات) (آنس دراج) نها بود
وکوششی شش و سی بگرسن (موهیک)
،
عفای رحیم تجزد بر آن سر
و در درگاه داشت در رو شان
حافای
|| عرو شسی جوش همه (معنی الارب)
(نامن الاصناف) (از قطعه المیظ) || آمد
جوتها در علاطف. (اقرب الموارد) (از قطعه -
المیظ) (معنی الارب) (نامن الاصناف)
لما همچون ماسان کرد پس (ملوی الارب)
(نامن الاصناف) (از قطعه المیظ)
مه حدیث هم تجزد والمحجوان فلم يعرموا
ای تنهیوا بالمعاج وان تم بکووا بالحاج
(معنی الارب) (نامن الاصناف).
لما حج اراد بحای آوردن، ینظر ملای سرده
الحج ادا امره و لم گرفت (معنی الارب)
(نامن الاصناف)
|| در اصلاح سمه، هبر عادی بودن و بود
بن و بود خدا عصر (فرهیگ طبل) در
امت یهی بوس و ورد حکما هارس از بودن
شی، محبی که به مده و مقابله ماده ناشد
مده مقارنة صور و اهراس. کدامی شرح
التعرید (کتاب اصلاحات العذون)،
|| از کیما
عالم تجزد، عالم ناصیح او ماسوی الله
(نامن الاصناف) حالت تجزد حالت تهائی
و کوشش تهیی (نامن الاصناف) تجزد کریں،
کرسیده سهانی و کوشش مشیی دارند
علاوه بیوی (نامن الاصناف)
تجزد، || سخ زد [.] (ای) سه صد
لادوری، که طلوم رسیا و ادر رهای رار
مولوی علام محمد، یکی ارتقاء ملا عاصم
الدین قدس سره جوانده و او آنها محبی
زمای رکاب غرس حجاور راهه، بده است داد
جع و دره ازان، بخسروی براحته کردو
سکبیل شه هنوم روی ارادات پیش هنای
آن شهر آورد اراوست
خر رام توحیان که سرمن بر رفع ۷-۵
آشت ۴۰۰ نهاد تکاه است کدام است؟
(از معنی گلش)
تجزد، [.] سخ زد [.] (ای) شبح مصلحتی
از ساگر دان شیخ مراثه هنگامی و هم
زمانی بوزالیں و ایم بود و بود خوش لاموری
المواء و اصوات در مسا بان محدود، اکثر
اوقات بعرا دادن کوهستان صویمی کنداید
و در سبکه ای و سکمی و مصادویه در را و نه
می تقد خیزید اراده -

|| (اصلاح المیظ) نهایی بحومی و قصایدی
است که عقل جهت احساس مسکون مدان
حکم کند بی آنکه سب آنرا در زبانه ماند
آنکه ملتوی باسهیل صراحت است (اقرب کتاب
اصلاحات السنون)
تجزد فهم، [.] سخ زد [.] (عصر) افاده از
ماله شب (از قطعه المیظ) (معنی الارب)
(نامن الاصناف)، || هر اهم آمدن (اقرب
الموارد) (از قطعه المیظ) (معنی -
الارب)، (نامن الاصناف) || لازم گر پس
حای را، (معنی الارب) (نامن الاصناف)
|| (عصر) گر پس همچیزی را، (معنی -
الارب) (نامن الاصناف) || اقتاس توأمها
لرده (عصر المیظ)
تجزد فی، [.] سخ زد [.] (عصر) بر آمدن
حرثه [.] ح. شر [.] (بای، گلوب) و بآمیس
گردن (معنی الارب) (نامن الاصناف)
تجزد هر تیه، بخت هر تکه (اقرب المولود)
(قطعه المیظ)
تجزد حر، [.] سخ زد [.] (عصر) از حزمه
دی یعن آن، اخلاق (اقرب الریس) ام امور یه
هروی (اقرب الموارد) (از قطعه المیظ)
(معنی الارب) (نامن الاصناف) || حزمه
بوشیدن آنکه (معنی الارب)، (اقرب -
المیظ) (نامن الاصناف)، || گر پس همچیز
ماله مسعود و دار گامت (قطعه المیظ)،
تجزد حجم، [.] سخ زد [.] (عصر) امادر مرد
(اقرب الموارد) اعاده (معنی الارب)
(نامن الاصناف)، || مهاد هر و اعاده گیری،
(اقرب الموارد) (اقرب المیظ).
مهاد هر و دهن، (معنی الارب) (نامن -
الاصناف) || شکته و دیران گردیدن -
(معنی الارب)، (نامن الاصناف)، || آن
رسان شر (معنی الارب) (نامن الاصناف)
|| در آمدن و حتی بزمایی باش خود و در اهم
گردیدن (اقرب الموارد) (اقرب -
المیظ) (معنی الارب) (نامن الاصناف).
|| اسید و خیش و در دن (معنی الارب)
(نامن الاصناف)
تجزد خل، [.] سخ زد [.] (ای) دهی از دهان هزار
حرب حش همان داشته شرست ساری
است آن در، هزار گری شمار خود کیا
قراد داره که همای سر دسر اس و
و محصول آن علاط و اور و شر اهانی دراهت
است صنایع دستی دنیا سانه آن را من ناهی
است راهها و دار (اقرب همچو اینجا بیانی
[.] ای ای ح ۳)

تجزد، [.] سخ زد [.] (عصر) بر عشش،
(نامن الاصناف) (دهار) (مرست حمام)
رده کر دیدن (اقرب الموارد) (اقرب -
المیظ) (معنی الارب) (نامن الاصناف)
رده شد و بی همکی (عيان العات)
(آنس دراج)
|| گر پش، [.] بیز کارها (نامن الاصناف)

لهم شیطان دشی سی موچه مشرحو امشهده
است اینجیل می ۲۰، ۲۱، گاهی تقدیار انتعل
ایمان و اطمانت شخص است جهانگرد و رسالت
یعقوب ۱۶ و ۱۷ دارد است و یا قصد این تجزه
سرحدادی می باشد چنانکه در معرفه وحی
۱۷ ۲ رسالت اول فرشتن ۱۷ - ۹
وارد است اما این داشت که تقدیار اد
کلامی که در دهی رسانی وارد است که ماده
را در آزمایش می آورد، این یعنی است که حد او مده
تجزه گفته مال است، رسالت یعقوب ۱۷ - ۱۳
۱۴ ملکه مقصود است که حد او مده ما را
اراده اند در بزرگه تکاه دارد اما این تجزه
من کند اورا باناتعریه کند اورا مکده در
اعیل می ۱۶ ۹۵۱ ۹۵۱ ۹۵۱ ۹۵۱ ۹۵۱ ۹۵۱ ۹۵۱
۱۰ ۲ و اینجیل لوقا ۱۰ - ۵ در اراده است
قصد آنست که اینان سار کوشش سودده
که اورا در راههای خود گزه تار مازده رسان
اورا همکار گردید و اداره و پر واصح است که
مسیح چون در زمین آمده شروع بخدمت
خود سره شیطان حواسی آنها را امتحان
نماید لهدا اول سهلة او این بود که او را
در موردی که سهل شد و زده داشته و دستور ان
و اداره و دروم ایسکه اورا در امید و تقوی
و پر هم شکر و اداره لهدا اورا گفت از
کسکره هیکل ری اراده سه بعد از سه میل
شوند سهی محس آزاده و یک کلمی و سمع ورد
پس بر واسح این تحدیه شد و باین ضر
شیطان + سریت مسیح بود که این شر
سی هر شر گر سادشه می شود و در تجزه
دوم طرش بیز هیر و تقدس و دمه ای او
و در تجزه سوم طرش بر این بود که او
یهودی است و اتفاقاً بیود هم بر آنست که
چون بسبیم آزاد سلطنت خواهد کرد اما
نا مسود هم اینها مسح بر اعمال آمده و راه
از حضور سود راهه اس می بسطور آدم دوم
بر قوایت خود خواهد یاد - (کاموس کیان
مقدمه می ۶ - ۷).
تجزد به کام، [.] رز تارب [.] (نی مرک)
+، هر ره کاران شخص آدمده و داما،
(فرهیگ نهان) مردم کاراها و زیارت آدمده
(آنس دراج) عانه + شعن و عامل هر ره
(نامن الاصناف)، + هر ره + نازل
مراز تجزه کار دار حیمتی باد است
که نویمه نهاد بخط شکمی من سایه
(نامن مدقق آندوان)
یکی در هر ره کاران صید گله ملام
و همه ملته از آرزوی احسن کی
(محمد سید اشرف ایضا)
|| نزهه کاران روز کار، آدمده گان
کارهای دیبا (نامن الاصناف)
تجزد به کاری، [.] رز تارب باد نیز [.] (نامن
مرک) آزمایش یعنی و مشق (نامن الاصناف)
تجزد فی، [.] سخ زد بار [.] (رسی) آزمایشی
مسوب + هر ره و حرجه + حیمه شود

(آمندراخ). || گشتن و سیری هدن هش .
 (ار اقرب الموارد). (از قطرالصیط) .
 (ناظم الاطباء) . رفتن بخت . (آمندراخ) ،
 نهایت اللبل تعریف . (اقرب الموارد)
 تجزه . [تَحْمِلَ] (از) پدر هایکا با
 اولین کس ارجاد ارادت .
 ارادت دراد سود را شخصی محسنه دارد که
 هایکا نام راشه و گوید که او پسر همان
 کس بود که بدر تورات از اخترمه نامیده است
 (کتاب ییدا بش باب دهم) (تاریخ ایران)
 ماستان ح ۲ م ۲۲۶۸

تجزه . [تَحْمِلُ] (ع من ل) دلب
 کردن و دلخشن . (ارزویی) . دخون به
 تجزه و شرعاً شود .
 تجزه . [تَحْمِلَ] (از) دهن از دهستان
 تجزه . یا بین ولایت بعض سومان شهرستان
 توات جیده است که در ۱۸ هزار گردی
 حبوب با خبری ترتیب جیده و هزار گردی
 خاور شوشه صومی ترتیب جیده به راهدان
 فرار دارد آن آن ارقان و مصروفات علات
 سکه دارد آن آن ارقان و مصروفات علات
 و تریاک ویس است و شعل اهالی دراعت و گله
 گله داری و کرباس رانی است راه اتو میل دارد
 (ارهزکه سر ایلی ایران ح ۹) .
 تجزه . [تَحْمِلَ] (از) دهن از دهستان
 تکاب بعض رویش شهرستان گلستان است که
 در ۱ هزار گردی شال زاده مالو و شروع به
 طعن قرار دارد کوهستانی و خشک و گرده
 سیر است و ۱۰ تن سکه دارد . (ارهزکه
 سر ایلی ایران ح ۹) .

تجزه . [تَحْمِلُ] (ع من ل) تمام خدن
 سال (نای الصادر بحق) . (آمندراخ)
 گشتن سال (اقرب الموارد) گشتن مال
 و تمام شدن آن (قطر الصیط)

دهن تجزه مدد عهد ایسها
 صحیح حلون سلامه اوسراها
 (لید سفل اقرب الموارد) .
 || گذشش ش و تمام گردش و گذشش
 تجزه الها و عده (منتهی الارب) .
 (ناظم الاطباء) تمام شدن و گذشش ش
 (آمندراخ) گذشش ش و تمام گردش
 (اقرب الموارد) . (قطر الصیط) || گذش
 کردن (منتهی الارب) (آمندراخ) .
 (ناظم الاطباء) || کسی راضمی بهادن .
 (نای الصادر بحق) دهی کله کردن
 بر کسی که مکرره است (ارقطالصیط)
 (منتهی الارب) (آمندراخ) (ناظم الاطباء)
 || سرمایی رفته راجبن . (منتهی الارب) .
 (ناظم الاطباء)
 تجزه هز . [تَحْمِلَ] (ع من ل) فرامم .
 آمدن (اقرب الموارد) (منتهی الارب)
 (ناظم الاطباء) صح شدن . (آمندراخ) .
 لا افتادن و مجری (اقرب الموارد) .
 (ارقطالصیط) (منتهی الارب) .
 (ناظم الاطباء) افتادن مجری و کسی .

مراغه . آدر شهر قرار دارد . کوهستانی
 و ممتد است و ۴۲۰ تن سکه دارد . آب
 آن از جهش سار و معمول آن فلات و حومات
 است غسل اهالی دراعت است و راه مالو و
 دارد . (ارهزکه سر ایلی ایران ح ۹) .
 تجزه . [تَحْمِلَ] (از) دهن از دهستان
 گرم بعض ترک شهرستان مراغه است که
 در ۴۰ هزار گردی شمال حاوري هشت و ۹۰
 هزار گردی شوشه میانه و حلقل قرار دارد .
 کوهستانی و ممتد است و ۳۹۰ تن سکه
 دارد . آب آن ارجته و معمول آن فلات
 و صعود و دفع و شعل اهالی دراعت و گله
 داری است . راه مالو و دارد .

(ارهزکه سر ایلی ایران ح ۹) .
 تجزه . [تَحْمِلَ] (از) دهن از دهستان
 سو معنی هر کردی شهرستان اردبیل است
 که در ۲۰ هزار گردی باختر اردبیل و یک هزار
 گردی شوشه تریزی و اردبیل قرار دارد .
 کوهستانی و ممتد است و ۲۴۸ تن سکه
 دارد آب آن لور و راه و معمول آن فلات
 و حومات و شعل اهالی دراعت و گله داری
 استوراه مالو و دارد . (ارهزکه سر ایلی ایران
 ح ۹)

تجزه . [تَحْمِلَ] (از) دهن از دهستان
 نهستان و قبچش شرویه شهرستان مردوس
 است که در ۲۰ هزار گردی باختر شرویه
 و ۴۰ هزار گردی شمال زاده مالو و شروع به
 طعن قرار دارد کوهستانی و خشک و گرده
 سیر است و ۱۰ تن سکه دارد . (ارهزکه
 سر ایلی ایران ح ۹) .

تجزه . [تَحْمِلَ] (ع من ل) تمام خدن
 سال (نای الصادر بحق) . (آمندراخ)
 گشتن سال (اقرب الموارد) گشتن مال
 و تمام شدن آن (قطر الصیط)

ای دلیلها تأثیری طالع دیدار باش
 هاشق هرزند پیغمبر شدی مشیار باش

هزای نست دلیلها که رور حدیثی
 قبامت است پسر از ایده داده گردند .
 (ارصح گلش) .
 تجزه . [تَحْمِلَ] (ع من ل) معنی
 گفت (منتهی الارب) (ناظم الاطباء) .
 (آمندراخ) . تکلام . (اقرب الموارد) .
 (قطر الصیط) . [[سمت گفت . (تاج -
 الصادر بحق) . تتم (اقرب الموارد) .
 قرس کردن . (آمندراخ) . [[ساد و سمت
 ریست (آمندراخ) .

تجزه . [تَحْمِلَ] (ع من ل) هر دهودن
 خشم و آچه دهان ماند (ناج الصادر بحق) .
 (دوری) { ترخان عادل بن علی) . فرو -
 سوره د سهم (ارقرب الموارد) (ار -
 قطر الصیط) . (منتهی الارب) . (ناظم
 الاطباء) [[سر عصره سوره آب و ماء
 آن (منتهی الارب) . (ناظم الاطباء) سر عصره
 مونیس و امدادک اندک موشیدی (غایل العاتم)
 (آمندراخ) سر عصره موشیدی (ارقرب
 الموارد) (سر العواهر) . (فرهیک سلطان)
 معنی سرمه یک کار موشیدی است . (فرهیک
 سلطان) بضرمه ولا یکند یمه (قرآن
 سوره آیه ۲۰) .

هر گاهه ملاوک دلارم گردید . داد سرع
 شر هنایی تبعع تخف ساید هر آیه
 مراد سرمه .. اروا استقبال واحد بد
 (کلید) .

تجزه افتادن . [تَحْمِلَ] (ع من ل)
 مرکب (بوشیده شدن . سر عصره در گلو
 فرو و غتن

جهدابکه شرب مرگ سرچع افتاد
 (کلید) .

و شر هنایی تبعع که آبرور تبعع افتاده
 کرد که معتد دیبا را مر دلها سرد کرد
 (کلید) .

تجزه کردن . [تَحْمِلَ] (ع من ل)
 مرکب (سرمه حرمه بوشیدن . (ناظم -
 الاطباء) وجود لار آن چشمی عرضی تبعع
 گرد (سدنا داده) .

حوب هربر و ملحا دیگر . داد سمعت خود
 داروئی مملکت تبعع گرد (حوبی) دخون
 به تبعع دخون دخون شود

تجزه . [تَحْمِلَ] (ع من ل) ه بیل
 مارعن کل (دوری) . ه بیل و کند کل
 را . (ارقرب الموارد) (ارقطالصیط)
 (منتهی الارب) (ناظم الاطباء) || کارون
 توحد رهی ده (منتهی الارب) (ناظم -
 الاطباء)

تجزه . [تَحْمِلَ] (از) دهن از دهستان
 دبر خوده معنی هش شیر شهرستان مراغه
 است که در بست و بک هزار و پاصد گردی
 حاوله هش شیر و ۱۴ هزار گردی شمال هوسه

جیزیرا اد روایدیکدر آن یا شد. (اریقات
اللئات) (ابن سرایح) در لست برده کنند
(كتاب اسکلابات المؤمن) ح ١ چاپ احمد
سعودت س ٢١٤)

[[پیراست درخت (ستهی الارب) (ناظم
الاطباء) پیراست و اصلاح سودن
(عبادت للهات) (آسدراج) . رسپن
شامهای درخت (کتاب اصطلاحات الفتوح
ایضاً) [[در کردن پوست چیزی . (نمی
الارب) (ناظم الاطباء) . سرمه چوب ،
کندی یوست آن . [بر اینه الموارد) (ار-
معطر المعیط) . [[رکند موى را ادیوست
(اراقرب الموارد) (ارقطر المعیط) (نمی
الارب) (ناظم الاطباء) . نما میزان کردن
ارقام و مدادن آثار یاداون آمان ملحوظی
(ارقطر المعیط) (ارمیهی الارب) (ناظم
الاطباء) سؤال گردن چیزی او کس و
مدادن یا دادن مکرات (آسدراج)
[[بسیاری گرد از میدانه (ارقطر المعیط)
(نمیهی الارب) (ناظم الاطباء) . [[رکشیدن
شیربرد (اراقرب الموارد) (ارقطر المعیط)
(نمیهی الارب) (ناظم الاطباء) شیر
از یام بیرون کشیدن (آسدراج) [[همچنان
تکردن امن انسو یه اعطا کنید (اراقرب الموارد)
(ارقطر المعیط) (ارمیهی الارب) (ناظم
الاطباء) . [[بی قران گرازدن سع را
(ارقطر المعیط) (نمیهی الارب) مهانی
وی عده کدراند سع را (ناظم الاطباء)
[[مرمه کردن دنب را ارسان و حر آن
(اراقرب الموارد) (ارقطر المعیط) (نمی
الارب) [[حامه کمه بوشیدن (ارقطر-
المعیط) (نمیهی الارب) (ناظم الاطباء)
[[سبز چرخ دروده هفت مغارمات (آسدراج)
[[(اصطلاح اهل سوی) در اصطلاح
سوییه بحر داد او سلاطین دعلانین و عواین و
خرد ارجویی کسانی کشف اللعن و
در اذانات اللعن میگوین تحریث معنی
و قلع تحفقات خانه هست و مرید تقطیع مغلاب
مانی (کتاب اصطلاحات الفتوح)
از کجا زیدانه اوی زعداد دلت
در [[بروادی سری امکانات مداد
جافانی

اولاً نموده از هر سه گلوب
و دستینی داریم که در گلوب میباشد
(امیری لاهیجی ، قلم آسدران)

میان است که در پیست و پنج هزار گرفتار
شمال خاوری سعنی ترکمن و دواده مغراو.
گرفتار شومنه میانه ه سریر قرارداده
که همان دویل است ۱۷۰۰ ه سکنه

وکلی و مسکن، سردار امیر و دارود آب آن از رویدالهارق و محصول آسمان ملات و سعده ساده و مرزک و شهل اعلای رواص و سگهه داری ناس و زاده هزار و دارود (از مردم نگاه خوارابی ایران ج ۴) تحریری . [تاج روز] (عنوان او حرج رو) پجه کره هن حرو را (مجه درندگان) (مسنون الارب) || (صل) من تحریر حرو و موسما کله در حق کسی گوشد کادر هبر محل بیکی کند یا اربی و رد خود بدی بد . (مسنون الارب) (ناهم الاسلام)

تجزی . [ت-ج-زد] (عده‌ی) مأجود از
ازناری . هر چند و دایری (فاضل‌الاطهاء)
اصل آن بزر، است. و حجع بهم کاملاً مشود
تجزی . [ت-] (حاج) سانگکه رامسو
شهری خدیمه سعی بازهوش بوده که هاؤکوون
ویران است و آنار آن در مشهد سرمشاهده
شده است. و حجع هم تعری اسپیشورین دزههای
لهمه ماده شود

تجزیه آت [ع من از «ج و »] دلبر
گردیدن کسی را (مسنی الار) (افز الموارد). (باضام الاصله)
تجزیه اسب هوریی آت [«ج»] یکی
از دهات مار دروشن و ایسو آرد تحری
اسپ شوریی یا گرد گر مارو، ددره دلکی
آن متینه سر در سه فرسنی (۱۲ میلی)
شهر، دروشن، سر زاد آمل واقع است
حد آن حدود آثار دیوار و ساختهای بزرگ و پنهان
از علف و بیشه هست که تا ان از شهر جزو
ساقع است که حاول مصطفی آن و نه مرتع
(۴ میل) بوده دنو مسونیه آن شهر در
پیشی واقع بود آنها همچنان بی امام اند
(مارسرا و استری باد مدن ای) سی من ۱۹۵
و ترجمه وجد س (۱۹۶)

تجزير + [ت] (عمر) آدمودن
(دهار) (ناج العدادي بيدي) اختار واء هان
كربن ار كسو ناسي (اراقب الوارد)
(ارقطل الجيط) . (اراله سه) آرمودن
(ارآدران) آرماتن + ام هان (ياطي
الاضاء) || كرسن عدار (اصنم دلشاد)
+ بجزيئ - [ت] (هدمن) موي سه + رس
(ارفه الله هن) (مسن الارب) (ماضم
الهاء) || مسأ وهران ماسن جيزري و
(مسن الارب) (ماضم الايمان)
+ بجزيئ - [ت] (يامن ،) حبه كرسن
لشى را (اراقب الارب) (ارقطل الجيط)
+ بجزيئ ارب { (آرسرا) (ماضم الايمان)
+ بجزيئ غه. [ت] (عمر) رهه كرسن
(اما العدادي بيدي) (دهار) رهه ده
مسن را (اراقب الوارد) (ارقطل الجيط)
(مسن الارب) (اما العدادي) رهه كرسن

نهی است. جرائم مالی و داد و بر بالای کوه
نخستین امراض امراضی خانم شاهزاده مسلم
از آنکه تقدیری آساخت.

(از هر سه یک سه راه ایالی ایران ح ۱) از تجزیه
تجزیه . [ت ج د] [ت ج] نهی خود
نمایان کر از ملابع منتهی سر منطقه سلطنت ایران است که در ۲۰ هزار کیلومتر مساحت
است که در آن ۶۰ هزار کیلومتر مساحت ساحلی دارد
آنها ۶۰ هزار کیلومتر مساحت ساحلی دارند
کوهستانی و سرمهد است و ۴۰۰ قم مسکن
دارند، آنها آنها رودخانه های متعدد و مسحوب
آنها غلات را سکور و چشمونید و شعل اهالی
در راه و گله داری و قالی مانی است راه
مالی را دارد و اتومبیل هم میتوان رید
(از هر سه یک سه راه ایالی ایران ح ۲)

بجزءه . [تَحْرِير] (دَاعِي) دعى او
دهسان حوشفار محسن بیه شهر سان کاشان
است که در ۲۳ هزار کمی شال بیه و
هزار گزی محلو شومه اصفهان و تهران
فرادارد آب آن از تپات و معمول آبها
غلات و سبزه بینی و ملارام و شعل اهالی دراعت
است و راهه ای و دارد (آفریشگاه ای ای
ایران ۴۰)

کچھ رہا [تَحْكُمٌ] (تحکم) دھی اور
دھستان بے پوچھن حومہ شہر سان سرم
آزاد اس کے در ۱۴ ہر آزاد کری خاور
سرم آزاد و برگزار حومی وام حرم آزاد ہے
برادر واقع است حلکھلی اسٹ متدل و
۹۰۰ میں سکنے دارد آب آن از روڈھا

مجهه . [تحریر] (ارج) دعی او
دهستان عرمانی شهرستان گلپایگان است
که در ۳۱ هزار کیلومتر مربع مساحت دارد
کل پایگان و روستاهای هالر و بیشان و
رسخت آباد فرازدارد ، گوهمسار و مصلی
است و در ۷۶۱ قلمرو سکنه دارد . آنها اوقات
و مخصوصاً آبجاعلات و لیسیات و خشک مردم
بر راه و گلزاری است بر راه هالر و دارد

(ادوهستکه) سوراہیانی ایران ح ۱)
تھریج . [ثَرِيجَ] (ایج) دھری اور
مہمنان کو مہمنان نہیں تھی اور مہمنان امت کے
روزگاری شعبہ اور قدریں و مکمل اگر کسی
حاجتیہ شہوستہ احسان کے کامانی ۔ ارادہ دار
حاجتیہ متحمل امت وہ ۱۰۰ سکن دار دارد
کہ آپ اور قدریہ و مصروف "حاجتیہ" میں خلافات وہ
و متحمل ہے میرزا علیت امت راہ وغیری خارج
(ادوهستک سوراہیانی ایران ح ۱۰)
تھریج و فرد . [ثَرِيجَ وَ فَردَ] (ایج) بھی ۔
و مثال ۔ مسلم بن عاصی کے کتاب شمس الدین

پوشی از اشیاه مین - تصور ماید تحریره
این معنی نکار تشکیل مقامی کله محدود و
از همین تفکیک شدنی خواهد بود (علم.
النفس یا روانشاسی تأثیف دکتر سیاسی
من ۴۱۶-۴۲۱)

تجزیه، [ت] (راح) مافش مرید و
او شعرای متاخر هنرهاست . ایندا دو خدمت
قرآن‌دین اعتماد‌القوله بود و پسنه هنگاهه
رفت و در مار ۱۱۰۰ درگذشت او .
اوست .

بوی و سعن جنم متوان داشت اینجا از گلی
در مرکستان حسن او مسلمانی که باشد .
(از قاموس‌الاحلام ترک).

تجزیه، [ت] (ع من) بیک یکشین
(ماج‌الصادر بیهقی) (دوری). (ادغاب
الوارد) . (ادغاب‌المحيط) بیک گشین
و سیار گشین (متهم‌الارب) (آندراج)
(ناطم‌الاطباء).

تجزیه، [ت] (ع من) محکم رای
کردایین (دوری) محکم رای گرفن .
(متهم‌الارب) (آندراج) (ناطم-
الاطباء) . آرموند (متهم‌الارب)
(آندراج) . (ناطم‌الاطباء) . آرموند
کاری . (متهم‌الارب) . (آندراج) (ناطم‌
الاطباء) . حاکم گروابی کسراده مال
جویش . (متهم‌الارب) (آندراج)
(ناطم‌الاطباء) . آوار دردادن کسراد
(ناطم‌الاطباء) . آواری (شوابی)
(ناطم‌الاطباء) . آواری (ناطم‌الاطباء)
مشهور ساسن هی و فیکس کسی را (ادغاب-
المحيط) .

تجزیه، [ت] (راح) مرکر صن
شهران شهرستان بهران است که در جهاده
هرار گردی شمال تهران قرار دارد و اینهاست
بررسی و نهرداری سکه دارد آن آن
ارقات و حصول آن هلاک وینش و بعضی
و ایوان عیوه و دهل‌هایی و راهت و ناعماری
است در حدود ۸۰۰ متر دکان و مغازه
دارد و در نامنیان در حدود ۲ کیلومتر
خانوار مرکزی هواندزی و استاده اره‌های
حوب آنها از تهران تخریب شد و بودجه‌ی این
سروشده هوا مصدراً تهران مازه‌یکرده
مانند روزهای تعاملی هونه سبب زیارتی
مدانها روی می‌آورد و در حیاتی یکی از
گردشگاههای یالانی تهران است و مویله
دو راه شده به تهران محل بیکرد
دستان و دیگر ای و کوکستان و بحدادی
و شیر، مایه و سورهای داری و دارایی و آمار و سرت
اسناد و محضر رسی و کارسانه مرن و اداره
بهادری دارد امامزاده صالح جرمیش از
دانه قدیمی است هادوت ایم عربوس او
ماهای دورت فاصله ایه است معاشرت‌ها یالانی

از مفاتیح جزیی یا لیک حرمه از اجزاء متنی
وا بینظر آورده سه بیشود که سایر مفاتیح
وا خواه مودود هفت فرلو گردید . در معرفتی
که آن حرمه یا آن سمعت هنایی و مستقل
بیشود وجود داشته باشد مثلاً گوینده

یافعل یاریگه یا ورن . کتاب، قلم بطر
از سایر مفاتیح و مخصوصیات آن، تحریره
خواهد بود .
افقام تحریره

تحریره بالایی است یا بغير ارادی، تحریره

عد ارادی آنکه توسط حواس سورت
بیکرده ذیرا هریکه از آنها در حسن فعل
طبعی خود واسطه انتراع و اساس معنی
از مفاتیح اشیاء بوده از وسود مفاتیح دیگر
تکلی عقلت دارد . چنان‌که باعشن ناصر مقطط
اور ورگشته، ناصشم مقطصوت . باشاده مقطط
بو . اذرانه میشود و از همین‌روست که بکی
بر حکمها، درها « ماشین تحریره » خواهد
است

تحریره ارادی - آنکه مسلتم نویجه و
عمل مخصوص هنر بود مصور مهای مجرده
راماند کم و کم و اماهه میز میار
شمع میتواند از تمام اسراء و معبایکه مثلاً
« کتابی » را تشکیل بینهند نهایا شماره
میعطفات یا معمم آن توشه کند (کم) پانچ
دیگر خلد یا مرقوی کاکد یا ریای طبع
آرزو ده سه آورد (کیف) یا آنکه وضع
آفراروی میز وست مکایش و اماهه
کتابها و اشیاء تصور کند (اصفه) و در میان
قبای

در راه هر یک مرکز تحریره در جهانی فائل
شده‌اند ویرا از صور صفتی از مفاتیح امری
محسوس و محری کرده تا از راک کان ترین
مهایم - و همچویی، مهایی دیگری که میان
این دو طرف بینای فراز دارد، همه را

تحریره داشته‌اند مثلاً شبور سیلی ملان
تکه‌کهده مس، درخواه اول تحریره خواهد بود .
سیدی مظور کلی (یعنی قطع بطر از کاعده
مریود ولز هرجوی دیگر)، در حادثه تحریره

و صور دیگر . در حادثه سوم تحریره تصور
کیف، در حادثه سهاده تحریره خواهد بود .
چنان‌که تصور شماره متعفات ملان کتاب

میز (۱۰۰ مقصده) در حادثه اول و صورهای
شاره، بی‌یهوده یا یهودی دیگر، در حادثه سوم
و صور عدد در حادثه سوم و صور کم در حادثه
چهارم تحریره میباشد و در میان قبای

تصدیده میم تحریره ای احتمالی از روانش این
عنی تحریره محدود که میگویند تصور

صفتی از مفاتیح محدوده ایه ایه میباشد
سیدی ملان کاعده، تحریره حقیقی بست
سکه موشی دنت ایه و ای ای ای ای ای ای ای
ار سایر مخصوصیات این حرمه . در طبقی
فابری کلی مجاوزت، خدا شدی میباشد
دهن در صورتی نظام تحریره حقیقی مائن
بیشود که میبدی مغلق را - یعنی با حسم

[[(اصطلاح دینی) ماصطلح شمرا منشی
است و آن چه است که لازمی که دو صفت
جزء امتراع امری دیگر مثل او گند رود
آن مبالغه‌کمال باشد مثلاً گوینده

برم تو چون ماع لیکن چنان ماضی که سد
بهشت ارا و شایان باشد

بر مکافه از همارت هست میانی و لیک
بوستای کاندو و هر سو ماید صد ارم .
این اصطلاح اهل متابع است والاتحریره
در دلت ما آنکه مجرد گرفن است اند این

یا که مروی می‌است از لطی که سیش هد
جزء داشته باشد مثلاً اسری جلسه لیلا
الایه تیپش سر دخداوار اسری که سد کردن
است در دش و بلامتری گشت (آندراج)

[[و دیگر از همی تحریره چیریست که ماصطلح
در علم مدینه است گویند از مفاتیح مسویه
یکنی تحریره است دآن عاریست از ایشانه
از رفع خود از امری می‌سطی امر دیگری
ما میدانی در این سمعت تادر تامیت آن مفت

در آن امر مبالغه شد باشد یعنی مرای حاله
در تامیت آن سمعت در این امر دیگری مفت
حد که آن امر بر سد از اتفاق ماین سمعت
مهاییکه متوان انتراع مود از آن امر
موسوف دیگری را ماین صفت

تحریره بدهی می‌شود می‌دانی پارسی بر مستقبل
ماشده، و مثال آن شام آنچه در حامیم ایاصایع
آورده ایی شد باشد

حس خات از اعشارت هست میانی و لیک
بوستای کاندر از هرسو ماید صد ارم
(ارکش اصطلاحات المیون چاچ احمد
حویت من ۲۱۵-۲۱۴) [[او در هله
حریت مر علایی خند اطلاق شود . یکنی
تحریره لطفی است نه دلات بر می‌ستی می‌ستی
کشیده آن می‌می و خروی از آن می‌خواهد،

چهارچهه اسراء، دا از معنی شد مرده کرد
و از آن مطلق مردن حواست آنده به مردن
در دلت را در این آیت از کلام الله که سیان،
الی اسری بدهه لیلا .

دیگر از همی تحریره عصفه حاص و خام
ماشده، و روحه سیه آن مرای آیت است که مفاتیح
وا فر عالم خدا و مرده کرد، و مای
صربیل و دیهان مهی ساس آنرا سلاد

ذکر مخصوص دارد ماید این آیت از
مرموده ایزدی حافظه علی الصنوة و
الصلوة الوضعی و در میان معنی لجه
عصف ریادت بوجهی در این مخصوص داده

شود [[دیگر از همی تحریره تهیی از دن بیت شعر
ای از دوف و تائیس، و قایمه و را که
مشهداً بر تحریره باشد مجرده خواهد و

آن می‌شود در حادثه فامت اسماز کرد
[[اذکر از معاوی تحریره دکتر آصریست که
لایم مستاوله باشد (کشان اصطلاحات
المیون ایضاً) [[(اصطلاح روانشاسی)
تحریره مای عمل نه کوئد که بک صفت

تجزیهه [ت] (عمریل) نهادی کردن او
جیری و اخراج گشتن. (منتهی الارض) {اذ
آمدراخ} (ناظم الاملاه). {اذ فطر -
الصبه}. مادر گشتن او جیری (اقرب -
الموارد). با سکونت و درین (اقرب -
الموارد) (ادقطر والجبيعا) (منتهی الارض)
(آسلاخ) (ناظم الاملاه). [ه] (منم) بر
کردن مشک، (اداقرس الموارد). {اذ -
نضر المعنی}. (منتهی الارض). {ناظم -
الاملاه} (ادآسلاخ).

تجزیهه، [تـرـدـی] [عـمـرـی] بـارـهـ بـارـه
کـرـدـنـ وـنـفـسـ کـرـدـنـ جـيـرـيـاـ (صلـیـلـ اللـاتـ)
(آـسـدـراـخـ). حـرـمـهـ کـرـدـنـ جـيـرـيـ رـاـ
(بـاطـلـ الـاطـهـ) حـرـمـهـ وـبـارـهـ بـارـهـ کـرـدـنـ
(مرـسـكـ بـطـامـ) تـحـرـهـ، حـضـصـ کـرـدـنـ
حدـیـثـ لـاـتـحـیـهـ فـیـ الـمـرـاثـ الـاـیـمـاحـ! اـتـقـمـ
ایـ لـاـتـحـیـهـ مـیـ شـیـ کـالـدـمـیـنـ الـعـوـرـ وـلـکـ
یـاعـ قـیـمـ نـهـ (منـتـهـیـ الـارـضـ) دـجـعـ
هـ مـرـئـشـودـ [ادـاصـلـاحـ صـرـفـ بـیـانـ کـرـدـنـ
حـصـوـسـیـتـ هـرـیـلـکـ اـوـمـرـدـاتـ حـیـلهـ، اـذـ اـجـاـطـ
بـوـعـ کـلـبـهـ صـیـهـ دـاـرـاـدـ اـتـبـهـ، حـسـعـ، تـکـ کـبـرـ
دـةـیـتـ وـهـیـهـ مـیـ بـاشـدـ

[ه] تـحرـیـهـ مـهـارـتـ اـرـاسـلـانـ مـرـ کـیـ اـستـ هـ
عـاصـرـ تـشـکـیـلـ دـهـدـهـ آـنـ، مـقـابـلـ قـرـ گـیـبـ
نـجـیـهـ دـدـ هـ رـمـیـهـ مـلـیـعـ وـ تـحـقـیـقـ وـ جـوـدـ
دارـدـ وـ اـفـیـتـ وـقـتـ آـنـ رـحـسـ مـوـارـدـیـ
کـهـ بـکـارـ مـرـبـودـ وـ هـجـبـیـنـ وـ حـسـ سـالـةـ
مـوـردـ تـحـقـیـقـ مـهـاـوتـ اـسـتـ اـیـلـکـ هـتـ
تـحـرـیـهـ اـرـدـ دـلـیـلـهـ، وـهـیـاـسـیـ وـهـشـیـ
مـوـرـدـوـهـ، قـرـارـ مـبـدـهـیـمـ

٤٦

این وعده تعریف را کاکهی تعریف مذکوری بین
میباشد و لوقتیم مکی اد کارهای اوایله هر
بلطفوی و زندگانی
کات بگوید : تعریف هیارت از پیش
میرفع و دروش مصروفات دقیق و سریته
دهی میاست ، ملامته فرن یسم مسندید
که تعریف های خود فلسفه های (حقیقت در میمهای
غایبی) و مدرمن از آن سلط دادن در وروش
گردان معلوم انسانی است یعنی تعریف آنها
واسکه مینداهم از دریزده های ای ایهام و
مرسدشان های باشی او عهم غلط و هر میمات
ناهفت از (نه باشی او درین ما) حاوی میگردید
از آنها که میاری همواره نابل برده و
صدیل بتعارض اوایله خود هستند ^۱ که تعریف
ماشی ای اعماصر نامد و ^۲ کاه میگردید
موسیله عنی تعریف ^۳ امسی ^۴ صفة مجهوم
ییجدهای را تشکیل مینماید در این اف و از
مفهوم آن عماصر بر گیب تدقیق بری دارد
تو وجود آورده این نکته را بین نامد گفته که
دو صریح ایند ^۵ که درما تقویت یافتد لاماعمالی
امت که مر ^۶ آنها مهمات دهی و
هر موسیگیهای معرفی مسئلل میگردد و
بریجوده ^۷ در را موردن ماحصل مسائله اینهای که

فی القتال . مدعی اختیرواهی القتال است .
(متهم الارب) . (بلاطی الاخطاء) (اد اقره .
الموارد) . (اد مطر السيطره) . کشتن مد
رومکله و رایه پاره بهادر کشته دا برای
دروده کان

تجزیع . [تَحْرِيْجَرْ] (ع من) نسبت
کردن بجزیرا (اقرب الموارد) . جس
کرده گرفتهن (متهم الارب) . (باطلیه -
الاطباء) تفرق الناس هه کان عبته تحریع هه
ای اختیرواها (اقرب الموارد) . (منیل)
شکه گردیدن صبا . (اد اقره الموارد)
(اد قطع المیمع) (متهم الارب) . (ناظم)
الاطباء) || پاره پاره و متفرق شدن بجزیرا .
(اد اقرب الموارد) .

قال الراهنی و دفعه هی الدارعین نحرمه
(اقرب الموارد)

تجزیف . [تَحْرِيْجَرْ] (ع منیل) در آمدن
در جزیری (متهم الارب) . (ناظم الاطباء)
لتجزیم . [تَحْرِيْجَرْ] (ع من) شکانه
گردیدن صبا (اد اقرب الموارد) (اد
قطع المیمع) (متهم الارب) (ناظم الاصداء).
تجزیق . [تَحْرِيْجَرْ] (ع منیل)
روحونه نخواز (تح رجه) چه همیبت نامه شود
تجزیه . [تَحْرِيْجَرْ] (ع من) حرمه
حره شدن و قبول تحریه کردن (فرمک
ظام) نخري که در میان مقامها ده مسول
است و گوشه بجزیری در احتجاه دست یابه
در اصل تحریز چشم است (دکتر سلطانیور
شریعة داشتگانه ادبیات سر بر سار او ره حماهه)
[] (اصلاح اصولی) تحری در اصل اصلاح
نهایی اصول آیه که کسی در دنیا باشد
ناب او رسائل ده مرحله اسیداد رسیده
باشد ، به در تمام احوال هه و صری بر د
کسوایان محل حلامت و مردم اسکن
محیری میتواند در مسائلی که در آن محتده
است معلم دود هدل کند و در مسائل دیگر
محاجه هم میلید ای

تجزیت . [تَرْجِيْه] (ع من) هر یه
هیچ صاحب هیچ وحدتی هرم اسرف شاد روح
و حیوت انسان و اشباح راهی سود و طعم
جان بجان نکوشند . (سدیاد نامه صبح
احمد آشن من ۲۶۴) رحونه هی سر اسود

تجزیع . [تَرْجِيْه] (ع من) یه هش کوشت
و سرها (زوویی) بجه بجه شدن و رسیده
گردیدن هوده سرما (متهم الارب)
(آسداخ) (ناظم الاصداء) رسیدن بعض
یانه هوره هرم (اد اقرب الموارد) (اد
قطع المیمع) || کم آیه ماس حوس
(اد اقرب الموارد) (اد قطع المیمع)
(متهم الارب) (ناظم الاصداء) او (سرم)
دور کردن اشکنایی کـ . او تسلی دافی
(اد اقرب الموارد) (اد قطع المیمع)
(متهم الارب) (ناظم الاصداء) || یارمیار
کوشت (آسداخ)

آنلار و ترکیه دراین قصیده اقمار است بسته
و تلکر افروتلن دارد، (آور هشگاه سر ایمانی
ایرانی) ۴.

تجزیع، [ت] (ع منم) مرد حواریدن
خشم و حر آن . (پیرالموامر) . (منتهی-
الارب) . (آندواح) . (ماطم الاخطه) .
(ارقطرالجیط) . ۱ مرد حواریدن آن
کسره (اراقربالموارد) . ۲ از نظر -
الجیط) . ۳ بو شابی کیم ا خوده سرمه
(ارقطرالجیط) . ۴ دیجشن آشلمیدن در
حلق کسی ماگکره . (ارقطرالجیط) .

تجزیف، [ت] (ع منم) یک هزار مدین
(زدری) . ۱ بیل و کنند گلردا . (منتهی-
الارب) . (ماطم الاخطه) (ارقطرالجیط)
(اراقربالموارد) . یک دری میون و نهاده
مردن و بیل و کسی گل را (آندواح)
پیکه بر مدین ها کاویدن سیل زمی را
(منتهی الارب) (آندواح) . (ماطم -
الاخطه) .

تجزیم، [ت] (ع منم) تمام شدن ملت
(ماج الصادق بهقی) . سام گردید سان
(دوری) . (منتهی الارب) . (آندواح)
(ماطم الاخطه) . ۱ مون آهنون لر چیری
(اراقربالموارد) (ارقطرالجیط) .
(منتهی الارب) (آندواح) (ماطم -
الاخطه) . ۲ یاره یاره گردید چیری (ار-
اقربالموارد) . (ارقطرالجیط) ۳ سب
دانی خرم تکس (اراقربالموارد)

تجزیه، [ت و ت] (ع منم) و یک
گردید (ماج الصادق بهقی) . و گیل گرس
گردید . (اراقربالموارد) (ارقطر -
الجیط) (منتهی الارب) . (آندواح).
(ماطم الاخطه) . ۱ و گذاشتر آن حر آن
را فاعلی شود . (اراقربالموارد) (ار-
قطرالجیط)

تجزیه، [ت] (ع منم) آنکارا گردید
چیری (اراقربالموارد) (ارقطر -
الجیط) (منتهی الارب) (آندواح)
(ماطم الاخطه)

تجزیه، [ت] (ع منم) یاره یاره
یاره یاره گردید چیری (دهار)
(اراقربالموارد) (ارقطرالجیط)
(منتهی الارب) (ماطم الاخطه) در حومه .
تحری خود

تجزیه، [ت] (ع منم) یاره یاره
گردید (ماج الصادق بهقی) (دوری)
قسمت گردید چیری را (اراقربالموارد)
(ارقطرالجیط) (منتهی الارب) (ماطف
الاخطه) . ۱ سعد کایپن از چیری
چیری (منتهی الارب) (ماطم الاخطه)
تجزیه، [ت] (ع منم) یاره یاره

تجسس لمون

نتیجه آنها مجهولیدند و میانمایند. این خواص و وسائل اندکه گزین آنها بسیار زیاد و مستعمل است از آنچه مدارک و ورود مخصوص و وسائل ادراجه گزین آن دوستی است.

تجسس - [تَجْسِيسٌ] (عَسْلٌ) تارد شدن. (تاج الصادره بحق). (زوری). (متهم الارض) (آسودراج) (نالم الاطلاق) (او اقرب الموارد) (او قطر الصيغة).

تجسس - [تَجْسِيسٌ] (عَسْلٌ) (عَسْلٌ) سر حست. (تاج الصادره بحق) (زوری) (اد اقرب الموارد) (او قطر الصيغة). سر خواستن (مرحبا هاچی می همی) سیر پرسیدن.

(جفات اللات) (آسودراج). حرستن و ستر در حق پاشت و در حدیث است لاتسوا ولا تمروا، یعنی پیگیرید آنها را آشکار است و واگذارید آنها را پوشیده است خداوند عروج مستحب میکند و اوناط کار و گذاشت تجسس حست است برای حرورد و تنس حست است برای خود (متهم الارض) (نالم الاطلاق)

تحرس در مواعظ امور احباب گردید آنها (اقرب الموارد)، حسته کردن. (عبات - اللات) (مرهات نظام)، (آسودراج) حسنه و بمحض وتعیش وزیوهش. (نالم الاطلاق) از یعنی بحس دستیان سارمه ردو پرون هریان بعلی تھسی را به تعس ایشان و گذاشتند (گلستان)

او حال ایلکخان و برادرش طماجهان بحس و تمحص فرمود. (ترجمه پیشی چاپ اند هر ان من ۲۲۱)

تجسس گردن، [تَجْسِيسٌ كَرَدَ] (من مرگ) بفسد، تفیش گردن، پژوهش گردن، کاویدن، تمحص گردن، و گشیدن، میابانست که آن تبر او را کجا آمده هو - پنهان تمحص گردید پدیده باشد (بوروزنامه)، تحس کرد شاید آن رمی را

بست آورد. فرهاد گزین را، هلامی.

سلطان خسرومان بر گذاشت و از مواسع د مخنم ایشان حس کرد. (ترجمه پیشی چاپ اول هر ان من ۳۶۸).

تجسس تحریکی، [أَنْتَجْسِيسٌ كَتَّهُ] (مامس مرگ) فعل حس، سر حست و سر- سواتش و خربریدن.

تحرس گزین خرط این گوی بست. هفتوان یزده سرخانشی روی بیت.

سطامی.

روع متحس و بمحض گردشود.

تجسس فمودن، [تَجْسِيسٌ كَفُودَنْ] (من مرگ) تحس کردن و از موحد دار و بحول او تحس سود (سدنا دنمه من-

حست و سمع ترکیب واکسیدهای گازهای برخی محاذل میشود و تبر در وقت تعریف یک حاده غیر آن میتوان آن ماده و در محلولهای آنکه قرارداد و با استفاده از مرتفعهای شیمیایی و مکارهای درونهای مختلف

تبر، تغیرات خاص و عکس العمل های حامله را مورد دقت قرار داد تا شنی. مجهول شاهته غرور در راه عکس العملهای شیمیایی چیز موادی غالباً موسوس پدیده - آمدن «ین» (۷) ما پیگرد که دات و

طبیعت این «ین» همان حس و سمع و اکسیدهای عاصم در ترکیبات مختلف هرچه میکند تحریه آنکه با ماروش «تر» است و یا یاروش «خشک».

۱ - روش تر تعریف هایی که با طبق محلول های شیمیایی سهل می‌آید بهام - روش تر معموم است و این روش که ملا او روش خشک که میلا در آن معنی کیم مشابه است

۲ - روش حست دراین روش برای تعریف چیز مورد سطر او محلولهای شیمیایی - استفاده بشرده و وسیله آزمایش گاهه حرارت دافن حود شنی، است و گاهه هر له گردن عقیل مایه هنر حمل و حرارت دلسه گاهی نادن آن دوست تاکدوش شدن آنها حصولهای شنی، مجهول هست آبد البه صد از این داروهای اعمال غیریکی دیگری پیر و خود دارود که هالا در لار اتوارها او آن استفاده میشود

روش تحریه کیمی تحریه کیمی وسیله امور در عمل می‌آید

۱ - توریمی (۸) دراین روش هصری برداش ماید و روش سه هرود اندکه در محلول فر لرمی بعد وسیله آرا از سایر صادر خدا کرده و ربارجیکند الله کاهی میکن است شنی، مجهول و از ترکیباتی که عاصم هر کجا آن کامل شاهته شده توریم کرده و پس از کسر و رون آن عاصم و رون شنی مجهول را دست آورده دراین روش اگر برای خدای شر، مزد مطر از سایر مواد از ورود هریان الکریمی کی در محلول استفاده کند

سام دوش الکترولیتیک موسم است

۲ - حسی (۹) دراین طریقه او معرفی استفاده میشود که سخت کامل شده متخصص است یعنی اسلک شنی مجهول و از ناس معرف ترکیب میکند و سپس هنر عکس العمل هارا اداره گزین میاید و سیم هماید و سر اسماه به تبعه مطلوب مرسد

۳ - اداره گزین ما وسائل دیگر درین طریقه از ناسی مواد غیریکی موادی که هر آن ماده مورد نظر است استفاده میشود پسی ماوسائل حسن آنها را می مسند و از در تحریه مواد غیر آن اطلاعات ویادی از

کارهای دارند، البته باز ماید مکونیم که هاواید من خاصی سام در صحریه میشتم و هر گوشه افغانستان در این زمینه قابل طرد و اقی است و همیش امو موج شده که بعض از ملasse مکویید این قول که جزوی کارهای

است فولی است که تعریف صرف جرموده عیی هفتابی قبول و متفاصل رد میباشد ولی اگر حرانته شود که تعریف در مطلعه مطالعه افراد گردند ماید برای موصوع مطالعه نامن و اکثر هم و مکانی هرمن کرد و دواین و ده سپاهی او اینور تخت مطالعه علمی تراوی میگردند

۳ - تجزیه در ریاضیات لامتنریه در ریاضی وسیله یو مایان پکار روت و و مقعره فرآن روشی است که هر قصیده را شعایر ساده، که یا قلای تاب شده و با از دلیلیاتند، منحل میکند گاهی راز هنر تحریه همراه مسئله نارسانیدن آن شعایری سایه تر مر طرف و پار رامع فعل یائمه ایه سیار ساده میشود

پاپوس (۱) (رماسیدان معروف در ۲۷ قبل از میلاد) تعریف دیر و از هماره تعریف میکند تحریه هارت از روشی است که انتبه مجهول صدر، یا امریکه باید نات شود تاب شده فرس میشود ویس با گذشتار آن و محسن در تابع مختلف آن تسبیه ای که مقصود واقعی میانه است درین میم اهل لرمیلاد) وجود داشته و حتی دامنک اهل الطویان ور تدریس میشده است

پاپوس میگوید حث معروف اهل اطلاعون ما شود اماس (۲) خود موصی از تحریه است که بر اثر آن شود اماس بکه کش بر دست مفسد رسید.

در ریاضی روش تحریه ریاضی پیکی از طرق حل مطالعه وسیله مطالعات شدیده که در هندسه تحلیلی سوداگر کمالی از آن دیده میشود و امروزه هم در زمینه های مختلف ریاضی مورد استفاده میباشد

تجزیه غیر عینی در ریاضی (۳) این تحریه که بام تعریف دریو عامت (۴) معروضت هیارت از جلیک دستگاه مطالعات هری که در آنها تعداد مطالعات کمتر از تعداد مجهولات میباشد

۴ - تجزیه در ریاضی: تحریه شیمیایی و اکبی و را کم است کیم (۵) اس و قتی که متصود تیس هوبت و طبیعت ماده مورد هطر شده کیم (۶) است و قتی که متطور تیس کیت و سه هاصم مشکله باشد در تحریه مواد غیر آن اطلاعات ویادی از

هاشم این بھی هدید مار جماعتی از سکاگیان
جناؤ پل آیات قرآنی و بیان مفہمات و ذات
حداوہ تھے تھے کلاماتی استعمال کروید کہ از
آن رایجہ تشبیہ و توصیہ استشمام شد و فرقہ
مزبور کہ متبیہ و محسسہ خواستند تعمورہ
اعتراف عما مسلم و از ما مطرداً استدلال
قرار گرفتند۔ (عادل احمدان بویتی تالیف صحریوم
اقبال ص ۴۰)۔

رسوی، محسسہ و مکاریہ خود
تحشیق، [شَحَّ شَحْ] (ع مصلی) ہا دروغ
شد، (ووی) آروع دادن (منہی)
الارب (ماعلم الامان)، (آسدراج)
آروع ددن (افر-المراون)،
الاطعن الامریان عاد،
الامحو کہ رسول الله نبی، (اقرب الموارد)
لچھٹہ، [شَحَّ شَحْ] (ع من ل) آروع
آوردن (بروی) آروع دادن (منہی)
الارب (ماعلم الامان)، (اقرب الموارد)
ضجع، [شَحَّ شَحْ] (ع من ل) سمع
مرین غص، (مسنی الارب) (آسدراج)
(ماعلم الامان)، برس (اقرب الموارد)
تجھیم، [شَحَّ شَحْ] (ع من ل) درج
چیری پکشیدن (ناج المعادر بھوتی)۔
تکلف، (بروی)، درج کشیدن (نقدۃ
لت درسید شریف حرمائی)، مکاف
کار کردن درج آن کشیدن (مسنی الارب)۔
درج بردن (ارہمک نظام)، درج و مستند
کشیدن، (عیان العات) (آسدراج)

من حشی ریادت بردمیں تو ان احادیث
(سکرا)۔ (کبلہ) چوری و ادومہیں
ریادت پیادہ شد و رکاب اور موسہ داد و کہ۔
اعیر را اس نئیم ماست ہر مود (ماریج)۔
سینق ص ۶۸)

کرد رسم ہر بوسود درج جیسے
عین ہر مکانیں بعض بھی کیے۔
مولوی

آتش سرو درا گرجتم پیدت
احلیلش جوں نعیم گرد پیدت

مولوی
حواست کھاطرات آنکھ مر اہم گیر دواڑا اہ
ختم ہوئیں را از بعض اهلہ مکھوات
زیوہ دهد (ترجمہ یہیں حکم اول ہر ان
س ۳۷) امیر المؤمنیں الدائم درج اقتدار
روی دہ، معرب او سہشم درجود (ترجمہ
یہیں ایضاً ۴۱) ہر دو سعیم بودند
وہ سیم شندید و سیم قدم وہ مر دگان،
ہاسید اکنڈی دھو آنی فتح مر آمد (الصلاف
الی مذایع الارمان ص ۱۸)، حدود احر کرن
و سعیم ایں پادشاه مر رکوار درجیع است
(ایضاً ص ۴۲)

صحیبیر، [شَحَّ شَحْ] (ع من) سالی گردن آورد
را (مسنی الارب)، (آسدراج) (ماعلم
الامان)، (اراقب الموارد) (ارہمک
المسنیم) ॥ ہے چرا کہ اشتی سور داشا

(١٨٩) دسوع به تحسن کردن شود.
تجسم. [دشّح عس] (عمس ل) تاورد.
شنو. (نایج المصادر و مهمن) (دوشی).
(اقرب الموارد) - (غطر المحيط) (متهن)
الارب) (عبات اللغات) (آسدراج) -
(باطن الاطل) - (مرهك طعام) . || كار
بيب مراريش گرفتن. (نایج المصادر، هنی)
(أقرب الموارد) (أغطر المحيط) . بر
کاری بر دست گفت شدن . - (متهن الارب)
(باطن الاطل) سکار بر دست گشدن (عبات
اللغات) (فرهنتک طعام) . - آسدراج
|| مرطبه در بات یا گوه بر شدن (مهنی)-
الارب) (أقرب الموارد) (أغطر -
المحيط) (نایج الاحباء) . || متوجه رمی.
شنو و اراده وی سودن (متهن الارب)
(أغطر المحيط) (نایج الاحباء) || مرگردین
کسردا. (ستهون الارب) (باطن الاطل)
بر کرسدن کسی دار، یار توه (قیثث الماء)
(آسدراج) (أقرب الموارد) (أغطر-
المحيط) تحسنه من بین صرهت، (أقرب-
الموارد) تحسن ام من الشیر و سلام او سلوه
(اقرب الموارد) لا ه اسعلاخ اهل علمه
سم و مدن گوشتی و خود غیر مادی، (مرهک
طعام) . -
[دو تداول] اوس امرورد . دل بضر آورده ،
خیالی را داغ نیست عادی
تجسمی . [ـ] (عمس ل) دلار و گردانی
کسی را (متهن الارب) (باطن الاطل)
تجسمی . [ـ] (عمس ل) تاورد کردن
(زودی) چیریدار و گفت کردن (آن اقرب-
الموارد) . (أغطر المحيط) مردادان و
گردانیان آن را صاحب حسم و کلان س-
ماخت آرا (باطن الاطل) . || همسم س-
گردد و حسم گردانی چیریدار، آسدراج
همسم ستدان (ارهکه طعام)
قابل شدن سم و جوده رای جدا چنانکه
قرقه کرامه و همسه قائل بودند این
عرق هفتم داشتند که جدا ورد حسم است
دار گوشش و حور تر کیم یا نه چنانکه
منائل من سلیمان و حز اکویند که جدا
و زی است ماید هقره سپیده مول او مادره
هفت و سه خود ایست مرحی یا نه ای ای
گداشند و گفته که جدا هبورت انسان
است و چون مولانی موری است که موی
رعنائش پر محمد و شکن اس و یا گویند که
چون پیر مردی است نام انس و مومی مری سید
و سعادی گکه (نوکتای اصلاحات العذون
چاب احمد خودت من ۲۴۷۱ ناچصار) استادا و
جز حضرت مودعین گرامیان میان اهاد و اعقاد
ایثار در تجسم و تمسه و احالیها آن گروه
در آیات واحد میباشد و مراتع قدم ایثار در
اعتراض طاهر عومن و رای سلطان عز و سه
شد و عیط و همه تجسم و حوالان شده
درسته استاد اموکه موح ویر (زحمه
پرسی یا ب اول نهار آن من ۴۳۲.۲۶۱)

تجلاط فلصر

الوارد) . [[بر گستوان یوشایین . (ناج
الصادربهقی) (زورلی) بر گستوان یوشایین
اسپرا . (منتهی الارب) . (ناظم الاخطاء) .
(اقطرالمعيط) (اقرب الموارد) بر
بشت اس انداشتن سفری ور گستوان و
آشیموی اسرابهان یان کنند (آندراج)
تجفیل - [ت] (عمریم) یوست مارکردن
جیری را (منتهی الارب) . (ناظم الاخطاء).
(اقرب الموارد) . (اقطرالمعيط) .
[[بیلبر کنند گلرا (منتهی الارب) .
(ناظم الاخطاء) (اقرب الموارد) . (اقطر
المعيط) . (اداهاش اسیدار گریختن (اویمه)
(اقطرالمعيط)

تجفین . [ت] (عمریم) بیار جماع گرسن.
(منتهی الارب) . (آندراج) (ناظم الاخطاء)
[[اطعام گردن در حمان . (منتهی الارب)
[[اطعام گردن در کامهای ورگه (ناظم
الخطاء) .

تجات . [ت] (رج) دعی ارد همان
اکبریان بعض کهتوخ شهرستان یونفت
است که در درست ورده و چهارهار از گری
ستون کهتوخ و چهارهار از گری خود راه
مالو اکبریان «کهتوخ فرار دارد .
کوهستانی و گریمیر است و ۸۰ تن سکنه
دارد . آب آن ازو روسته و محصول آنها
علان و سرمه است . شغل اهالی درافت و
مکاری است راممالو دارد (اقرب هنگه .
خرابیان ایران ح ۸)

تجکتار . [ت] (رج) دعی اردهستان
اهم وستان حش مر کری شهر سل آمل
است که در بروزه هزار گری شال باختی
آمل و پنج هزار گری سبوب خوما کاره
قریودارد . دشتی است معتدل و مرغاب و
۱۱۰ تن سکنه دارد آب آن از هر لکوئی
هرار و ماسل آب یونده است محصول آنها
برع و محصری گف و علات دشعل اهالی
درافت است و راممالو دارد (اقرب هنگه .
خرابیان ایران ح ۲)

تجلاط فلصر . [ت] (س) (رج)
تجلاط بیلر دویت حکمداد بزدومین
دویت آشوریها که از ماریع ۷۴۲ تا ۷۴۴
تول از میلان ددینوا حکمدادی میگردد
با حکومت های همچوار مرد کرده دور آغازی بر داد
شده است درستی که ناطق حاکم بیرونی
سوریه (آخوار) گرده قسمی از سوریه و
دانطیلی را میقطارد در آورده است (ار
ناموس الاعلام ترکی)

تجلاط فلصر . [ت] (س) (رج)
سامی یک در ذیل ماده قبل آرد نامویه
ما ناریکه او حرایه های بینوا منبت آمده
است . شخص دیگری بهینه خام که از
۱۱۲۰ یا ۱۱۳۰ قل از میلان حکومت
میگردد و منبت حکمداد مامل (مردوک
آدامی) معلوم شده است . میبوریم (ار
ناموس الاعلام ترکی)

تعام زده التعمید (اقرب الموارد)
تجلف . [ت] (ع من) شلت کردن
جیری را (منتهی الارب) . (اقطرالمعيط)
(اقرب الموارد) . (ناظم الاخطاء) .
تجفاف . [ت] (عل) ج . تجایف .
بر گستوان (منتهی الارب) (اقطرالمعيط)
(اقرب الموارد) (عهد الاساء) (آندراج)
(دمیم) . خنان (منتهی الارب) . (ناظم
الخطاء) . (اقرب الموارد) . جوالیق آرد
جهاف عاری مرس داصل آن مارسی
[[ت ماه » بیس خارس ملن است
وی الصدیق ، قال اورقد . ورایت هلى
تعابی ای موسی الديماح (المرسیم) ۹۱ .
تجلف . [ت] (ع من) بی
حر گردین ملاد . (منتهی الارب) (ناظم
الخطاء) (اقطرالمعيط) (اقرب الموارد)
واسلاف ای اراد تعاملات شکت ایامیتها
ام محل . (اقرب الموارد) .

تجفیف . [ت] (ع من) شلت کردن
شدن (دوری) بیم شلت کردنی یعنی حامه .
(منتهی الارب) (آندراج) (ناظم الاخطاء)
تصفیف الموب امثل تم سف ویه شنی هان
بس کل ایس قبیل قب (اقرب الموارد)
رشد حامه بیس سشکید و در این هست
(شرح قاموس) || برماد گردین پرسه
(منتهی الارب) انتهاش (اقرب الموارد)
لا گرفتن یعنی هزار زیرهای سود
(منتهی الارب) (ناظم الاخطاء) سر کت کرد
بره مالای حم و یوشیدن آرا ماده مال حود
(اقرب الموارد)

تجظر . [ت] (ع من) برد گش
شدن پنهان کوسد و در گش شکم شدن آن
(اقرب الموارد) [[همار ماهاشدن چه کوسد
دار شیر ملامید (منتهی الارب) (اقرب
الموارد) (اقطرالمعيط) چهار ماهاشدن
و از شیر ماهاشدن بر عاله (آندراج)
(ناظم الاخطاء) || وقی که کوشت چه
ستمح شود و حورین دو آمد (شرح قاموس)
تجفف . [ت] (ع من) شلت کردن شلت
سین حامه (اقطرالمعيط) (ناظم الاخطاء)
(اقرب الموارد)

تجفل . [ت] (ع من) جیرایس
حروس بر های گردن دا از مرای حسکه
(شرح قاموس) . دروا گردن حرس بر های
گردن را (منتهی الارب) . (آندراج)
(ناظم الاخطاء) (اقطرالمعيط) (اقرب
الموارد)

تجغير . [ت] (ع من) بارهاین فعل
ارکشی (منتهی الارب) (ناظم الاخطاء)
(اقطرالمعيط) .
تجفیف . [ت] (ع من) شلت کردن
(ناج الصادربهقی) (زورلی) (تحمل
الله) (تعار) (مرحل) (تحمل الله)
مرغوب گردن موی را (منتهی الارب)
(ناظم الاخطاء) . (اقرب الموارد) (اقطر
المعيط) سعد گردن موی (آندراج)

(آندراج) . (ناظم الاخطاء) . بزرده شن
و داخل شدن سعی ددمی دیگر (ار ارب .
الموارد) . (اقطرالمعيط) تمن (اقرب
الموارد) (اقطرالمعيط) دموع به تشن
شود .

تجضیف . [ت] (ع من) ماسد همن
بعنی دو گرمه و فشرده شدن و هرام آمدن
(اقرب الموارد) (اقطرالمعيط) تر چیده
و در هم کشیده شدن و هرام گردیدن (منتهی
الارب) (ناظم الاخطاء)

تججمع . [ت] (ع من) ح مع ع ع ع ع
خود دامد مین دین از درهی که رسید . ناد
(منتهی الارب) . (ناظم الاخطاء) . (اقرب
المعيط) . (اقرب الموارد) (آندراج)
تجحمد . [ت] (ع من) مصل (در کشیده
شدن و تریمین . (منتهی الارب) (ناظم
الخطاء) (اقرب الموارد) (اقرب الموارد) .
(اقطرالمعيط) || سعد شن (ناج .
الصادربهقی) جندشون موی (زورلی)
(آندراج) (اقرب الموارد) (اقطرالمعيط)
شلت آن شن موی (تحمل الله) بیجان
گردیدن موی (منتهی الارب) . (ناظم .
الخطاء) (اقرب الموارد)

تجھر . [ت] (ع من) رس و در
میان مس در وقت هجاء و روشن (ناج .
الصادربهقی) مریان ستن رس خاددا
(منتهی الارب) . (ناظم الاخطاء) مریان
ست جاه روشن حداد [ج] ارا تادر جاه میتد .
(اقرب الموارد) (اقطرالمعيط) مریان
رس رس سازدا و حداد [ج] رسی که
آنچکشنه سر آن سیح استوار کرد .
ذکر آنرا مریان خود مدد وقت مر و میش
درجه (آندراج)

تجھس . [ت] (ع من) بلیدی
سکردن (منتهی الارب) (ناظم الاخطاء)
(اقرب الموارد) (اقطرالمعيط) [[من
مصن کفت (منتهی الارب) (ناظم .
الخطاء) (اقرب الموارد) (اقطر .
المعيط) .

تجھم . [ت] (ع من) آزاده این
عود [ع] (غیر کلان) - (منتهی الارب)
(ناظم الاخطاء) . (اقرب الموارد) (اقطر
المعيط) || ملمع گردن در چیری (اقرب
الموارد) ملمع گردن (منتهی الارب)
تجھیب . [ت] (ع من) افکنی هری
را (منتهی الارب) (ناظم الاخطاء) (اقطر
المعيط) . (اقرب الموارد) [[مردان ملس
(منتهی الارب) (ناظم الاخطاء) دموع به
تصش شود .

تجھید . [ت] (ع من) شلت آن شلت
موی (ناج الصادربهقی) (زورلی) (تحمل
الله) (تعار) (مرحل) (تحمل الله)
مرغوب گردن موی را (منتهی الارب)
(ناظم الاخطاء) . (اقرب الموارد) (قطار
المعيط) سعد گردن موی (آندراج)

دل خود، وندوطلب ویار سراید و تعلی
دمایی ردو نوع است تعلی دات و تعلی
سمات و هر یک از دو نوع است در کس
سلوک مثل مصادمات و ناسان اطریه
متغیر بود که راست پرده سگیر شجیده
بهره اند که بدان مشاهده و مکانه و تعلی
مرن سمعت باریک است. هر سالیکن سواد
که درق کند. اما آنکه در مرساو الماد
بگوید که مشاهده ناتعلی وی تعیی مانند
و تعلی بی مشاهده و ناتعلیه ناتعلی چون
تلخی از صفات مثال ناتعلیه مشاهده بود و چون
از صفات سلال ناشد بی مشاهده بود سه
مشاهده از ناف معاهله است انسود را
میخواهد و بعلی صفات سلال رفع انتیه
را اتساکند و ایشان وحدت، اما مشاهده
تعیی بی مکانه بود و مکانه مشاهده که می
مشاهده و تعلی بود به کلامه پیشگوید
لکن برد من بود مشاهده بی تعلی مشکل
مساید چه تعلی عارت از طهور ذات و
صفات او وحش است. پس لازم مشاهده
بی تعلی بود (از کتاب اصطلاحات المدون).

مواضیع نائیں المدون آورد
و بعلی این کتاب شمشیری تحقیق ایشانی و
تقدیس از چیزی غیوم صفات مشری و بیت ایشان
در اساز اصحاب بور سق است. ماهور
صفات پیشی و برآنکه معلمات آن و بعلی سه
قسم است یکی تعیی دات دوم بعلی صفات
سیم تعیی ایشان و اول جعلی که رسانان آمد
در مقدمات ساوان تعلی افعال بود و آنکه
تعیی صفات و بند ایشان جعلی دات ریزد
امان آناد مهاتمه و صفات مدور روح در بعثت
دات پس افعال اعلیٰ مردیکه از صفات بود
و صفات بردیکثیر ارادات و شهود تعلی اعمال
را معاصره حواسد و شهود تعلی صفات را
مکانه و شهود تعیی دات را مشاهده
(معائیں المدون جای اول تهران من ۱۴۱)

درین ایش بیکوون کوه خور است
(را و رور بعلی آشناز است) همراهی
او، دلی چهار سویم بیست
که «معصر خای» من طاورد است
مسعودی

نمود و عقل صور گرد ملاز تو
اساس خاور سهل کند بعلی را
ابوری
موس اساده و آن آنکه ودهشت دلت
اوی کفیت او بود بعلی نموده
حاجانی
اریبع بور امرای تو ور رست صور آرای تو
برگز خور آسای تو بور تعلی دیجه
خاقانی

تجلي، [تَحْكِيم] (ع من ل) از «حل
و ظاهر و مکثه شدن»، (قطعه‌الجیع)
(اقرب الموارد)، (از تاج الفرس) ح ۱۰ -
س ۲۵) مکثه شدن کار و هویه اگر بدین،
(منتهی الارب) (ناهض الاعظاء) هویه
شدن (ناج العصادر بیهقی)، (روزی)
پداهش (سعده اللعة) (ترجمان مادر
س علی) روش شدن، (محمل الله)
آشکارا شدن و روشن و آشکارا کردن و
خطوه کردن (بیات النعمان) (آشراج)
روشی و ناتعلیه و ناتعلیه دروق و هویه ای
و خطوه و داشت (ناهض الاعظاء). روش و
آشکارا شدن و خطوه کردن (بوهمکه
صار)

ماستمان «او سیان کنایه از عده بور آنکه
که موسی عليه السلام را مرطوب تعلی شده
بود و موسی عليه السلام از آن بیهود شده
بس تعلی بعله داشت، و شکران و تراویش
و دین و کیم مسلم و گاهی «او سیان
تعیی را تعلیمیه و ایش اگرچه مایه ای
مکسور را ایش حواریان سلال قاصده عرب
اس بیکن این تصریفیه ایش ایش
بهانکه نسی را سما و ساشی را تعلی
محواسه (بیات النعمان) (آشراج).
آجده هوندا هود دله را از ایوار عجب و
امهات میز که سلطیان او اطیون آن آشکارا

شود هفت است
مسالعی و حقائقه و بیت المنه المفصل من
الایت العظیان ما تفسیر الاعجمی بی حصره اوادی
و بیت السر المفصل، بیت الالهی ما تفسیر
الاعجمی بی حصرة قاب قوسین و بیت الروح
و بیت حصرة السر والوحودی المفصل ما تفسیر
الاعجمی والاعجمی فی القائم الاعجمی و بیت القیس
و بیت الحکیم فی تعلیق الروح والاعجمی و بیت استیلانه
والروح و مسنه استیلانه ای کسوه امدادیه
حییی الکمال و بیت النفس و بیت الساطره
و بیت اللعائی الدینیه و بیت مطلاخ ایضاً
الکشیمی حق ای حما و تعلیل، (از -

شرط) و بیوع و تعلی دات و شود
دی کتاب اصطلاحات المدون آورد در
محض السلوک گویند تعلی عادست ای
ظهور دار و صفات الوجه و روح دایم بعلی
بود گاهه ناشد که صفات روح نا دات روح
تعیی که معلم بندارد که ایش تعلی حق
اس بیرون محل مرشد ناید ای ایلاک
سلامی ناید و برق میان بعلی (روحانی و
و نایی آست که او تعلی دوچاری آراء دل
پسند آیید و ارشاد شد و زرب حلاصی
بیانه و دوق مراد تعلم دده و تعلی
عن میانه و تعلی سلال ایش ناشد و بیکر
آنکه ایش تعلی دوچاری عرور و بندار آید
و دار و ایش و بیار نعمان پذیرد و ای دعلی
رمادر هر سلال آن مدار آید، هیی بیسی

تجليب . [تَحْكِيم] (ع من ل) حلاب
بوشیدن (منتهی الارب) (ناهض الاعظاء)
(اقرب الموارد) (ارقطار الجیع) رجوع
به سلاب شود

تجليحل . [تَحْكِيم] (ع من ل) بیسی
بر و شدن (روزی) فرو و فتن و بیسی
(منتهی الارب) (ناهض الاعظاء) (اقرب الموارد
للرواود) (ارقطار الجیع) و بیع المدیث
ان آزادون سرح علی قومه یتمتّع فی حلقة
دامر ایش ایش و ایش و بیع حلیفه الیوم
القباءة . (اقرب الموارد) (احمیسین)
الارب) (ناهض الاعظاء) (اقرب الموارد)
(ارقطار الجیع) . تعلیط قواهه البیانی
تصمیم (منتهی الارب) (اقرب الموارد)
(ناهض الاعظاء) (اقرب الموارد)
استخراج امر ، بیصل و
استخراج آن، (اقرب الموارد) (قطعه‌الجیع).
تجلیل . [تَحْكِيم] (ع من ل) به تکلف
چانکی کردن (منتهی الارب) (آشراج)،
(ناهض الاعظاء) حلیف و بیالاکنی بیود در
مقابلة دشیس (بیات النعمان) تکلف العطانه .
(ناج العصادر بیهقی) (قطعه‌الجیع) حدی
کردن (روزی) تکلف حلاجت (محمل
النیمة). تکلف حلاج و مثامن بیود آن
(اقرب الموارد) ایهار قوب و شدت
کردن (فرهیگ طلاق)
و بسطی للثمامه ایهیم
ای لیل الهر لانصعیم .

(اقرب الموارد) . وی سفت بوهید گشت و
سدست و بیای سر دامان تجلیلی تمام بود و ماده ای
باورده که وی ایشانی اشده است («بیتی
چانپه بر حومه ادیس ۷۶») هر چند نایوایم
ایرانی طلب از تجلیل چاره بست («بیتی
ایسما س ۱۱۷») .

تجلیم . [تَحْكِيم] (ع من ل) ب
تکلف خلوی کردن (اقرب الموارد)
(قطعه‌الجیع) || شس ناصی در مطلع
قصاویت (ناهض الاعظاء)
تجلو . [تَحْكِيم] (ع من ل) ب
سدیدن تا آن سکنه انسانی دسانها سالم
شود . (منتهی الارب) . (آشراج)
(ناهض الاعظاء) (اقرب الموارد) (ارقطار
الجیع)

تجلیل . [تَحْكِيم] (ع من ل) برسود
شس (روزی) . آنکه بر جزوی
(منتهی الارب) (ناهض الاعظاء) (اقرب
الموارد) (ارقطار الجیع) (ناهض الاعظاء)
جزوی دا (منتهی الارب) (ناهض الاعظاء)
(قطعه‌الجیع) (اقرب الموارد) (ایوشیدن
لایس را (اقرب الموارد)

تجله . [تَحْكِيم] (ع من ل) برد گی
(منتهی الارب) (ناهض الاعظاء) (اقرب
الموارد) (ارقطار الجیع)
|| بدهیم تقطیک . کرد آن را این بی
(منتهی الارب) (ناهض الاعظاء) (اقرب
الموارد) (ارقطار الجیع)

پیش آمدن - (متنه الارب) . (آسدراج) .
 (ناظم الاطله) . (ارقطل المحيط) . || بتوت
 گفتگو از کاری . (متنه الارب) .
 (آسدراج) . (ناظم الاطله) . (ارقطل المحيط)
 (اراقرب الموارد) . || سده کردن دهان .
 (متنه الارب) . (آسدراج) . (اراقرب .
 الموارد) . (ارقطل المحيط) .
 تجلیلی . [ت] [ع من] پوست مذکورین .
 اشتر . (ناج العصادر بیهقی) . (اراقرب .
 الموارد) . (ارقطل المحيط) . پوست و اگردن
 چکن . (روزگر) پوست نار کردن . (متنه
 الارب) . (آسدراج) . (ناظم الاطله) .
 جلد الحروف کتابخانه ملیح الشاعر و قتل مایقال
 ملیح العزور . (متنه الارب) . لا پوست
 پوچابدن چیری را . (متنه الارب)
 (آسدراج) . (ناظم الاطله) . (ترنگ) .
 سطام) . || کتاب را پشت کردن (ناج العصادر .
 بیهقی) . (صلح اللہ) کتف را محله کردن .
 (آسدراج) . (اراقرب الموارد) . (ارقطل
 المحيط) (ارمن مسکن نظام)
 تجلیلی داشتن . [ت ح لـ] [مس .
 مرکب] خوده داشت . تحلی گرفتن طهور .
 درمل هر دهه چون خارج تعلی حسن او
 ترسم انداده هوا پیش و در دلها مرآ .
 (انبر نقل آسدراج)
 هش که در گلشن تعلی آر فیامت پیشداشت
 از هزار مسکن کل شسم بیهقی در شبشه داشت .
 (یحود حامی نقل آسدراج)
 درحومه تعلی شود
 فجهلی ذاتی . [ت ح لـ] [ز رسکب .
 و معنی) . تحلی است که معاذکی داشت و دود
 بی اعتماد معنی از صفات . هر چند که
 این سطیح حرب واسطه اسلام و صفات حاصل
 پیشود چه محتماً ارجیعتات بی موسوادات
 حلی مکن و تحلی او از ورا . حمامی او
 سیخا عالی اسم بود . (ارتعمات)
 درحومه تعلی شود .
 فجهلی . [ت] [ع من] تمام تبر کشیدن
 کمان را . (متنه الارب) . (ناظم الاطله) .
 (اراقرب الموارد) . (ارقطل المحيط)
 || بوردهن (متنه الارب) (آسدراج) .
 (ناظم الاطله) . (بیجین) . (متنه الارب) .
 (آسدراج) . (ناظم الاطله) . || کشیدن .
 (متنه الارب) . (آسدراج) . (ناظم الاطله) .
 || تبر و ستن . (متنه الارب) . (آسدراج) .
 (ناظم الاطله) . (اراقرب الموارد) . || بی
 بیجین رتیر و تاریاه و دسته شمشیر و سر
 آن (متنه الارب) (آسدراج) . (ناظم
 الاطله) .
 فجهلی فار . [ت ح لـ] (امر کتب) حایی
 که بود و روشنایی در آن هراویان باشد ملوكه
 بود . آنها کمک و روح وردشی همچوں کوه

اصلی در اوایل حال پامجهان حاصمه در حدمت
 آن قصصین خوشادی کسب کنایان کردند
 به مددستان رانه آخر الامر مراجعت کرد و
 بد ایران نظر طوم پرداخت و بین الامم
 معترض بوده شعری از ایشان ملاحظه شد که
 نکار کسی آید اگرچه در آن مهد از مشاهد
 شرعا بوده چندتی از مشتوى که در وصف
 سرایای مستوق گفته در این کشف شت الفاد
 مشتوى (۱).
 پادرلی سوخت خون دریسکرم
 بوی غیر میدهد حاکتر
 گردش چشمی چودور رور گار
 سدهرا ازان خندهش دوزم کار
 رلف و کاکل سبل گلزار ملور
 ساق و ساعد ماهی دریایی بود
 صاف مرواریده دا پیشند
 طرح لوح سیتا شنید ریشند .
 (ارآشکده آذرن)
 درقاموس الاعلام تر کس ثاریع وعات بی
 سال ۱۰۸۸ آمده است .
 تجلی . [ت ح لـ] [لاح] (ملا) . (ارامل
 سخا) و در آخر عمر ده طبع بود شده این
 شعر از اوست .
 هنرول بده ما گشوده ارسد حا
 و سید بوده که در عای آسان بسته
 (آشکده آذرن).
 درحومه فقاموس الاعلام تر کی شود .
 تجلیات . [ت ح لـ] [ع] (ع) - ح
 تعلی رسمیه تعلی شود .
 تجلیی الرومي . [ت ح لـ] [د] (اح)
 دوال عقاریں صدالہ الکاظم الردیسی الرومي
 متهمصلیس ه تعلی متومی مال ۱۱۰۰ در
 صوفیه او را دیوان شعری به تو کی است
 (اراسما) . (ولیم ح ۱ ستون) (۳۴)
 فجهانی اول . [ت ح لـ] [د] (تر کیب
 و سیمی) کتابه اوس و رهال مسلم الشعل و آله
 وسلم (آسدراج سفل معلم الظایم) .
 تجلیب . [ت] [ع من] (گرد آمدن) .
 (متنه الارب) . (ناظم الاطله) . گرد کردن .
 (ناج العصادر بیهقی) (آسدراج) . || نایکه
 کردن (ناج العصادر بیهقی) (متنه الارب)
 (آسدراج) . (ناظم الاطله) . (اراقرب .
 الموارد) . (ارقطل المحيط) . || روح کردن
 اس را (متنه الارب) . (ناظم الاطله) .
 (ارقطل المحيط) (اراقرب الموارد) . || هنر
 داشتن . (متنه الارب) . (ناظم الاطله) .
 (ارقطل المحيط) . || یستان ناقه . پشم و
 کل اندون تامجه شد معود . (متنه
 الارب) . (ناظم الاطله) . (اراقرب الموارد)
 (ارقطل المحيط) .
 تجلیح . [ت] [ع من ل] اقدام غدید .
 (ناج العصادر بیهقی) . (اراقرب الموارد) .

شکفت اگر دهوش شود موسی آن رهان
 کبارد بخطور بود تعلی مر افکند .
 کمال ذات هریش دشوح مستنی است .
 ه ماهنی بچه حامت ش تعلی دا .
 ملپیر
 ۱) گربک سر موی بوتر بر م .
 هرچوچ تعلی پسورد بر م
 (بوستان)
 باربی بیوه از حد دهیوار
 در تعییست با اولی الاصاد
 هاپ
 بجود لاخشنه بین نوادانم گردید
 باده از حام تعلی متفاقم دارد
 حافظ
 لا سر برداشت نار و ه نامل مکریست .
 (از متنه الارب) (ار ناظم الاطله) (اراقرب
 الموارد) . (ارقطل المحيط) .
 || دورشدن از چیری . (متنه الارب) .
 (ناظم الاطله) .
 تجلی . [ت ح لـ] [ع من از «ج لـ»
 ۲] (الای چیری بر آمدن) . (ار ناج العروس
 ح ۱۰ م ۴۷) (متنه الارب) (ناظم
 الاطله) (ارقطل المحيط) (اراقرب الموارد) .
 || گریستن سوی چیری (متنه الارب) .
 (ار ناج العروس ایضاً) مکریست سوی
 چیری بحوال اشراف بدار (ارقطل المحيط) .
 تجلی . [ت ح لـ] [اح] (دهی است از
 بستان گوکلای بخش مرگی شهرستان
 گند قابوس که در سرمه هزار گزی
 حاوی مکلاه قرارداد کوستا و دستگل
 و مبتل است و ۱۰۰ نی سکه دارد آن
 آن از رودخانه تکه راه و محصول آها
 ریح دخلات و سیونات و سیبی است شعل
 اهالی در اعانت و گلبداری است صابدستی
 دهان آنها ماقن مختصر پارچه های آن بسی
 است راه مارود دارد و در سکلهای اطراف
 آن ابراع شکارهای فراوان وجود دارد .
 (ار بر هنگه سحر ای ای ای ای ای ای ای ای
 تجلی . [ت ح لـ] [اح] (سلیمان بیان آرد)
 محمد حسین از اهلی کاشان است که ه
 هندوستان مهاجرت کرد و مدتی در گمرات
 آنهاست بود و نامولا نا مطری متاهر داشت
 و در سال ۱۰۴۱ در گدشت و از اشعار
 اوست .
 بر هر آدم شهیدان بی هرامی بی کلی
 هر طرف بروانه هر طوطی و هر سلطانی .
 (ارقاموس الاعلام تر کی)
 درحومه آشکده آدر شود
 تجلی . [ت ح لـ] [اح] آدویکندی
 آود
 یامش میردا علی دعا اصلش از مارس و
 پدرش از دهانی آنها بوده بطری هطرات

الجیع). || جشم‌ادلختن . (منتهی‌الارض)
 (ناظم‌الاطباء) (از قطر‌الجیع) جشم
 انداختن هم چیری‌چاکه شامون شکار‌جود
 را تکرده بیدگویه
 ناسخنا و این سلسی نافعه
 گنجینه‌الطبیعی و محله
 ای بی‌علی صدیق‌الباشی حوازنا لفظ‌الروح
 ای‌تران‌ای‌الترانی (اقرب‌الموارد)
 || تمیز‌سیر‌جود کردن (منتهی‌الارض)
 (ناظم‌الاطباء) . (از قرب‌الموارد) (از قطر-
 الجیع).
 تجلیله، [تَبَلِّغٌ] (مسنونه‌ارد-جیعی)
 آشکار‌کردن {سمی‌الارض} (ناظم-
 الاطباء) (اقرب‌الموارد) (از قطر‌الجیع)
 آن‌له یعنی‌الساعة ، ای یاعووه‌ها (قرب-
 اسواره) . خداره‌هه آشکار‌جیعی مکمله قیامت
 و ای (ناظم‌الاطباء) || یعنی‌کوتاه‌درجه
 (اقرب‌الموارد)
 نجماً . [تَسْعَةٌ] (ع-مسنونه) نجمس
 و فراهم آمدن در حمامه‌جود (منتهی‌الارض)
 (اقرب‌الموارد) (از قطر‌الجیع)
 آن‌له یعنی‌جود (اقرب‌الموارد) (از قطر-
 الجیع). || فراموش‌کردن افراده‌ها (منتهی‌الارض).
 کردن و پیهان ساختن چیری (منتهی‌الارض)
 (اقرب‌الموارد) (از قطر‌الجیع)
 والعلم سخا علی بشه (اقرب‌الموارد)
 و چه بجهم . [تَسْعَةٌ] (ع-مسنونه) سخن‌سما
 پیدا کنس . (مسنونه‌الارض) (آسدراج)
 (از قطر‌الجیع) . (اقرب‌الموارد) سخن
 ناهویدا کنس (رودمی) || (مسنونه)
 اهدام کردن برگانه‌ی (اقرب‌الموارد)
 نجس . [تَسْعَةٌ] (ع-مسنونه) فرامش آمدن
 فوه . (منتهی‌الارض) (ناظم‌الاطباء) فرامش
 آمن مردم (آسدراج)
 || و اداش‌عندن لشکر دوخت (تاج‌الصادق)
 پیهقی . مقیم کرده‌یان اشکر طاوی‌الحرس
 (منتهی‌الارض) (آسدراج) (ناظم‌الاطباء)
 نصر‌العشر سی‌الارض‌المدروی‌نهنل
 (اقرب‌الموارد) (مطر‌الجیع) لا سور
 دادن مامحمره (از قطر‌الجیع)
 تجهیش . [تَسْعَةٌ] (ع-مسنونه) ارسانش
 که به معن است و در مسیره‌ی بوشه کهست
 (صحیت‌ترین) (عبارات‌اللغاب) (آسدراج)
 || ماری و عشق در دشنه‌ی کسی (ع-
 اعلان) (آسدراج) فعل محبوب از داشتی
 یعنی آشکار‌گئی . دل‌مانی (پادشاه) بود
 مرحوم‌دهدرا (درینه)
 ران‌لایه‌ی سر عمران بیش و ده
 کان تهمش بار احومان مرود
 مولوی
 آن‌مهات نسبت سکان کان
 آن‌بزمی دوست ابرار کان
 چوای
 هبکه مرد بالوک من و محش آمار کرد
 دن بیور گهه‌ی سهنت ادیر انهرس تاده

پیشون پرده تعلی چو کرده حضرت حسن
 نکر کن نیامیت دین‌محرب نشست .
 . (والله هر دوی سفل آسدراج)
 همراه تعلی چون کرد بهراطهار
 معلای حسن او شد فرات کوین یکسر
 . (اسه‌ی لایه‌ی ایها)
 در شستان محدث حاشیای برواءهام
 هر کن‌جنسی برادر و ده طی می‌کنم
 (علی گراسانی ایها)
 تجلی عکاه . [تَجَلِّيٌّ] (از مرک) علی
 کده . (ناظم‌الاطباء)
 هوای تابع مر سان آه گردیده
 ولی چون شد تعلی کاه گردیده .
 (سخن‌دهان و مان و اسیعه‌قل آسدراج)
 طیپن و بداده . در تجلی کاه حرامی
 و ای گریای تا رس اشک شدتوان چکیده‌اسحا
 (بدل‌اسحا)

در سرع نجلي آنه شود
 تجلیل . [تَجَلِّيٌّ] (ع-مسنونه) هر اگر می‌
 (سخاج‌جوری) (اقرب‌الموارد) (قططر-
 الجیع) همه را فرازیین و بوشابین
 عزی (ماخ‌الحداده می‌می) (از اهاده) .
 الموارد) هر او گرمه . (مسنونه‌لارب)
 (ناظم‌الاطباء) بوشابین چیری و مراد
 گرمه (آسدراج) .
 حل‌الخط‌الارضی . ادعایها و مطلعها ملم شد
 نیشان‌الاعلی عب (اقرب‌الموارد) ||
 حل بررسود افکنیں (ماخ‌الصادره‌سته)
 (دوذی) (سخاج‌جوری) (آمدرا-)
 الموارد) . (قططر‌الجیع) (آمدرا-)
 بوشابین اس را . (منتهی‌الارب) .
 (ناظم‌الاطباء) || هر دوکه داشتن مرد
 (اقرب‌الموارد) (از ده طی‌الجیع) .
 برگ کرده‌یان (فرهیکه‌ی هنام)
 (المسجد) سطیم و مکر س کردن هر دوکه
 حواندن هر دوکه داشن . هر دوکه داشت
 نجایه . [تَبَلِّغٌ] (ع-مسنونه) (از حنوه)
 روش و مهودا کردن کارهار اس کهی (منتهی‌
 الارض) (از قطر‌الجیع) (اقرب‌الموارد)
 (ناظم‌الاطباء) هر دوکه داشت . (ماخ‌الصادره
 پیهقی) (رودمی) . (مسنونه‌که) پیدا
 کردن (برخیان عادل س علی) (معمل
 الله) روش کردن (دهنار) (منتهی‌الارب)
 (آسدراج) (ناظم‌الاطباء) (دوون و معلی)
 درون و آشکار کردن (عبارات‌اللغاب)
 (آسدراج) سلا دادن و روش کردن
 (فرهیکه‌ی هنام) || دادن عروس را اشیوی
 وی شیر نا عد آه و قل حلوه . (منتهی‌
 الارب) (ناظم‌الاطباء) کبر کی کاشوی
 بند عروس بود . وقت و موق (اقرب-
 اموارد) (از ده طی‌الجیع) || پرستگریس
 (ماخ‌الصادره‌سته) (رودمی) برداش
 دری سردا او سامل سکر سیس (منتهی‌الارب).
 (ناظم‌الاطباء) (اقرب‌الموارد) (از قطر-

طود ندوه‌گاه نعلی بود الی بز آن
 هنچه‌ان از دست برده غیره حربانه را
 هر تعلی دارجات سیه صحیح است.
 (ملایم‌جود حامی سفل آسدراج)
 سمه را کلکم تعلی را در گرد از مظلومی
 گزرو مش مطلع حورشید باشد چون سمه
 (تعیین ایها)
 تجلی شهودی . [تَجَلِّيٌّ] (ز-کیب‌اصفهانی)
 هارست از مهود و مهودی
 که مام‌البورصی است . و آن مهود سیه
 مانده سورا‌سما سیود و داگوان آمیجانی که
 سود سورا‌سما و این مهوره این الرحم
 تبریز و ده که همه‌سیه دهیم و سود
 او سهه هستی در برگشید چنانکه در
 اصل‌الاحات الصوبه دان کرده است
 (کشاف اصل‌الاحات الصوب) روحونه
 آسدراج در حموعه تعلی شود .
 تجلی صفائی . [تَجَلِّيٌّ] (ز-کیب‌اصفهانی)
 (ز-کیب‌وصی) متال بعلی دانی
 حرم‌یان آده . تعلی المعنی
 مانکون مدقیه سیه من الصفات من سیه
 بیجه و امباره‌ها عن الدات (سرهات)
 و روحونه ه تعلی و تعلی دانی شود
 تجلیله . [تَجَلِّيٌّ] (ع-مسنونه) هلاک که در میان
 قحط ما یادا (مهود‌الارب) (آسدراج).
 (ناظم‌الاطباء) . (اقرب‌الموارد) (از ده
 طی‌الجیع)
 تحلیلی . [س-] (ع-مسنونه) صحیت
 انداختن چوری دا . (منتهی‌الارب)
 (ناظم‌الاطباء).
 تجلیلی قیامت . [تَجَلِّيٌّ] (ز-کیب‌اصفهانی)
 (ز-کیب‌اصفهانی) از اسما مصوب (آسدراج)
 معشوقه‌ایکه در تابداری و دوین هان در
 دیگران مانده (ناظم‌الاطباء)
 دو آیتم مشاهد تعلی قیامتی
 بهلو شیم طود و دهکش من دو آن
 (ملایم‌جود حامی سفل آسدراج)
 تجلیلی کده . [تَجَلِّيٌّ] (ز-کیب‌اصفهانی)
 تعلی کاه (ناظم‌الاطباء) حایی که بورو
 روشانی هر اوان مانده . (ناظم‌الاطباء)
 آن‌که بورده آن تعلی کد .
 تادلم گئه تعلی کاه سیه جو شیخ
 آزو و مرقدم سده کهی بست مرا
 (خل‌آرزو سفل آسدراج)
 در حموعه ه طی کاه شود
 تجلیلی کوردن . [تَجَلِّيٌّ] (ز-کیب‌اصفهانی)
 مرکه عاهر و آشکارهان خلوه کردن
 گفت از قدرجه چشم مصوب ماید در حمان
 الی هر کردن نام مشاهده او بر تعلی
 کد (کیستان نایه پیغمبر)
 ماه و پر و پر ارجحات روح و رو و شد امک
 آفتاب آسا که در داشت . تعلی روی تو
 سمه